

జ్ఞాతీయ నాయకులు

ప్రథమ సంచిక

౧ కీ. శే. కాళినాథుని నాగేశ్వరరావు

౨ డాక్టరు : పట్టాభి

౩ ఎఱ్ఱమిల్లి జగ్గన్నశాస్త్రి

౪ అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు

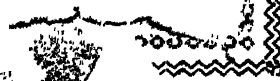

రచయిత

కొత్తూరు ప్రభుత్వ పబ్లికేషన్స్ డివిజన్

కాపీరైటు |

షెడ్యూల్ - 8-0

జాతీయ నాయకులు

ప్రథమ భాగము

శ్రీ కొండపల్లి నీరవేంకయ్య పువతి

ప్రకాశకులు :

కొండపల్లి నీరవేంకయ్య పువతి

రాజమహేంద్రవరమున
శ్రీ కొండపల్లి ముద్రాశాలయందు
ముద్రింపఁ బడియె.
1955

శ్రీ. శే. కాళీనాథుని. నాగేశ్వరరావుపంతులుగారు

అ దృష్ట వంతుడు

డాక్టర్. పట్టాభి

మేధావి

యైరమిల్లి జగ్గన్నశాస్త్రి

విష్ణవకారుడు

అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు

సంస్కర్త

ఉ పొ ద్ధా త ము

సర్వవిధముల వెనుకబడియున్న ఆంధ్రరాష్ట్రమును వివిధమార్గముల నభివృద్ధిలోనికి దెచ్చుటకై యత్నింపుచు పనిచేసిన ఆంధ్రజాతీయనాయకుల జీవితచరిత్రములు వ్రాసి తన్ములమున నాంధ్రుల సేవ చేయుటే నాముఖ్యోద్దేశము. ఈ గ్రంథమాలమున, రాష్ట్రములోను దేశములోను ప్రబలిన వలు సంస్థల చరిత్రములు, ఆయా సంస్థలకు సంబంధించిన వితరుల గూర్చిన ప్రశంసలు, వివిధసంస్థల విజృంభణాదికములు, తత్పర్యవసానములు తెలియబడుచుట యిందలి ముఖ్యోద్దేశములు. ఈనాగ్రంథరచనమునకు పెక్కుండ్రు మిత్రు లనేకవిధముల సాయమొనర్చిన 1. నిడదవోలు వేంకట్రావు, 2. గుమ్మడిదల సుబ్బారావు, 3. అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు, 4. మల్లిపూడి పశ్యంరాజు, 5. శంభు ప్రసాద్, 6. మల్లాది లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రిగార్లకు నా ప్రత్యేక నమస్కారములు.

ఇ ట్లు,

కోటమర్తి చినరఘుపతి

జాతీయ నాయకులు

తొలి పలుకు

హిందూ దేశమునందలి వివిధరాష్ట్రములలో నాంధ్ర రాష్ట్రమొక్కటి. ఈరాష్ట్రము ప్రత్యేకప్రభుత్వపరిపాలనా విధానము లేక తమిళ మళయాళ కన్నడరాష్ట్రములతో భాగస్వామియై చెన్నపురిరాజధానిగా పరిగణింపబడుచుండె. అందుచే నాంధ్రులకు ప్రత్యేక రాష్ట్రము ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వము లేదు. భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రముగ విభజింపబడుటకు బెద్దలు నేయుక్మసి యీనాటివఱకు వచ్చెనది. మొన్న నీ నడుమ నాంధ్రరాష్ట్రము ప్రత్యేకింపబడునూచనలు పొడగట్టినవి. కాని మన ప్రయత్నమునకు నంబిశకున మెదురైనదట. ఇది యెల్ల ఆంధ్రుల దురదృష్టము.

నేటి యాంధ్రలోకము

మనదురదృష్టము సర్వతోముఖముగ విజృంభించినది ఆంధ్రులలో నైకమత్యము తక్కువయని లోకమునకు వెల్లడియైనది. ఆంధ్రునకు కలిగిన స్వల్పముతో సంతృప్తినందుట సుర్భరమైనలక్షణమే. ఎక్కువబలై మనకైన నెక్కువజీతమున

కై న నాంధ్రుడు స్వగ్రామమునువీడడు. జనసామాన్యమునకు వ్యవసాయ మాధారమగుట నుద్వోగాదులకై నగాని వాణిజ్యాదులకై నగాని యాంధ్రుడు స్వగ్రామమునువీడడు. ఆంధ్రులలో బహునాయకత్వము ప్రబలి నది. రాష్ట్రమంతయు నాయకులమయమే. కాని యాశ్రయించువారు అనుసరించు వాడుమాత్ర మాంధ్రులలోలేడు. రాష్ట్రాభిమానము పూర్తిగ లేదని చెప్పవచ్చును. పరమతప్రాబల్యమాన కాంధ్రరాష్ట్రము చక్కనిపంటభూమి. స్వహతప్రాబల్యమునకు వట్టి చవిటిపట్టు. పరప్రభుపరిపాలనమున కాంధ్రరాష్ట్రము చక్కనిపట్టుగొమ్మ. స్వపరిపాలనమునకు వట్టి ములగకొమ్మ. పరవ్యాపారపరీణుల కాంధ్రరాష్ట్రము బంగరుభూమి, ఆంధ్రవ్యాపారస్థుల కది వట్టి బంజరుభూమి. ఆంధ్రమునకు, ఆంధ్రప్రజలకు ఆంధ్రరాష్ట్రము నకు ఆంధ్రజాతికి స్వశబ్దముకన్న పరశబ్దమే పరమవిశ్వాస పాత్రమైనది. ఆంధ్రుడనిన నాంధ్రున కభిమానము లేదు. ఆంధ్రభాషయనిన నాంధ్రున కభిమానములేదు. ఆంధ్రరాష్ట్రమనిన నాంధ్రున కత్సాహములేదు. ఆంధ్రవ్యాపారస్థులముల యం దాంధ్రులకు నమ్మికలేదు. ఆంధ్రులు పూర్వము విదేశముల కేగి వ్యాపారాదు లొసర్చి విశేషధనాదుల నమకూర్చుచుండెడివారట. ఈనాడో గ్రామముదాటి యడుగైన బెట్టరు. అందుచే నాంధ్రవాణిజ్య మడుగంటినది. వ్యాపారాదులు సన్నగిల్లినవి. ఆంధ్రు డేవిధకర్మాగారముల బెట్ట నుత్సహించడు. పెట్టినను బ్రజలు హరింపరు. శీఘ్రపతన నూకర్తాగార

మందలి మొదటిపునాది యిటుకపై ననే వ్రాయబడియున్నది. కలిగినదానితో నబ్బులంతువ్వుడై మాంధ్రుడు జీవించుకొనుటకు నిశ్చయించుకొనిన నాటినుండియు నాంధ్రు డథఃపతితు డగు చున్నాడు. కేయేలీ? ఆంధ్రశబ్ద మనర్థదాయకశబ్దమని చెప్ప సంఖ్యాశాస్త్రజ్ఞులుకూడ బయలుదేరిరి. రాష్ట్రమునకై లేదు పట్టుదల; భాషకై లేదు పట్టుదల. పదమునకై వలసినంత పట్టుదల బయలుదేరినది. ఇదియైత నొకటి రెండు చోటుల నుండియే బయలుదేరినది. ఆంధ్రులు మెట్లజేదాంతులు. స్వీయపరకేతుభేదకూన్యులు; సర్వమునకు నిర్లిప్తత. సమస్త మునకును భగవంతునిచే భారమందును. స్వప్రయోజన దూరులు, స్వలంభాపేక్షాంహారులు. ఆంధ్రులుదుఃశ్రుష్టవంతులు.

కొన్ని శతాబ్దములనుండి నిద్రించుచున్న నిద్ర నుండి వారింకను మేల్కొనలేదు. ఇంతలో మేల్కొను సూచనలులేవు. ఈ భూగోళమందు బూర్వ మాంధ్రుడు బాటని సమద్రము, మండని మారదేశము, కాపురముండి తన పుష్కరించును నిర్విఘాతముకొనని యన్యరాష్ట్రమును లేడు. సమమహాత్మ్యవృత్తి యుగంటినది. అట్టి బాట నామనాత్రాపశిష్టమైనది. అట్టి యాంధ్రులు నిష్కాపారము పతన మొందినది. ఆంధ్రుని తాను యాంధ్రత్వమే నశించినది. ఇక నాంధ్రునకు మిగిలినది యుంధత్వమే. ఇట్టివారే యీనాటి యాంధ్రులు. నిక్కము కలెప్పుగో కష్టనందులకు బెద్దలు మన్నింతురుగాక !

నే నిట్లు శాపాలాపము లాడుచున్నానని చదువరులు కినియవలదు. ఆంధ్రులలో నభినివేశములేదని యాశ్రోశించు వారిలో నే నొక్కడను. ఆంధ్రులకు సర్వతోముఖముగ నభివృద్ధి రావలెనని కోరువారిలో నే నొక్కడను. ఆంధ్రరాష్ట్రాభిమానము సంపూర్ణముగ నూటికినూరుపాళ్ళుగలిగియుండియు నాంధ్రరాష్ట్రాభివృద్ధికినై యాంధ్రులలో నుత్కృష్టులైనవారిని గూర్చి యాంధ్రులకుజూపి వారివోలె సదాశయులై దేశహితైకకార్యములకు గడంగుడని ప్రోత్సహించుటకే యీ నాగ్రంథరచనము. ఏబక్కవ్యక్తియో ఆంధ్రులలో నధికుడైనంతమాత్రమున దేశమునకు ఘనతరానేరదు. ఆంధ్రులందఱొకజాతిగా నుత్కృష్టతకు రావలె. ఆంధ్రులలో త్యాగము, ఉత్సాహము, అభినివేశము, బహుళవ్యాపార నిర్మాణక్షమ, విదేశవ్యాపారార్థ మన్యదేశాక్రమణ, వివిధవిధోద్యోగనిర్వహణపటిష్ఠత, బహుశాస్త్రపరిశోధనాభినివేశముగలిగి దేశమునభివృద్ధిలోనికి దీసికొనిరావలయును. ఇది ఆంధ్రులందరికర్తవ్యము.

కాలమొక్కరీతి నే గడువదు. ఎంతనిబిడొంధ కారబంధురమైన యమవసనిశ్చయందైనను దేశమరి కొక్కింత బాటయొక్కింత యాశోజ్యోతి, కనబడకుండునా? కంటకావృతమై దుర్భేద్యమైనత్రోవ నొక్కింత సహలము దొలుకకపోవునా పథికున కడుగు మోపుటకు? మూడుకోటల యాంధ్రులలో

నొక్కడైన యదృష్టవంతు డుడ్బవింపక పోవునా? ప్రపంచమం
దెంతచిన్నరాష్ట్రమైన నెంతచిన్నసంఘమైన నున్నచో సం
దొకప్పు డొక నాయకు డుడ్బవించియే తీటును. ఆ నాయకు
డా దేశమునకు మహోపకృతు లొనర్చి దేశసేవాధురంధరు
డని పేరుపొందును. తన దేశమునకు తన ప్రజలకు దాను జేయ
వలసిన సేవ జేసి ధన్యజీవుడై పూతచరితుడై తన ప్రజలకు జిర
స్మరణీయుడై విరాజిల్లును, అతడే యనంతవిశాలా కాశమందు
ధృవతారయై ప్రకాశించును. ఆంధ్రులయభివృద్ధి కాల డొక
ఆదర్శప్రాయు డగును.

దేశోద్ధారక - విశ్వదాత - కళాప్రపూర్ణ

కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

అ దృష్ట వ. ౦ తు డు

మానవుని యభివృద్ధికి గారణములు రెండు. మొదటిది దైవబలము; రెండవది మానవునికృషి. ఈ యభయవిధములను దెలిసికొనుటకు విశదీకరింప యత్నింతును.

దైవబలసంపన్నుడే యదృష్టవంతుడు. సామాన్య మానవదృష్టికి గోచరింపని యొక దివ్యశక్తి యా వ్యక్తియందు మూర్తీభవించి యుండుటచే నాతడెట్టి యడ్డంకులనైన నవలీల గాటి విజయమందుచుండును. దైవబలము ముందు దారితీయుచుండ నీయదృష్టవంతు డా వెనుక జాడల జూచుకొనుచు నేగుచుండును. అందుచే నీ యదృష్టవంతుడు చేసిన కృషి ఫలించును. తలచినతలంపు లాభించును. అట్టిదైవబలసంపన్నున కపదయనునదియుండదు. అనాలోచనీయమనునదిజరుగదు. ఆతనియూహ కళితమైనది, చేతకుగష్టసాధ్యమగునదియు లేదు. ఆతనిహృదయములో దైవబలము, తలపులో దైవబలము, చేతలలోదైవబలము దీపించుచుండును. అట్టివానిజీవితమే సర్వ

నుఖదాయకమైయలరాదును, అట్టివానికరతలముననే పరశు
వేది బ్రదుకు, అట్టివానికటాక్షవీక్షణ ప్రసారములయందే శ్రీ
నాట్యమొనరించి వర్ణిల్లు, అందుచే నీతడు వర్ణిష్టువు, అదృష్ట
వంతుడు. మానవాతీతమైన యాదైవబలమే మానవుని
యదృష్టవంతుని జేయును, ఆ యదృష్టమే దైవబలము,
ఆయదృష్టవంతుడే దైవబలసంపన్నుడు, అట్టివాని జీవితమే
ధన్యము, నుఖాంతకావ్యము వోలే నది పతనీయము, ఆ
మానవునికృషియే చిరస్థాయియై నిలిచిపోవును, ఆ కృషియే
విశ్వకర్మనిర్మితదివ్యభవనమై దిగంతములకు దననై గనిగవ్యముల
ప్రసారించుచుండును, ఆకృషియందే దైవసంకల్ప మున్నది,
దైవబలమున్నది, దైవమే తోడునీడయై యండనిలిచి యా
కృషిని దిగ్విజయముగ నొనరించును, అట్టి దైవబల సంప
న్నుడే మన నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు.

జ న న ము

మన నాగేశ్వరరావుపంతులుగారు అక్షయనామ సంవ
త్సర చైత్ర బహుళ యేకాదశి యనగా 1-5-1867 సం॥ర
మున కృష్ణాజిల్లాలోని యెలకుట్టుగ్రామములో జన్మించెను. ఈ
యెలకుట్టు వీరి స్వగ్రామము, తండ్రి బుచ్చయ్య అయ్య
వార్లంగారు తల్లి శ్యామలాంబ, ఈశంపతుల చిరతపఃఫలమే
పంతులుగారు చిరస్మరణీయు లీడంపతులు. పంతులుగారితో
నొకఱోబుట్టువు, నొకసోదరుడునుగూడ నీడంపతులకు గలిగిరి.
పంతులుగారు బాల్యమున స్వర్ణ దర్శిక నవనీతభుక్తులుగారు.

హంసకూలికాతల్పముల నధివసించినవారుగారు. భర్మహర్మ్యముల బైడియుయ్యెలలో బవ్వళించినవారు గారు. బీదల గతి, సామాన్యులలీల, సాధారణులపోలిక జీవించినవారే, సామాన్య గృహస్థులైన వీరి తలిదండ్రులు పంతులుగారిని కంటిలోనిపాపవలె బెంచుకొనుచుండిరి. పంతులుగారు బాల్యవస్థలోనుండి విద్యార్థిదశకు వచ్చినపుడు వీరికి సంస్కృతాంగ్లవిద్యలలో నేది చెప్పింపవలె ననుప్రశ్నము రాగా దండ్రుగారు సంస్కృత విద్యయనియు దల్లిగా రాంగ్లవిద్యయనియు వాదించుకొనిరి. కాని తుడకు దల్లిగారిమాట కంద టంగీకరించిరి. అందులకై వీరు బందరునకు నకుంటుబముగ నేగిరి.

బాల్యము—విద్యాదీకము

పంతులుగారిబాల్యము బందరులో గడచినది. వీరిని బాల్యమునందు నాగలింగమని యెల్లరు పిలుచుచుండెడివారు. వీరును భాగవతుల సుబ్రహ్మణ్యముగారును వారణాశి రామ సుబ్రహ్మణ్యముగారును బాల్యస్నేహితులట. వీరు ఘస్టుఫారములోనే సంస్కృతాభ్యాసమునకు ప్రారంభించిరి. రఘువంశము, హితోపదేశము, మేఘసందేశము మొదలగు సంస్కృత పాఠ్యగ్రంథముల నెల్ల జదివిరి. 1883 సం॥రములో మిడిల్ స్కూలుపరీక్షయందు తీర్ణులైరి. 1885 సం॥రములో మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షయందు తీర్ణులైరి. వీరివిద్యనభ్యసించు నపుడు బందరులో నేనుగోపాలస్వామివారి యాలయమునకుదగ్గరగా

నున్న కానురాజగడ్డ వారియింటిలో సకుటుంబముగ కాపురముండెడివారు. బండరులో విద్య పూర్తియగువఱకు వీరచ్చటనే కాపురముండిరి. పిదప జెన్నపుగి క్రిష్టియన్ కాలేజీలో బి. యే. చదివిరి. హిస్టరీలో మార్కులు తక్కువ వచ్చుటచే బి. యే. పరీక్షలో తప్పిపోయినారు.

ఈ వయసునందే గాబోలు పంతులుగారు నాటకములందు వేషధారులైరి. ఒకటి రెండు నాటకసంఘములగూడ స్థాపించిరి. ఇందులకు కారణ మొక్కటి కానవచ్చుచున్నది. ఆకాలములో బూనానుండి యొక నాటకసంఘ మాండ్రదేశమునకు వచ్చినది. వారు మంచిప్రదర్శనముల బ్రదర్శించెడివారు. ప్రజలు వేలాదిగ బ్రదర్శనముల జూడ నేగెడివారు. ఆనాటివఱకు ప్రజలు వీధిభాగవతముల జూచుటయే గాని యట్టి దుస్తులతో, తెరలతో, మంచిగానముతో నున్న రంగస్థలముల జూచి యెఱుంగరు. ఈప్రదర్శనముల జూచిన ప్రజానీకమున కుత్సాహము జనించినది. ఈ పూనాకంపెనీ వారు వెళ్ళిన గ్రామము లన్నిటిలోగూడ నాటకసంఘము లేర్పడినవి. కాకినాడలో సింగితపు అబ్బాయి అను వెంకట్రావుగారి కంపెనీ, రాజమహేంద్రవరములో హిందూనాటకసమాజము, గుంటూరులో బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతం హరి ప్రసాదరావుగార్లు కలిసి స్థాపించిన నాటకసమాజము బండరులో హిందూధియేటరు ప్రకాశంగారితో యిమ్మానేని హనుమంతరావుగారు స్థాపించిన నాట్యమండలి మొదలగు వివిధ

ప్రదర్శన సంస్థ లొక్కసారిగా బయలుదేరినవి. ఇవి బయలుదేరినకాలము కొంచెము ముందు వెనుకలుగ నుండవచ్చును గాని కారణ మండట కిది యొక్కటియే. ఈ పూనానాటక ప్రదర్శనములే. యాంధ్రనాటక రంగస్థలములకు నూతన వైతన్య మొసంగినవి. ఆకాలమున నభివృద్ధికి వచ్చిన బండరు హిందూధియేటరు మన పంతులుగారు స్థాపించినదియే. ఆకాలములో నాటక పాత్రధారణము సంఘ నియమవిరుద్ధమై యలరాసినది. కాని నూతనోత్సాహము నాపగలవా రెవ్వరు? ఇది యొక మహాతరంగమువలె నాంధ్రదేశ మంతయు నాక్రమించినది. ఆకాలముననే చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారు, బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతంగారు, వడ్డాది సుబ్బారాయుడుగారు, కందుకూరి వీరేశలింగముగారు మొదలగు నాటక కవులను శ్రీ నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు, శ్రీ టంగుటూరి ప్రకాశంపంతులుగారు మొదలగు పాత్రధారులును బ్రభవించిరి. హిందూధియేటరును బంతులుగారివలెనే ఇమ్మానేని హనుమంతరావునాయుడుగారి నాటకసమాజమునకు ప్రకాశంపంతులుగారు ప్రోత్సాహకులై పాత్రధారులైరి. నాగేశ్వరరావుపంతులుగారు రే యొక్కటి రెండు ప్రదర్శనములలో నటించిరిగాని వారికి నాటకాభిమాన మీచివరవలకును బోలేదు. మహాదైత్యరసంపన్నులై యున్నతటి విశేషముగ వెచ్చించి దుర్గాకళామందిరమును నిర్మించిరి. బండరులో వీరు విద్యపూర్తి చేసికొని మిగిలిన యున్నతవిద్యలకై మద్రాసునకు వెడలిరి.

వీరు మద్రాసులో నున్న కాలములో రెంటాల వెంకట సుబ్బారావుగారి యింటిలో నేబస, వెంకటసుబ్బారావుగారు వీరికి సన్నిహితులు. ఆంధ్రులలోనొక మహావ్యక్తి. గొప్పప్రతిభాశాలి. వారి మేనకోడలినే పంతులుగారికిచ్చి 1890 సం॥రమున మద్రాసులోనే వివాహము గావించిరి. ఆమె పేరు రామాయమ్మగారు. శ్రీసుబ్బారావుగారిసంగత్యమేపంతులుగారియభివృద్ధికి మూలకారణము. పంతులుగారి కీ వ్యావహారిక తాకికజ్ఞానములు సుబ్బారావుగారి సన్నిహితత్వముచేత నేయలవడినవి. సుబ్బారావుగారి వ్యాపారదృష్టి వీరికన్నుడెఱచినది. మైలపూరులోని సుబ్బారావుగారి విఠ్ఠోరియాడిపో పంతులుగారి జీవితమునకు విజ్ఞానమునకు భాగ్యోదయమునకువసతిగృహమై పాఠశాలయై టుకనాలయై విరాజిల్లినది.

రెంటాల వెంకట సుబ్బారావుగారు

పంతులుగారినిగూర్చి వ్రాయునపుడు వారి కాదర్శ ప్రాయుడైన సుబ్బారావుగారిసంగతి వ్రాయుట యనవసరము గాదు. సుబ్బారావుగారు పంతులుగారి భార్యకు మేనమామ. అద్భుతమేధావి. బి. యే. బి. యల్. పరీక్షలు దుత్తీర్ణులయి మద్రాసు హైకోర్టులో జరకాలముగడెను. విశేషధనమార్జించెను. ఈ సుబ్బారావుగారిొక్క న్యాయవాదు లేగాదు. వ్యవహారడక్కులలో నగ్రగణ్యులు. మానవమానసిక తత్వవేత్త. గొప్పచదువరి. వివిధగ్రంథనిర్మాత. శృంగార రసపూరితమైన

సురాభాండేశ్వరము సుబ్బారావుగారు రచించినదే. వితంతు విలాపనామమున వ్రాసిన కమలాలేఖలుకూడ వీరు రచించినవియే. ఈ గ్రంథ మిరువదియైదు ప్రేలప్రతు లమ్ముడుపోయినవి. ఆంధ్రమునందేగాక యాంగ్లమునందుకూడ వీరుప్రజ్ఞాధురీణులే. ఆంగ్లమహాకవి షేక్స్పియర్ వీరి కాదర్శకవి. వారి మహానాటకములు హేమలెట్, ఒథెల్లో గ్రంథములందు వీరికి అభిమానముమెండు. అందుచే వీ రాగ్రంథములకు భాష్యముల వ్రాసి ప్రకటించిరి. ఈ గ్రంథము లింగ్లాండునందు ముద్రింపబడినవి. ఒక్కొక్క గ్రంథము వెల నూఱుకాసులు. అనగా రమారమి రు 5000 ఖరీదు. ఇంగ్లాండునందున్న షేక్స్పియర్ సమాజమువారి గ్రంథమున బ్రకటింపబడు షేక్స్పియర్ నాటకముల భాష్యములు వానిమూల్యములతో బ్రసక్తి లేకుండ, నెంతఖరీదైనను గొని వారిగ్రంథాలయములో నుంచితీరవలెనట. అందుచే సుబ్బారావుగా రాయంచనాపై నూరు పెద్ద కాసులు ధర పెట్టి వారికి రెండేసి ప్రతుల నొసగి ముద్రణ వ్యయ మంతయు నారెండుగ్రంథములద్వారమునను రాబట్టుకొనెనట. మద్రాసు గవర్న రాగ్రంథముల నూఱురూపాయల చొప్పున ఖరీదు నిచ్చికొనెనట. దీనినిబట్టి సుబ్బారావుగారి మేధాశక్తియు వ్యవహారదక్షతయు దెలియనగును.

వీరి సారస్వతవిషయక ప్రజ్ఞావీశేషాదులకంటెవీరివ్యవహారదక్షతనుగూర్చి లోకములో వ్యాప్తిజెందిన కథలుకొన్ని ప్రబలియున్నవి. ఈ కథలయందలి సత్యాసత్యములు దైవమున

కెఱుక. అదృష్టదీపిక యను నొక చిన్నిగ్రంథమున నానంద త్వరపంచాంగము గ్రహగతులు శకునములు ప్రశ్నలు ప్రశ్న ఫలితములు మొదలగు నాకర్షణీయములగు విషయముల వ్రాసి విక్టోరియాడిపో మైలాపూరు మద్రాసునూడి ప్రకటింపుచు విశేషధనము నార్జించిరట. ప్రజానీకమున కందు బాటులో నుండు ఖరీదుపెట్టి మద్రాసునందలి యుత్సవాదులలో తరవాణి యమ్మించెడివారనియు నింగ్లాండున కప్పడములు, ఊరుగాయలు, చారు మొదలగునవి యెగుమతి చేసి యమ్మించెడివారనియు బ్రతీతి. గిట్టువస్తువుల వ్యాపార ప్రారంభమునకు విఘ్నేశ్వరపూజను బృథాపు గారే చేసిరట. “ధనమును ప్రోగుచేసికొను విధమును దెల్పునును. అది తెలిసికొన గోరువాడు నా కొక యణాబిళ్ళ పంపవలె” నని ప్రకటింప వేలాడిగ వారి కణాబిళ్ళ లుంచిన జాబులు వెళ్ళిన వనియు నుడ కొక నాటి పత్రికలో “ధనము ప్రోగుచేసికొను విధ మిదియే. నా కీప్రకటనము వలన నిన్ని వేలరూపాయలు వచ్చినవి” అని ప్రకటించిరట. ఇట్టికథ లనేకములు గలవు. వీనియందలి సత్యనిర్ధారణము నా పనిగాదు.

పంతులుగారి వ్యాపారాభివృద్ధి

పంతులుగారు సాధారణ కుటుంబములోనివాడు. వీరికి చరాస్తి విశేషము గాలేదు. స్థిరాస్తి మొదట ముప్పదియకరములభూమి, యొక యిల్లు మాత్రమే యుండెడివి. వీ రీయాస్తిని మురస్కరించుకొనియే వ్యాపారమునకు గడంగిరి. పంతులుగారి

వ్యాపారాభివృద్ధికి మూలమైన యమ్మతాంజనమును గూర్చిన కథ యొకటి కలదు. ఇది కథయని నమ్ముటయే ధర్మముగాని సత్యమని నమ్ముట ధర్మసమ్మతము గాదు. నే నీనడుమ బంతులుగారినిగూర్చి రచించిన గ్రంథ మొండు జదివితినీ. అం దిట్లున్నది. “తన భావ్యున్నతి కవసరమగు పునాదిని వేయు సమయమున గొన్నియిటుకలను వేంకట సుబ్బారావుగారి పద్ధతినుండి గైకొనినను నా కేశ్వరరావు సంపూర్ణ భవన నిర్మాణమును స్వీయయత్నములచేతనే చేయించెనని సూక్ష్మ దృష్టివలన మనము గ్రహింపగలము. Victoria Depot (విక్టోరియా డిపో) నుండి కొండాకభాగమును గైకొని William & Co (విలియం అండ్ కో.,) మూలబంధము నీతడు ప్రవేశ పెట్టియుండును. ఇదియే క్రమక్రమముగ బెరిగి Amrutanjnam Depot (అమృతాంజనం డిపో) ఆయెనని తెలుపవచ్చును” అని “ఆంధ్ర మహాపురుషులు” అను గ్రంథమునందు లిఖింపబడెను.

ఇది వట్టి అనుచితపువ్రాత, కలము నిష్ఠమువచ్చి నట్లు నడిపించిన వ్రాత. ధర్మాధర్మవిచక్షణము లేనివ్రాత. పంతులుగా రెన్నడు నట్టికానిపని యొనర్చెడివాడు కాదు. అట్టిదానిని దైవము హర్షింపడు. సత్యపథగామి జీవితములోని మహత్తర జీవితమే పంతులుగారిది. అధ్యపదుని యభివృద్ధి గగనకుసుమము. అసత్యవాదికీర్తి తుదకు మషీచూర్ణపటలి. నైతిక విజయములేని నయనకు భౌతికవిజయ ముప్రధానమై దుఃఖభావనమై యలరారును. అధర్మపరుని యంతము

దుఃఖాంతమే. కాదనువారు దైవము లేదనువారే. సుఖాంత జీవితము సత్యవాది చే. సత్యధర్మస్వరూపమే దైవము. స్వామిద్రోహమే ప్రత్యక్షచరణం.

బాంబాయి

పంతులుగారికి బాంబాయి వెళ్ళినపిదప నచ్చట నొక వ్యాపారిస్తునితో స్నేహముకుదిరినది, అతనిపేరుగణపతి. పంతులుగారికి 5 డిచేయివలె నుండెడివాడు. ఆగణపతిగారి సాహాయ్యముతో విలియంకంపెనీ స్థాపించినారు. మొదటి రెండు సంవత్సరములలో సాలునకు రు 1500 లాభము వచ్చెడిది. దానినే పంతులుగారభివృద్ధి చేసినారు. అది క్రమక్రమముగా బెరిగి సాలునకు రు 1, 50, 000 నుండి రెండు లక్షలవఱకు లాభమును గడించిపెట్టెడిది వీరు బాంబాయిలో నున్నకాలములో వర్తకులలోమంచిపేరును సంపాదించుకొనినారు. అమృతాంజనముతోబాట టాయర్వేదాషధముల జేసి వానిని విక్రయించెడివారు. ఎన్నియూషధముల నొసర్చి విక్రయించినను అమృతాంజనమునకున్న విలువ, అమృతము మఱియొకమందునకు దేనికినిలేదు. అమృతాంజనమే వీరికీర్తికి వ్యాపారమునకు మూలాధారము. వ్యాపారరహస్యవిదులైన పంతులుగారమృతాంజనమునే నమ్ముకొని దానికై విశేషముగ వెచ్చించిరి. హిందూ దేశమందలి యన్నిపత్రికలలో రైల్వేస్టేషనులలో టైముటేబులులలో అమృతాంజనప్రకటనమే. ఆంధ్రరాష్ట్రంలోని వివిధమాస వార దైనిక పత్రికలలో అమృతాంజన

ప్రకటనమే. వివిధ గ్రామములోని యిండ్లగోడలపై యమృతాంజన ప్రకటనమే. నాటకశాలలలో రచ్చసావిడులలో రైల్వేస్టేషనులలో నమృతాంజనమే. ప్రదర్శన శాలలలోని మొదటి బహుమానము అమృతాంజనమనే. ప్రతితీర్థము లోను అమృతాంజనదుకాణమున నొకనూతనవిధమైన ప్రకటనము తప్పదు. ఇందులకై పత్రికానిర్వాహణము తప్పినది కాదు. అమృతాంజనముకొరకై యాంధ్రపత్రికను నిలుపుకొనవలసి వచ్చెడిది. ఈ యాంధ్రపత్రిక తెల్లయేనుగు. అమృతాంజనమునుండి వచ్చిన లాభముతో నాంధ్రపత్రికా పోషణము. ఆంధ్రపత్రికవలన పంతులుగారికి వచ్చినలాభమునున్న, దృష్టమైచేతికిజిక్కినలాభము అమృతాంజనమువలన, అదృష్టమై చేతికిచిక్కని కీర్తిగౌరవముల లాభ మాంధ్రపత్రికవలన.

పంతులుగారువిద్యార్థిదశపూర్తియైనప్పుటవివాహము గావించుకొని యన్యరాష్ట్రములకేగి యభివృద్ధిమార్గములనన్వేషింప నెంచుకొని బంగళారాష్ట్రములోని కలకత్తాపట్టణమున కేగెను. కలకత్తాలో నాయుర్వేదాపధములు తయారుచేయు బామన్ దొరయు బంతులుగారును మిత్రులై నాడు. దొరగారి స్నేహమువలన గొలదిగ గడించినను ఆరోగ్యము బాగుగలేక పోవుటచే దిరిగి యెలకుట్టు వెడలి యచ్చట రెండేండ్లుండి బొబాయిపట్టణమున కేగి యచ్చట విలియంఅండుగో స్థాపించి పనిచేయుచుండెడివాడు. అప్పుడే పంతులుగారు రమృతాంజనమును కనిపెట్టిరి. ఆ విధముగ పంతులుగారు సంపాదించిన

యమృతాంజన వ్యాపారమున వివిధ ధనాకర్షణమార్గముల సరయుచు విశేషలబ్ధిని బొందిరి. ఈ యమృతాంజన విక్రయ శాల 1894 లో స్థాపింపబడినది.

• ఇట్టి లాభదాయకమగు నమృతాంజన ప్రకటనవ్యాపారముల కొకపత్రిక యావశ్యకమని గుర్తించి యాలోచమును బూరించుటకై యొక ముద్రణాలయమును గొనివచ్చి “ఆంధ్ర పత్రిక”యను పేరుతో నొక వారపత్రికను స్థాపించి ప్రకటించుచు దన్మూలమునగూడ సమితధనము నార్జించుటకు బ్రారంభించెను. ఆంధ్రభాషయందు దానాదు వారపత్రికలు మాత్రమే ప్రకటింపబడుచుండెను. ఈ పత్రికలకంటె నాంధ్రపత్రికయే యుత్తమోత్తమమైనదను ప్రఖ్యాతి నార్జించుకొనినది. ఈ పత్రిక 1908 సంవత్సరమున నెలకొల్పుబడినది. దినదినప్రవర్ధమానయై కొలదిమాసములలోగొన్ని వేలచందాదారులబ్రోగు చేసికొనినది. దేశభక్తిని, రాజభక్తిని, భాషాభిమానమును, స్వయంసహాయమును, ఉదారసంకల్పమును, పవిత్రభావమును పాఠకుల కుపదేశించుటకై యాపత్రిక (ఆంధ్ర) శక్తివంచన లేక పాటబడుచున్నది. అని పంతులుగారు వ్రాసియున్నారు. వీరీ యాంధ్రపత్రికను నెలకొల్పుటలో గలయుద్దేశమిది. అట్టి మహాదాశయములు గలిగిన యీ పత్రిక తన్ను నమ్మిన పంతులుగారికి బంగారుపూల బూజునేసినది. అమృతాంజనము గూడ నట్లే దినదిన ప్రవర్ధమానమై తన్ను నమ్మిన పంతులుగారికి గొంగుబంగారమై యొప్పినది. వారిచేతికి బరశువేది

నందిచ్చినది. ఆంధ్రపత్రికామూలమున సమృతాంజనము, సమృతాంజనము, మూలమున నాంధ్రపత్రికయు సన్మోన్యాశ్రయము నొంది పంతులుగారి కంగరక్షులై ప్రకాశించినవి.

ఆంధ్రదినపత్రిక

కొలదిసంవత్సరములు బొంబాయినుండి ప్రకటింపబడిన యీ పత్రికను మాద్రాసునకు మార్చవలెనని పంతులుగారు తలంచి చెన్నపట్టణమున తంబుచెట్టివీధిలోని గృహమునకు మార్చిరి. ఇట్లు మార్చుటలోగల ముఖ్యోద్దేశ మాంధ్రవార పత్రికను దినపత్రికను జేయవలెనని తలంపు. ఈతలంపుతోనే వీరు దినపత్రికనునడుప సర్వసన్నాహములు గావించి ప్రకటింపజూచ్చిరి. మూడుకోట్లయాంధ్రుల కిదియేకై కదినపత్రిక. వీరాభవనమునం దాంధ్రపత్రిక పెట్టుటకుముం దాభవనము క్రైస్తవ కళాశాలకు హాస్టలుగా నుండెడిది. ఇందులో నుండియే పంతులుగారు విద్య నభ్యసించిరి. అందులకే యాభవనమును ముందు బాడుగకు దీసి పిమ్మట కొనివేసిరి. పంతులుగారు మదరాసులో నేభవనమునందు దశవిద్యార్థిదశను గడపిరో యాభవనముననే రు 46000 కు కొని తరువాత 30 వేలరూప్యముల వెచ్చించి మరమ్మత్తు గావించి యందులోనే యాంధ్రదినపత్రికాకార్యాలయమును నెలకొల్పిరి-ఈదినపత్రిక స్థాపించిన చాలకాలమువఱకును ఆపత్రికను క్వార్టర్స్‌లో క్వార్టర్ డెమ్మి మిషనులమీద నచ్చుకొట్టుచుండెడివారు. కాని

పంతులుగారు తమ సత్రికా ముద్రణమును గూర్చి యెక్కుడు శ్రద్ధతీసికొని Rotary కోటరీప్రెస్సును తెప్పించు కొనవలెనని యభిప్రాయముగలిగి దానికై విశేషధనమును వెచ్చించిరి. ఆ మెషీను వచ్చి పిమ్మట దానిని అమద్పుటకై బ్రయత్నింపగా ప్రాతమేడ సరిపోలేదు. అందుచే భవనములోని రెండవయంతస్తును విప్పి మిషనును బిగించి పిదప తడనుకూలముగా ఆ రెండవ యంతస్తును కట్టుకొనిరి. ఇంటిపనుల వ్యవహారములో తీగె తీసిన డొంక పడలును సామెత యథార్థమైనది. ఈ రెండవ యంతస్తుకొరకై తిరిగి మేడభాగములో చాలవఱకు విప్పవలసివచ్చినది. అందుచే మిషనుకన్న యింటిమరమ్మత్తుఖర్చు యెక్కువగా కావలసివచ్చినది. ఈ వ్యయమంతయు భరించి నూతన ఫక్కిని గృహనిర్మాణమొనర్చి యందాంధ్రపత్రికను తిరిగి సుప్రతిష్ఠించిరి. ఇందులకు రమారమి లక్షరూప్యములు వ్యయమై యుండవచ్చునని. ఈ కొంత దీటుటచే నాంధ్ర పత్రికకు మంచిదక ప్రాప్తించినదని చెప్పవచ్చును. కాని ఈ దినపత్రిక యెట్టిపరిస్థితులలో మద్రాసునకు గొనిరాబడినదో తెలిసికొండము.

ప్రపంచమునం దన్ని జాతులవా రొకరినొకరు ద్వేషించుకొను సమయమది. వ్యాపారార్థము ద్వేషాన్ని కీలక కింధనములై యెన్ని దేశములో భస్మము కానున్న సమయమది. ఆగ్రహవేశపరవశుడగు పరమశివుని తృతీయ నేత్రాంచలనము నుండి దుర్నివార ఘోర బీభత్స ప్రళయాన్ని జ్వాలామాలి

కలు ప్రజ్వలి: చెడి దాదానమయింది. నవనగహ్వరమందలి కరాళదంష్ట్రల మానవ ముస్తిష్కభోజనాపేక్షచే దెరిచిన మృత్యుదేవత ప్రళయతాండవమునకు రంగస్థలములైన యాదేశములవి, సర్వమారణ యంత్రసహాయమునదున్ని విచ్చేదిత శత్రుశకలముల నాటి వీగసైనికనికర రక్తధారాప్రవాహముల వాని నాస్థావింపజేసి నూతనవీరాధివీరనికాయ సృష్టికై సర్వయత్నకృతులైన నాటిభూనేత లప్రతిమాన సాహస దాదానకృత్యము లొనరింపచున్న సమయమది. ఈ మహా ప్రళయాగ్నిజ్వాలల కాహుతులు కానున్న వివిధయోధాగ్రేసరులకై వియోగార్తులై - కన్నీరుమున్నీరుగాజేసి పలవించెడి ప్రియాంగనల- మాతృమూర్తుల- దీన లాపములు దశదిశలకు వ్యాపించు సమయమది. కాక ఘోర గృధ్ర జంబుకవృకాది మాంసాశనులకు మాత్రము పండుగదినము లవి. ప్రథమ ప్రపంచయుద్ధ సమయమది. 1914 సంవత్సరమది.

ఈ దాదానయుద్ధజ్వాలలు హిందూదేశమునకు-నాంధ్రదేశమునకుగూడ వ్యాపించినవి. యుద్ధభూమియే కానున్నను ఆంధ్రరాష్ట్రమునుండి వేలాదియువకులు సైనికులుగ సైనికోద్యోగులుగ జేరిన దినములలో ప్రహసామాన్యమున కేనాటి యుద్ధవార్త లానాడు తెలిసికొనవలసిన యవసరము వచ్చినది. ఈకృష్ణను తీర్చగలిగిన దొక్క దినపత్రికయే. అందుచే ఆంధ్రవారిపత్రిక 1914 సంవత్సరములో దినపత్రికయై విరాజిల్లినది. వృద్ధిగాంచినది.

గ్రామ గ్రామాంతర, రాష్ట్ర రాష్ట్రీతర, స్వదేశ విదేశ, రాజకీయ వైజ్ఞానిక, సాంఘిక, విద్యాది దినదినైక నూతనవార్తావాహినులతో నాంధ్రదినపత్రిక చక్కగ బ్రకటింపబడుచువచ్చెను. రాష్ట్రమందలి వివిధమండలములలోని గ్రామ గ్రామములలో, మూలమూలలనున్న చిన్నచిన్న పల్లెలలోగూడ నాంధ్రదినపత్రిక యాదర మందుచు వచ్చినది. తద్వారమున వయోజనవిద్య యభివృద్ధి గాంచినది. జన సామాన్యమునకు పత్రికాపఠనము దానక్తివి పెంపొందించినది. తద్వారమున రాజకీయ పరిజ్ఞానమును సభివృద్ధి పఱచినది. విదేశసాంప్రదాయముల, సాంఘికాచారముల, విస్పష్టముగ జెప్పినది. స్వదేశమందలి ప్రజాపరిపాలన, కౌన్సిల్సు, ఎస్సెంబ్లీలు మొదలగు ప్రజాపరిపాలనసంస్థలలోని రహస్యములను బయట జెట్టినది. బ్రిటిషుప్రభుత్వపరిపాలనా విధానము లోని గుణదోషముల విమర్శించి నిర్మోగమాటముగ సత్యమును ఒరంగపఱచుచు వచ్చినది. ఎన్నికల సందర్భములలో సభ్యులలోని మంచిచెడ్డల గూర్చియు, శాసనసభ్యుల గూర్చియు, విస్పష్టముగ దెలిపి ప్రజలకర్తవ్యమును బోధింపుచు వచ్చినది. ఇక సారస్వతవిషయములో నాథునికరచయితలకు పట్టుగొమ్మయై ధనలాభమును జూపించినది. ఆంధ్రదేశమందలి, పండితులకు, కవులకు, విద్యాధికులకు, విమర్శకులకు ప్రోత్సాహ ముసంగుచు, వారిని గౌరవించుచు వారి కీర్త్యన్నతులకు కారణభూత మగుచు ప్రవర్తిల్లినది.

అట్టి ఆంధ్రపత్రికాద్వారమున పంతులుగారొనర్చిన దేశసేవ వర్ణనాతీతము. గాంధీమహాత్ముడు బయలుదేరి తన సత్యాగ్రహోద్యమమును ప్రకటించినప్పుడును, తనసహాయనిరాకరణోద్యమమును వెలువరించినప్పుడును, తన బహిష్కరణోద్యమమును వ్యక్తపరిచినప్పుడును మహాత్మునికి శాసనమై నిల్చి వారియాదేశములను ప్రజలకు విన్నవ్యముగ విమర్శించి చెప్పుచు రాష్ట్రీయులదేశాభిమానపూరితులుగ నొనర్చుటలో నాంధ్ర దినపత్రిక పడినకష్టము- చూపిన త్యాగము- చేసిన పరిశ్రమ-ఆంధ్రదేశ చున్నంత కాల మాంధ్రులు మఱువవలసినదిగాదు. ఆపత్రికలోనే రెండుపత్రములు యింగ్లీషుభాషలో కూడ ముద్రించి దైనిక ఆంగ్లపత్రిక లేనలోపమును పూరించిరి మొదట కొన్ని మాసములు. పిదప నది మానిరి.

భారతి - సచిత్రమాసపత్రిక

మానవునకు దేశసేవ యెట్టిదో, సారస్వతసేవకూడ నట్టిదే. సర్వజీవహితముడైన మృత్యువు దేశసేవకుని-సారస్వతసేవకుని డరిజేరలేడు. అమృతమయములైన వీరిజీవితములు మృత్యుసందర్శనమాత్రమున సంతమొందవు. అజరామయులై-అమర్త్యులై-నిత్యయావనశోభలతో వెలుగొందు దేశ, సారస్వతసేవకుల మృత్యువేగాక-కాలముకూడ నిర్జింపలేదు. వ్యాసమహర్షి యేనాటికవి. వాల్మీకిమహర్షి యేయుగపురుషుడు. శ్రీరామ మాంధాతాది మహిషతు లేకాలమువాడు. వీరలకు మరణ మున్నదా? సారస్వతసేవకునకు,

దేశ సేవకునకు మరణములేదే. మరణమురాదే. మార్కం
డేయునివలె చిరంజీవులు, హనుమంతునివలె నిత్యబల సంప
న్నులు. ఆచంద్ర తారార్కముగ వర్ధిల్లు సారస్వత సేవకుల
కంటె ధన్యజీవులు వేరెవ్వరు? త్రిభువనము లున్నంత కాలము
ప్రవర్ధిల్లు దేశ సేవకులకంటె పుణ్యజీవు లెవ్వరు? సారస్వత
సేవయే దేశ సేవ.

పంతులుగారు జిజ్ఞాసువులు. సారస్వత సేవ ప్రధాన
ముగ జేసికొని సర్వవిషయముల తెలిసికొన ప్రయత్నించెడి
వారు. రచయితల బహుకరించియు, పండితుల నారాధిం
చియు, విజ్ఞానుల బూజించియు జీవితము గడుప నెంచినవారు
పంతులుగారు. అట్టికోరిక నెఱవేరుటకై యొకసరిచిత్రమాస
పత్రికను భారతి యనుపేరున బ్రకటింప జొచ్చిరి. ఇం
దమూల్యములగు వ్యాసరాజములు పెక్కులు ప్రచురింపబడు
చుండెను. చిత్రకళారాధకుల చిత్రములుకూడ ప్రకటింపబడు
చుండెను.

భారతీపత్రికాస్థానమునకు ముందే ఆంధ్రదేశము సం
దోక చక్కనైన ఆంధ్రమాసపత్రిక శారద యను పేరుతో
శ్రీకాతా శ్రీరామశాస్త్రిగారిచే ప్రకటింపబడుచు వచ్చి
నది. ఆ పత్రిక ప్రజామోదమును బడసినది.

ఆ పత్రిక బ్రదికిన స్వల్పకాలములో జేసిన సేవ యపా
రము. శారదపత్రిక చక్కనైన పద్ధతులలో నడపఁబడుచు
పతితుల కమూల్యమగు విషయముల నొసంగుచు వచ్చినది.
అట్టి శారద మంచియభివృద్ధిలో నున్న కాములో భారతి

1924 సం॥రమున నెలకొల్పబడినది. కార్యముందు దక్షత, దక్షతకు తగిన ధనము, ధనమునకు వలసిన యుత్సాహము, ఉత్సాహమునకు వలసిన యోధు, ఓధునకు సరిపడు శాంతి పంతులుగారిలో సంపూర్ణముగ ఘనీభవించి యుండిుటచే భారతిని అభివృద్ధి పఱచుటకు ప్రారంభించిరి. చదువరుల నాకర్షించు చిత్రములు, చిత్రములకు తగిన రంగులు, రంగులకువలయు ధనము, వెచ్చింపుచు వచ్చిరి. మంచి క్లబ్బాకాగితముపై ఉత్తమపండితుల వ్యాసములు, మంచి ఆర్ట్స్ పేపరుపై బహువిధ చిత్రములు, చక్కని బైండింగు, భారతిని యుత్తమ శ్రేణి సచిత్ర యాంధ్రమాసపత్రికగ తయారొనరించినది. ఈ విధమున విశేషవ్యయము కంగీకరించి పట్టుడలతో పనిచేయుట భారతి యభివృద్ధికి మూలకారణము. భారతి యభివృద్ధియే శారద పతనమునకు కారణమైనదని లోకము తలంచినది.

పంతులుగారు భాషాసేవనిమిత్తమై భారతిని యుపయోగించెడివారు. భాషాసేవయే వారియాశయము. పరమావధి యనికూడ తలంపవచ్చును. పంతులుగారు భారతిని నెలకొల్పుటలో భిన్నాభిప్రాయ ముండియుండ, శారదయందు వారి కయిష్టముగాని శ్రీరామశాస్త్రిగారితో ప్రత్యేకించి భాషాభివృద్ధిని గూర్చిన భిన్నాభిప్రాయములుగాని లేవు. పంతులుగారికి కలిగినన్ని సౌకర్యములు వ్యయపఱచవలసినంత ధనమున్నట్లుగా శ్రీరామశాస్త్రిగారికి లేకపోవుటయే శారద పతనమునకు కారణముగాని వేరేమి గాదని చెప్పవచ్చును.

రాజకీయములు

స్వతంత్రదేశముండలి రాజకీయాందోళనములు వేరు. పరరాజ్య పరిపాలనాభారమును వహించు రాజ్యములలోని రాజకీయాందోళనములు వేరు. “ఈయాందోళనము నిప్పుతో చెలగాటము. త్రాచును తలక్రింద నుంచుట. మృత్యుశంఖముల నూడబెడుక యత్నించుట. సుఖముననున్న ప్రాణమును దుఃఖమున బెట్టుకొనుట.” యని పెద్దలందురు. కాని యీనాటి రాజకీయవేత్తలీవిధదావళి కంగీకరింపరు. దేశసేవ పరమాత్మ సేవవంటిదని తెల్పుదురు. ధర్మప్రతిష్ఠాపనకై ప్రాణార్పణములు సేయుట తగనిపనిగాదని గీతలుపదేశించుచున్న వందురు. ఎవ రేవాడము లాడినను సత్య మొక్కటి యున్నది. ఈ రాజకీయాందోళనము మహాసాగర మధనము. కంటక వృతమార్గమున గాఢాంధకార బంధురమైన కాళరాత్రి కాలినడక ప్రయాణములు. త్రాచుపాములమధ్య తండనాచిందులాటలు, ఇట్టి దుఃఖైకజీవితమును గడుప సాహసించిన వారికే రాజకీయాందోళనములు.

ఇట్టికష్టములకు దల నొగ్గదలచియే పంతులుగారు రాజకీయములలో నడుగుపెట్టిరి. వృత్తితో ధనముతో వయస్సుతో నిమిత్తములేకుండ నన్ని తాగినవారినిెల్ల దగ్ధమొనర్చి తీరును. అట్లే వృత్తితో ధనముతో వయస్సుతో నిమిత్తములేకుండ బంతులుగారి రాజకీయములవలన నగు సకలవిధ బాధల నొందిరి. వష్టిపూర్తి యుత్సవముతో గారాగార ప్రవేశ మహోత్సవమా? ధనరాసులపై బండుకొన గలిగిన

వారికి దమ్మిడికి గఱవా? ఇష్ట మృష్టాన్నభోజన సంతృప్తులు కాజాలినవారికి దేవతాపులుసుతో నన్నమా? వందలాది కాజ్జలనిడి పసిచేయించుకొన గలిగినవారు కూనీనేరమున కురిశిక్షబడి చావు తప్పించుకొని కడమకాల మంతయు గారా గారములో గడుపుకొను కాన్పిట్టవార్డరుగాని, యమపాజ్జలకు లోబడి యుండవలెనా? కాలము, కాలమాహాత్మ్యము, చక్ర వర్తులకే తప్పని యిక్కట్లు సామాన్యులకు దప్పనా?

1934 లో బంతులుగారు కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీవారి యాజ్ఞానుసారముగ ఢిల్లీలోని సెంట్రల్ లెజిస్లేటివ్ ఎస్కూబ్లీకి అభ్యర్థిగా నిలిచి 25000 ఓట్ల తేడాతో విజయమొంది, కొలది వత్సరము లందుండియు ననారోగ్యస్థితిచే దమపడచుండి విరమించుకొని వచ్చివేసిరి. ఇట్టి రాజకీయములు సుఖదాయకములే, కాని కాంగ్రెసు అట్టిసంస్థకాదు. ప్రభుత్వమునకు సంపూర్ణముగ వ్యతిరేకవర్గములోనిదే కాంగ్రెసు, అందుచే కాంగ్రెసు రాజకీయవేత్తల సిగతులు వేటు.

గాంధీగారి సత్యాగ్రహోద్యమ మనిన బంతులుగారి కభిమానము మెండు. కాంగ్రెసునందు వీరు రాష్ట్రమునకు సంబంధించిన పడవుల నన్నిటిని స్వీకరించిరి. కాంగ్రెస్ ఆజ్ఞల శిరసావహించుటచే బంతులుగారు ప్రభుత్వవర్గములోనివారికి శత్రుకోటిలోనివారైరి.

ఉప్పు సత్యాగ్రహ కాలమున వీరుచేసిననేవ యపారము. వీరు తమ వయస్సును, ఆరోగ్యమును సరకుసేయక

లవణసత్యాగ్రహోద్యమమం దుత్సాహపూర్ణులై సుఖదుఃఖముల కెదురుచూడక పాల్గొనిరి. ప్రభుత్వమది సహింసలేదు. పంతులుగారిని బట్టుకొనిరి. నేరము విచారింపబడినది. ఆట మానములు నటకము. కారాగారవాసమునకై రాయ వెల్లూరుప్రయాణము - అన్నియు నొకేదినమున జరిగినవి. అది 2:-4-1930 తేదీ. తిరిగి 1932 లో కారాగారశిక్ష ననుభవించిరి. పంతులుగారు చెఱలోనున్న దినములు ఖైదీలకు పండుగదినములు. వీరి గడపుకాలమంతయు వెల్లూరులోనే గడపిరి. అక్కడనే వీరి సాహచర్యము నాకు లభించినది. పంతులుగారి యాదరాతిశయములు దశదిశలకు బ్రాకినవి.

అజ్ఞర్ణగోగ్రియన్న మనవసరము. ఆకలిగొన్న వారికే యత్యవసరము. చెఱలో నిడుమలబడువారికే సాహాయ్య మవసరము. ఇందలి యధార్థమును పంతులుగారు గుర్తించినారు. అవసరమున్నవారికి వారులేదనలేదు. ఎవ్వరి కేవిధమగు నవసరము వచ్చినను పంతులుగారు ముందునకువచ్చి యెంతసొమ్మైన వెచ్చించి తాను సద్వినియోగము జేసితినిని సంతోషించెడివారు. ఇచ్చువారే దైవకృపను దెచ్చుకొనువారు.

పంతులుగారాటమానములు రాయ వెల్లూరు జైలులో నందు దప మాచరించి వెలుపలకువచ్చి ద్విగుణీకృతోత్సాహులై ప్రకాశించిరి.

సంఘసేవ

సంఘమునందే బలముగలదు. సంఘమునందే దైవము గలదు. సంఘసేవయే దైవసేవ, దైవముగూడ దనసేవకుని కంటే సంఘసేవకుని గౌరవించునని చదువుకొని యున్నాము. సంఘసేవను మించిన సేవలేదు.

పంతులుగారి సంఘసేవ పార మెఱుగదు. వీరి కాలములో వీరధ్వజుల వహింపని సభలు, తెరువని గ్రంథాలయములు, ప్రోత్సహింపని కళాపరిషత్తులు, దాన మొసగని జాతీయ విద్యాలయాలు నాంధ్రదేశమున లేవనియే చెప్పవచ్చును. వీరి నాశ్రయించిన సంఘమువా రెంతటి కుగ్రామవాసులైనను బ్రయాణ కష్టములకు సంశయింపక వెడలి సభను దిగ్విజయముగా గొనసాగించు చుండెడివారు. ఆంధ్రదేశమందలి పెక్కుగ్రంథాలయములకు వీరినేరేబెట్టిరి. బండరు జాతీయకళాశాలకు భూరివిరాళములిచ్చి కళాశాలను బోషించుటయేగాక యచ్చట బనిచేయుచున్న ప్రమోద కుమారముఖర్జీగారికి నెలకు నూఱు రూపాయలు జీతముచొప్పున నొక్కసంవత్సరము వేతనమిచ్చి యున్నారని రామకోటీశ్వరరావుగారు తెల్పియున్నారు. పెక్కు గ్రంథాలయములకు వీరి రాంధ్రపత్రిక నుచితముగ నొసంగుచుండెడివారు. ఎవ్వరే గ్రంథమాల బెట్టినను వీరు మహారాజ పోషకులే. ఎవ్వరే గ్రంథాలయము బెట్టినను తొలిదానము వీరిదే. రవిభట్ట సంఘమునకును, శ్రొత్త పట్టణములోని యార్థిక రాజకీయ శిక్షాశిబిరమునకును మఱియెన్నియో యువజనసంఘములకును

భూరివిరాళముల నొసంగిరి. మార్దంగికాచార్య అశ్వథాటి రామమూర్తికి వష్టిపూర్తియుత్సవమును వీరేజిపిరి, వీరిసాహాయ్యము బొందనిసంస్థ యాంధ్రదేశమందు లేదని చెప్పట సాహసము కానేరదు. 1926 సం॥రమున రాజమహేంద్రవర హిందూనాటకసమాజమువారు నాప్రథమదృశ్య కావ్యమగు ప్రతాపసింహను బ్రదర్శింప సమకట్టిరి, అప్పుడు పంతులుగారి యధ్యక్షతక్రింద నాప్రథమప్రదర్శనమును ప్రదర్శింపజేయుట యుక్తమని తోచినది. నాటక సంఘాధికారి పంతులుగారి కీవిషయ ముతయు చెల్పిరి. పంతులుగా రంగీకరించిరి. ప్రదర్శనమునకు వలయు యత్నములు సంపూర్ణము లైనవి.

నాడు విజయదశమి, ప్రతాపసింహ ప్రథమ ప్రదర్శన మానాడే-సర్వమాయ త్తమై పంతులుగారిరాకకై యెదురు చూచుచుండగ నాఖిరిరైలుగూడ వెడలిపోయినది-పంతులు గారు రాలేదు పంతులుగారు రాకుండ నుండువారుగారు, కారణ మేమైయుండునా యని వితర్కించుకొనుచుండగ - ప్రదర్శనము ప్రారంభింపక తప్పినదిగాదు, కొంచెము కాల హరణము గావించినను పంతులుగారు వచ్చుటకు వలయు సౌకర్యములులేవు - కాదుపై యెకాయెకిగ వచ్చుటకైన గోదావరిని దాటవలసియున్నది. అది దుర్లభము - పైగా ప్రదర్శనాపేక్షులై వచ్చిన ప్రేక్షకవర్గమం దాందోళనము పెరిగినది. ఇది యెల్ల విలోకించి ప్రదర్శనమును ప్రారంభించిరి, మరి పదినిమిషములకు పంతులుగారు రంగస్థలములోనికి వచ్చిరి. వారిని చూచినవారు ఆశ్చర్యచకితులైరి, బెజ్జాడలో వీరికి రైలు మించిపోవుటయు, తిన్నగా తమ కాదు

మైననే కొవ్వూరువఱకు వచ్చి, అక్కడ ప్రత్యేకముగ నావకుదుర్చుకొని యారాత్రి గోదావరివిదాటి జట్కాచేసుకొని ప్రదర్శనశాలవద్దకు వచ్చుటయు మొదలగు చరిత్రను రంగస్థలమునుండి పంతులుగారే శెలవిచ్చిరి. నాకు వారితో స్థిరపరిచయము గలుగుటకు ప్రారంభ మానాజే. ప్రదర్శనానంతరము సమాజమువారికి నూట పదియారు రూపాయలు బహుమాన మొసగి పంతులుగారు వెడలిపోయిరి.

దా తృ త్వ ము

దాతృత్వము మానవుని కుత్తిమ లక్షణములలో నొక్కటి. పంతులుగారి కది యుగ్మతో పెట్టబడిన లక్షణము. వీరు స్వగ్రామ మైన యెలకుట్టులో లోవరు సెంకడరీ పాతశాల నెలకొల్పి దానికి శ్యామలబా విద్యాలయ మని పేరు పెట్టిరి. గొప్ప రాజకీయవేత్త యయ్యి మిక్కిలి బీదవాడయిన శ్యామసుందర చక్రవర్తికి వందలాదిగ ధనమొసంగి యాతని హృదయమునకు స్వస్థత చేకూర్చిరి. 1914 సం॥ లో రాజకీయకుట్ర నేరము మోపనలెనని కొందరు యువకులను అనగా యిద్దరు ఆంధ్రులు ఒక గుజరాతీ యుడు- ఒక మాహారాష్ట్రుడు- ఇద్దరు వంగ దేశీయులను పట్టుకొని యీ ఆధ్వరను బొంబాయి తీసుకొనివచ్చి బాధలు పెట్టుచుండగా పోలీసు కమిషనరు ఆశీసునకు వెడలి ఖైదీలను జూచుట కనుజ్ఞను బుచ్చుకొని వారికి వలసిన ధనమును గావలసిన యితర సాహాయ్యమును బూర్తిగా నొసంగిరి. ఏ విద్యార్థియైన జదువుకొనుటకు డబ్బుకావలెనని పంతులుగారిని వర్ణించినా వానికి లేదనకుండ పంతులుగారు రొసగెడివారు.

కృష్ణాజిల్లాలోని కృత్తివెన్న గ్రామములోని దేవాలయము శిథిలమై జీర్ణావస్థలోనుండగా బంటులుగాడు విశేషధనమును పెచ్చించి యా యాలయమును బునరుద్ధరించిరి. పాఠశాలా భవననిర్మాణములకు దేవాలయప్రతిష్ఠలకు జీర్ణదేవాలయోద్ధరణములకు ససతికై కట్టు గృహనిర్మాణములకు వివాహాదిశుభ కార్యములకు బంటులుగా రెంతసొమ్ము నొసంగిరో తెలియదు వ్యాసములవంక బంశితుల కొనగిన ధనమపారము. కవిసార్వభౌముల కొక ముద్రాక్షరశాలనే యొసంగివైచిరి.

వీ రా చేతితో వ్యయమొనర్చిన ధనము వీరి కచ్చేరీ కాలాలలో నిక్కడ ఖర్చు వ్రాయబడినది. చిత్రగుప్తుని చిత్రాలో వీరికాతాకది జమకట్టబడినది. విదేశప్రయాణీకుల లక్షణ మిదియేగదా ఇక్కడి బ్యాంకిలోనిచ్చి యింగ్లాండు అమెరికా బ్యాంకులలోనుండి రాబట్టుకొనుట విదేశయాత్రా పరులకు సహజలక్షణము. ఈ వ్యాపారమర్మముల బాగుగా దెలిసిన పంతులుగా రా నియమములమీదనే నడచిరి. ఈ వితరణమే వీరిని విశ్వదాతనామమున కర్హులుగ జేసినది.

దాతలగుటకు పెక్కు కారణములు గలవు. మోమాటమున కోడియిచ్చుట, విసుగుదలపై వదిలింపించుకొనుటకై యిచ్చుట, కోపమువచ్చి యిచ్చుట మొదలగు పెక్కు లక్షణములతోగూడిన కారణములుగలిగి దాతగా చేయబడుదురు. అట్లే, వీరికి దాతృత్వ మలవాటై పోయినది. పెక్కండ్రు దాతృత్వము చిత్రకళగ నుపయోగింతురు.

పంతులుగారు దాతృత్వమును చిత్రకళవలె సకృతుగాగాక నిత్యజీవితము లోనిదే పరమార్థమన్నట్లుపయోగించిరి.

ఆంధ్రోద్యమము

పంతులుగా రాంధ్రోద్యమమువిషయములో మంచి శ్రద్ధగలిగి పనిచేయుచు వచ్చిరి. వీరు పనిచేయుటయే గాదు, వీ రాంధ్రోద్యమమునకు బ్రారంభకలనికూడ జెప్పవచ్చును. వీరి ప్రథమ సంవత్సరాది సంచికలో “ఆంధ్రులు 2 కోట్లకు బైగా గలరు. వీరన్ని రాష్ట్రములందును వ్యాపించి యున్నారు. వీరల నందఱు నేకీభావులుగ జేయుట కాంధ్ర భావకు శక్తిసామర్థ్యములు గలవు. ఆంధ్రులు మిగిలిన హైందవులవలె వర్ణిల్లుచున్నారనుట నిర్వివాదాంశము. కాని వంగ మహారాష్ట్ర ఘూర్జర ద్రావిడాది దేశీయులవలె డమ జనబాహుళ్యమునకు దగినటు లభివృద్ధి చెందుచున్నట్లు తోపదు. ద్రావిడులును మహారాష్ట్రులును ఘూర్జరులును నాంధ్రులకంటె సంఖ్యాబాహుళ్యమున దక్కువగ నున్నను శక్తిసామర్థ్యములం దాంధ్రులును మించి యున్నారు. దీనికి ముఖ్యకారణము వారి విద్యాభివృద్ధి. తెలుగు దేశమునందు దక్షిణదేశమునకంటె గళాశాలలును, బాఠశాలలును దక్కువగ నున్నవి. చెన్నపురియందు దేశీయులచే బ్రచురింప బడుచున్న ఆంగ్లేయ దైనిక పార్తాపత్రికలు మూడును నాంధ్రేతరులచే బ్రచురింపబడుచున్నవి” అని వ్రాసియున్నారు. దీనినిబట్టి యాంధ్రరాష్ట్రావశ్యకతను గూర్చి వీరు తెలిసికొని యా యుద్యమమునకు దారితీసినవారిలో ముఖ్యులని చెప్ప

వచ్చును. వీరిసదాశయముల గుర్తించియే వీరి నాంధ్రులు 1919 సంవత్సరమున గుంటూరులోని ప్రత్యేకాంధ్రమహాసభ కధ్యక్షులుగ నెన్నుకొనిరి. 1924 సం॥న మద్రాసులో జరిగిన యాంధ్రమహాసభయందు వీరికి దేశోద్ధారకబిరుదము నిచ్చిరి. 8 సెప్టెంబరు 1929 సం॥మున వీరి నాంధ్రులందరు గలిసి సన్మానించిరి.

పంతులుగారు హిందూస్థాన్ బ్యాంకి ఫౌండరులలో నొకరు. దానికి డైరెక్టరుగాగూడనుండి పనిచేసిరి. ఆ బ్యాంకి మూలాధారమే పంతులుగారిని కొండరు పెద్దలు తెల్పుదురు.

గ్రంథ పరిశ్రమ

వీరు బహుగ్రంథముల జదివిరి. పెక్కింటికి నీతికలు వ్రాసిరి. వీరి గ్రంథములలో నాంధ్రవిజ్ఞానసర్వస్వ ముత్తమ మైనది. ఆంధ్రగ్రంథమాల యనుపేరున గ్రంథముల బ్రకటించిరి. ఆగ్రంథమాలలో నిదియొకగ్రంథము. రెండుసంపుటములుగ బ్రకటింపబడినది. ఈరెండుసంపుటముల వెల రు20-0-0లు ఇదియేగాక యిట్టి గ్రంథములు పెక్కులు ప్రకటింపబడినవి. పాల్కురికి సోమనాథకవి ప్రణీతమైన పండితారాధ్య చరిత్రమును, బసవపురాణమును వీరు చక్కగ పరిశీలించి ముద్రించి ప్రకటించియుండిరి. ప్రతిసంవత్సరమున నుగాదిసంచిక 200 పేజీలగ్రంథము మంచిమంచి వ్యాసములతో బలువిధచిత్రములతో బ్రకటింపబడుచున్నది. ఈగ్రంథజాలము సంతను విం చిన యుత్తమగ్రంథము భగవద్గీతాభాష్యము పంతులుగారికి

దేశభక్తియేగాక దైవభక్తిగూడ బరిపూర్ణముగగలదు. వీరికి భగవద్గీతలు నిత్యపఠనీయగ్రంథము. అర్జునునకు ధర్మసంజేహము కృపించినపుడు శ్రీకృష్ణుడు చెప్పిన వాక్యములే భగవద్గీతలు. సారవంతములు. ఉపనిషదర్థ భూయిష్ఠములు. సాధారణుల కవియగ్రాహ్యములు. అందుచే నాగీతలకు బ్రత్యేక వ్యాఖ్యానములు బయలుదేరినవి. ఈ వ్యాఖ్యానకర్తలలో ముఖ్యులు శ్రీ శంకర భగవత్పాదులవాడు. వీరద్వైతపరముగ గీతాభాష్యమును రచించిరి. పిదప శ్రీరామానుజాచార్యులవాడు విశిష్టాద్వైతపరముగ భాష్యమును రచించిరి. వీరి పిదప మధ్వాచార్యులుగారు ద్వైతపరముగ భాష్యమును రచించిరి. కడపట శ్రీబాలగంగాధరతిలక్ మహాశయుడు వేటాక గీతాభాష్యమును రచించెను. పంతులుగారుకూడ వేటాక భాష్యమును వ్రాసి ప్రకటించిరి. మహాసముద్రము సాత్రోచితజలము నొసంగినట్లే భగవత్ప్రసాదమైన గీతాభాష్యకర్త బుద్ధిసూక్ష్మత గ్రహింపగలిగినంత రహస్యమునే యొకంగుంచుచును. ఈ గ్రంథరచనమునుబట్టి పంతులుగారి దైవభక్తి యాస్తికబుద్ధి ద్యోతకము లగుచున్నవి.

బెజవాడ

చాలకాలముక్రిందట బంతులుగారు బెజవాడయందు నివాసమేర్పఱచుకొనడలదిరి. ఒక్కనివాసమేగాదు. ఆంధ్రపత్రికను మద్రాసునుండి మార్చవలెననికూడ వారు తలంచుకొనిరి. ఇందులకు గారణము ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు బెజవాడ ముఖ్యపట్టణమగునని వీరికి నమ్మిక యుండెడిది. పంతులుగా

రాంధ్రరాష్ట్ర) నిర్మాణమునకు జేయుచున్న కృషికి ఫలితముగా బెజవాడ రాజధాని యగునని తలంచిరి. మద్రాసులో నున్న సౌకర్యము లన్నియు బెజవాడకువచ్చినగాని దినపత్రిక ముద్రిపించుట కవకాశ ముండదు. అందుచే బంతులుగారు వార్తాసంఘమువారిని బ్రశ్నింపగా వారు బెజవాడలో నొక ప్రత్యేక కార్యాలయముబెట్టి పంతులుగారికి వార్తల నందజేయుట కంగీకరించిరి. ఆ కారణమున బంతులుగారు బెజవాడలో భవన నిర్మాణమునకు ప్రారంభించిరి. వారి కొక వసతిగృహము, పత్రికాలయమున కొక ప్రత్యేక భవనము కట్టిరి. వీనికి వేలాదిగ ఖర్చైనది. తుడకు వార్తాసంఘము వారు ప్రత్యేక కార్యాలయమునుబెట్టి వార్తల నందజేయుట కవకాశ ముండదని తెల్పుటచే బంతులుగారూ యుద్యమమును విరమించుకొనిరి. వసతిగృహమున వారే కాపురముండుటకును, వేతొక భవనమును దుర్గకళామందిరమును బెట్టుటకును నిశ్చయించుకొని యట్లుచేసిరి. ఆ వసతిగృహము నందే తమ కూతునకు 2-5-1928 సం॥రం తేదీని మహావైభవముగ నెనుబదివేలు వెచ్చించి వివాహము గావించిరి.

శ్రీ బాగు

శ్రీబాగుభవనము మద్రాసులో మైలపూరునందు లజ్ చర్పిరోడ్డులో పంతులుగారి వసతిగృహము. ఈభవనము కొన్ని యొకరముల స్థలములో గట్టబడిన విశాలమగు రమ్యమైన దివ్యభవనము ఈభవన మూంధ్రరాష్ట్రముయొక్క

యైక్యతకు మూలస్థానమై యలరారిన దగుట చరిత్రాత్మక భవనమై యలరారినది. ఈభవనములో నాంధ్రరాష్ట్ర సమస్యలు పెక్కులు పరిష్కరింపబడినవి. సర్కారాంధ్రులకును, రాయలసీమ యాంధ్రులకును సభిప్రాయభేదములు వర్ధిల్లినవి. ఇందులకు బాధ్యులు సర్కారాంధ్రులుగాని రాయలసీమ యాంధ్రులుగాని కాదు. రాయలసీమవారు సర్కారాంధ్రులపై సీ నెపమును ద్రోయ జూచుచున్నారు. ఆంధ్రమహాసభలోని వివాదములు పెంపొందినవి. ఇట్టి వివాదము రాష్ట్రసిద్ధికి బ్రతి బంధకమని సర్కారాంధ్రులు గుర్తించిరి. సఖ్యమునకు విశ్వ ప్రయత్నము గావించిరి. అప్పుడే శ్రీబాగుపాక్ష పుట్టెను.

యా స్తు లు

అన్యతాంజనము, ఆంధ్రపత్రిక తింబు చెట్టివీధిలోని యాంధ్రపత్రికాలయము, బెజవాడలోని పెద్దవనతిగృహము, దుర్గకళామందిరమును, మద్రాసులోని శ్రీబాగుభవనము, కృత్తివెన్ను గరిశెపూడి మాంట్లగ్రామములో విశేషముగా వ్యవసాయపుభూమి కలదు. కూమారులో విశాలహర్ష్య మొక్కటి గలదు.

ము గి ం పు

శ్రీనాగేశ్వరరావు పంతులుగా రాంధ్రులలో నొక యదృష్టవంతుడు. దయాంతఃకరణుడు. పంతులుగారి నెఱుగని వా రాంధ్రులలో లేడు. ఆంధ్రదినపత్రికవలననో, అన్యతాం

జనమువలననో ప్రతియాంధ్రు డామూర్తిని కలిసికొనియే యుండును. వారియశాదార్యము, వారిగుణవిశేషములు వినిన ప్రతియాంధ్రుని హృదయ మానంద మొందియే యుండును.

పంతులుగారిని నేను కారాగారమున గలిసియుండు నప్పుడేగాక మద్రాసు వెళ్ళినప్పు డెల్ల వారిని సందర్శించు చుండెడివాడను. వారికి నాయందుగూడ వాత్సల్యము మెండు. నాకు సాముద్రిక మభిమానవిద్య యని వారికి డెలి యును. నా వ్యాసములు తమ భారతియందు ప్రకటించు కొనుట కనుజ్ఞ నొసంగిరి. వారియచుజ్ఞప్రకారము భారతిలో నొక్కసంవత్సరము నాసాముద్రికవ్యాసములు ప్రకటింపబడి నవి. పంతులుగారిని గలిసికొనినప్పుడెల్ల “మీవ్యాసములు నేను జాగ్రత్తగా జదువుచున్నాను. మీకృషికి సంతోషించు చున్నాను. మీవ్యాసములు గ్రంథరూపమున దీసి ప్రకటింపబడము” అని తెల్పెడివారు.

ఆంధ్రదేశోద్ధరణకృత్యము లనేకములు వీరు చేసి యుండుటచే వీరికి దేశోద్ధారకబిరుదమును 1922 సం॥రమున నాంధ్రమహాసభ యొసగినది, వీరివితరణమునకు గాంధీమహాత్ముడు విశ్వదాతయను బిరుదము నిచ్చెను. ఆంధ్రవిశ్వ విద్యాలయము వారు వీరిపాండితికి గళాప్రపూర్ణ బిరుదమును 2—12—1937 సం॥రమున నొసంగిరి. వీరి నామాంకిత ముగ మాంబళమున నొకవీధి నిర్మింపబడినది. జయపురా ధీశ్వరులు వీరి చిత్రమును బహింగపఱచిరి.

1937 సం॥ రము నుండియు బంతులుగారు రాజయత్నవ్యాధివలన బాధపడిరి. పట్టణవాస్తవ్యులకు సహజముగ వచ్చు స్త్రీవ్యాధి వయసు గడచినపిదప బంతులుగారికి వచ్చుటచే తగ్గలేదు. ది 11—4—1938 సం॥రం బహుధాన్య నామ సం॥రం వైత్రశుద్ధ్యైద్వాదశీ సోమవారము మధ్యాహ్నము 2½ గంటలకు బంతులుగారు లింగసాయుజ్యమును బొందిరి. నాడు నేను మదరాసులో నుండుట తటస్థించినది. 12—4—1938 తేదీని వారి భౌతిక దేహమును జూచుటకై వారిమిత్రులు బందుగులు మొదలగువాడు వారిని కడసారి గుర్తించిరి. నేనుకూడ వెడలితిని. వారినిజూచి వచ్చుటయేగాక వారిభౌతిక శరీరమును మోయువారిలో నేనొక్కడ నైతిని. అంత్యక్రియలు పూర్తియగువఱకు కచ్చటనే యుండి పిమ్మట శ్రీ సాంబమూర్తిగారితో బయలుదేరి బసకు జేరుకొంటిని. పరమేశ్వరుడు వారి యాత్మకు శాంతి నొసంగుగాక.

ఆంధ్రుని సంతాపము

ఈ దుర్వార్త చెవిని బడినది సరిగా మూడుగంటలకు వార్త వినినపుడేగాదు, అక్కడికిబోయి చూచినపుడుకూడ బంతులుగారి మరణమును శంకింప వలసివచ్చినది.

జెబ్బదియేండ్ల పండుముసలియైనను, రెండేండ్ల నుండియు సనాతోగ్యపీడితుడైనను, వారిముఖము వడివాడ లేదు చెప్పలేని భావుకత్వమును, పరమాశయములను జీర్ణించుకొనిన దివ్యకళ తాండవించుచున్నది.

ఏమియున్నది ? అంతయు నైనది, ఆంధ్రభాను డస్త
మించినాడు. ఆంధ్రసాహితీక్షేత్రమునకు గజపు పట్టినది.

ఎంత బిగబట్టుకొనినను తల్లియు డండీయు జనిపోయిన
నాడుకూడ నేడుపురాని నాకు ఎందులకో యప్రయత్నముగ
నశ్రుకణములు రాలిపడినవి.

పెద్దలు, పిన్నలు, స్త్రీలు, పురుషులు. మంత్రులు,
జవానులు, అండఱును వచ్చిరి.

కంట నీరు వెట్టనివాడు కాన రాలేదు.

ఆంధ్రులు అటవలునుగూడ—

ఈ పిడుగువంటివార్త తెలియగనే యాంధ్రదేశమే
కాదు యావద్భారత దేశముగూడ దల్లడిల్లిపోయినది.

అవతారపురుషుడగు పంతులుగారి యస్తమయముతో
నొక మహాజ్యోతి చల్లారినది.

ఒక కల్పవృక్షము కూలిపోయినది.

ఒక మధురకోమలస్వర్ణసుమము రాలిపోయినది.

ఒక జాజ్వల్యమాన సక్షత్ర మంతర్ధాన మొందినది.

అఖిలభారతావని అంధకారావృతమైనది.

శా. శ్రీశర్వాణిని జుట్టి నృత్యరచనాశృంగారియై శృంగర
ధ్యాశింజాసము మువ్వలో ప్రణవనాదంబౌ వృషస్వామి
యున్ । గాశీనాథుని పంగడంబునను మంకల్లేని జాబిల్లి నా
గేశాఖ్యంబు మహాస్సులో గొనెడుగా కెంతేఘ్నావీణయై.

—విశ్వనాథ.

ఒ క మా ట

విద్య నిగూఢగు ప్రమగు వి త్తమా, ఇట్టివిద్యను భొందిన మానవుడు సర్వత్ర పూజ్యుడు. మహాదైత్యర్యగపన్నుని మన స్తాపము, చోరభయము, ధనాభిమానము నిజమైన విద్యావంతున కుండవు. మేధావికి ధనముకన్న విద్యయే ప్రధానము.

మేధావి దృక్పథము వేఱు-ధనికుని దృక్పథము వేఱు-మేధావిసృష్టి ఆధ్యాత్మికసంబంధమై సృష్టిరహస్యముల దెలిసికొని యానందించుచుండును. ధనవంతుడో ఆదిభౌతిక దృష్టిగలిగి సృష్టిరహస్యముల దెలిసికొనలేక అహంకార మమకారములతో దుఃఖభాజనమైన జీవితమును జీవింపుచు విచారింపు చుండును.

మేధావి యెంతమాత్రమున ధనాభిలాష నశింపక బోవచ్చును. ధనార్జనముగూడ జీవితసాధనముగ జూచుకొనవచ్చును. అంతమాత్రమున నది దోషమని చెప్పుట సాహసమనవచ్చును. పట్టాభి మేధావి, ఆర్జనపరుడు కూడా—

డాక్టరు భోగరాజు పట్టాభిసీతారామయ్య మే ధా వి

డాక్టరు పట్టాభి గుండుగొలను వాస్తవ్యుడు. ఈగుండు
గొలను పశ్చిమగోదావరిజిల్లాలో యేలూరు తాలూకాలోని
ఒక పల్లిటిగ్రామము. ఈత డీగ్రామమునందు బాల్యములో
నుండెడివాడు. ఈతని తండ్రిగారు గ్రామకరణము. మంచి
పలుకుబడి గలిగి యుండెడివాడట, చిన్నతనమునందు కొలది
సంవత్సరములు మాత్రమే ప్రాథమికవిద్యవఱకు గుండుగొల
నులో చదువుకొనెను. పిదప యేలూరులోను బందరులోను
విద్య నభ్యసించెను. పట్టపరీక్షలు మద్రాసులో జదివి
యు తీర్ణుడయ్యెను. వైద్యవిద్యయందుగూడ నచ్చటనే
యు తీర్ణుడై బందరు జేరుకొని యక్కడ తనవృత్తిని నెల
కొల్పుకొని యుండెను; ఈత డాంధ్రదేశమందలి మేధావు
లలో నొకడు.

బాల్యము

డాక్టరు పట్టాభి మొదట విశేషభాగ్యవంతుడు గాడు.
గుండుగొలనునందే కఠినీకముతో కాలక్షేపము చేయుచు
స్వల్పజీతముతో సుత్రుష్టినందికుటుంబపోషణము చేసికొనుచు
గౌరవ ప్రపత్తులతో జీవితమును గడపుకొనుచున్న యొక
సామాన్యగృహస్థుని యింటబుట్టిన పట్టాభి సమయోచితకష

ముల ననుభవించుచు శ్రమనొందుటకు సంశయింపక శ్రద్ధ మెయి చదువుకొని వృద్ధిలోనికి వచ్చియున్నాడు; బాల్య మందు కష్టనిష్ఠురము లనుభవించినవారు వయసు వచ్చిన పిదప భాగ్యవంతులై పేదప్రఖ్యాతుల గడించుకొనుట లోక సామాన్యవిషయము; ఈత డేలూరులో చదువుకొనుచున్న పూడు విశేషమైన దుస్తులు లేక పోవుటచే కష్టపడి యుదుకు కొనుచు కాలక్షేపము చేసితినిని పట్టాభి మిత్రులతో చెప్పి నట్లు మిత్రుడు నిడదవోలు వెంకట్రావు పట్టాభినిగూర్చి వ్రాసి యున్నాడు; పట్టాభి శ్రమనొందుచున్నను నాతని సునిశిత బుద్ధిమాత్రము మొక్కవోలేదు; కష్టపరంపరలచే సాన పెట్ట బడి ప్రకాశించిన బుద్ధి మంచి వాడి గలిగి ప్రకాశించును; బాల్యదశలో మహేశ్వర్యవంతులై గుఱ్ఱపు బండ్లలోను మోటారులలోను పాఠశాలలకు బోయి విద్యనభ్యసించిన వారు మహామేధావులు మాత్రము గాజాలక భోగలాలసులై జీవితముల బాడొనర్చుకొందురు; పట్టాభి మొదటిశ్రేణిలోనికి జేరినవాడు; మహేశ్వర్యవంతులశ్రేణిలోనికి మొదటి బాల్యా వస్థలో జేరినవాడు కాకపోవుటచే శ్రమపడి చక్కగ జదివి కొని మొదటితరగతిలో నుత్తీర్ణుడగుచు తద్వారమువచ్చిన ధనముతో పైతరగతులలో ప్రవేశించి చదువుకొనుచు నభి వృద్ధిలోనికి వచ్చియున్నాడు.

ఏలూరునండ్లలి పరీక్షలలో నుత్తీర్ణుడై యిక చదువు కొనుట కవకాశము లేకపోవుటచే బండరున కేగి యచ్చట నోబుల్ కాలేజీలో పైతరగతులయందు ప్రవేశించి రఘుపతి వేంకటరత్నమునాయుడు గారివద్ద చదువుటకు మొదలిడెను.

ఆవిద్యాభ్యాస కాలమందు నాయకుగారు పట్టాభియందు ప్రత్యేకాభిమానము జూపి యాదరించెడివా గట. నాయకు గారు మంచి యాంగ్లభాషాజ్ఞాని. మంచి యుపన్యాసకుడు. విద్యార్థుల యందు దయగలిగి వారి యోగక్షేమముల నర యుచు విద్య గఱపుచుండెడివారు. ఇది నాయకుగారిలో నొక ప్రత్యేక లక్షణము. ఇట్టి ప్రత్యేక లక్షణములు గల నాయకు గారు విద్యార్థుల సభిమానముతో జూచుచున్నప్పుడు మేధా వియై శ్రద్ధాభివై చదువుకొనుచు వచ్చిన పట్టాభివై ప్రత్యేకాభిమాన ముంచుట వింత గాదు. అట్టిది లేకుండిన వింతగ నుండును. 1896—97 సంవత్సరములలో ఎఫ్. ఏ. పరీక్ష యందు ప్రథమశ్రేణిలో నుత్తీర్ణుడై సింగ రాజు నుబ్బారావు గారి స్కాలర్ షిప్పువల్ల మద్రాసు క్రిష్టియన్ కాలేజీలో బి. యే. చదువుటకై వెళ్ళెను.

ఈతడు చెన్నపట్టణము వెళ్ళున పుట్టికే మంచి వాక్రౌ ధిమ గలిగి యుండెడివాడు. తర్కవిత్తములలో నందెవేసిన చేయి. హిందీ, ఉర్దూభాషలు ఆంగ్లాంగ్లభాషలు నతనిజిహ్వ గ్రమందు తాండవ మాడుచుండును. ఈత డన్నిభాషలలో నొకమాదిరిగా నుపన్యసింపగల శక్తివంతుడు. పట్టాభి తెలుగున నుపన్యసించునపుడు పదములకై తడవుకొనుట సమయస్ఫూర్తి లేకుండుట మొదలగు లోపములు లేవు. ఎట్టివా డెదురుగ నిల్చినను వానిని తనమాటలపటిమచే శక్తి సామర్థ్యములచే నోడించును. సమయస్ఫూర్తి తొణుకులాడు చుండుటచే సామ్యములు, జాతీయములు తమంతి తాము వచ్చి యవసరమున్నచోట దొరలుచుండుటచే నెడటివానిని

చిత్తుచేసి జీతోస్మి యనిపింపగల మహాసామర్థ్యము గలవాడు మనపట్టాభి, ఇట్లా యారితేరిన యుపన్యాసకుని లక్షణములు పట్టాభిలో చిన్నతనమునుండియు ద్యోతక మగుచుండెను. పట్టాభి వట్టి యావేశపూరితు డగు నుపన్యాసకుడు కాదు. వానిలో నావేశము తక్కువ. ఆర్థికశాస్త్రవేత్త కావేశ ముండదు. అన్ని విషయములు సావకాశముగ చక్కగ విమర్శనపూర్వకముగ ముందు వెనుకలకు బేరీజులు శేసికొనుచు చెప్పవలసినదానిని వదలివేయకుండ నుపన్యసించుచు నవసరమైనది చెప్పకుండ వెట్టియుత్సాహముతో నావేశముతో నొడలు మరచి సివాలాడునట్లుగా గాకుండ దిద్దుబాట్లు హంస పాదులు లేనివిధమున నుపన్యసించునప్పుడే యుపన్యాసకుని యుపన్యాసము రక్తికట్టును. సభ్యు లానందింతురు. ఉపన్యాసమువలన ప్రయోజనము కాన్పించును. అట్టి యుపన్యాసములే వినవలయునను కుతూహలము ప్రబలకు గలుగుచుండును. అట్టి యారితేరిన రూపాయకు పదియాగణాలు విలువగల యుపన్యాసకుడు మనపట్టాభి. ఇట్టి యుపన్యాసకుడుగ పట్టాభి విద్యార్థిదశనుండియు వన్నె కెక్కినాడు.

విద్యాభ్యాసము

పట్టాభి క్రిష్టియన్ కాలేజీలో బి. ఏ. యందు తీర్థుజ్జయం, బి. యస్, పరీక్షకు చదివి యందు విజయముసొందెను. ఈతడు చదివినది వైద్యము. అభిమానవిద్యలు మాత్రము దేశచరిత్ర, ఆర్థికశాస్త్రములు, వైద్యవిద్యయు దారితేరినవాడు

దేశచరిత్రయం దసమాన పాండిత్యప్రకర్ష కలిగియుండుట చూచుచున్నాము. బి. డి. బాసు అను వంగ దేశీయుడు, ఇంగ్లాండు వైద్యపరీక్షకుబోయి యచ్చట దేశచరిత్ర సంబంధ మైన డిక్టర్లుల నన్నిటిని గాంచి వలసిన విషయముల సేకరించికొని నిజదేశమునకు తిరిగి వచ్చినపిదప Rise of the christian Power in India అను హిందూదేశ చరిత్రమును నొక మహాత్కృష్ట గ్రంథముగా నొనరించి ప్రకటించి దేశజల మన్ననలకు పాత్రుడైనాడు. ఆ గ్రంథమును చదివిన వారు 'బాసు' వైద్యుడని తలపడు. అత డింగ్లాండున కీగ్రంథమును రచించుటకే పోయియుండునని తలంచెడివారు గూడ గలరు. 'బాసు' యీ చరిత్రగ్రంథమును రచించినట్లే డాక్టరు పట్టాభి 50 సంవత్సరములనాటి కాంగ్రెసు చరిత్రను రచించి ప్రకటించెను. వైద్యశాఖలో పరిశ్రమచేయువారు పెక్కుండు దేశాభిమాన పూరితులై మహాత్మాగృతై రాజకీయములలో ముందంజవేయుచు కారాగారముల కేగుటకు సంసిద్ధులైయుండుట దేశమునం దెల్లడల గాంచగలము. జాతీయోద్యమము విజృంభించినపుడు మొదటిపిలుపునకు సమాధానమిచ్చువారు వైద్యులు, న్యాయవాదులకంటె విద్యార్థులకంటె వైద్యుల సంఖ్య యెక్కుడుగ జాతీయనాయకులలో కనబడును. ఇట్టి వైద్యుల సంఖ్యలోనివాడే పట్టాభి.

వి వా మా ము .

కాకినాడ కాపుర స్తులును, మంచి న్యాయవాదులును గౌరవనీయుమగు కుటుంబమునకు జెందిన వారును నగు గంజాం

వెంకటరత్నము పంతులుగ రికి పుత్రికాసంతానమేగాని పుత్ర సంతానములేదట. ఈ వెంకటరత్నము పంతులుగారు సుప్రసిద్ధులగుటచే వీరివీధికి వీరియింటిపేరే పెట్టియున్నారు. అది గంజాంవారివీధి. కాకినాడలో హైరోడ్డుమీదనున్న పెద్ద మసీదు ప్రక్కనుండి పశ్చిమముగా కాలవగట్టువఱకును బోవు వీధికే గంజాంవారివీధియని పేరు.

ఈ వెంకటరత్నము పంతులుగారు మంచి పలుకుబడి కలవారగుటచేతను న్యాయవాదవృత్తియందు బాగుగా రాణించినవారగుటచేతను, తమపుత్రికలను విద్యావంతులును ధనవంతులునగు వరుల కీయ సుకల్పించుకొని విశేషపరిశ్రమల జేసిరి, కాని వారికంటే కానినవా రొక్కరును కనబడలేదు. అనవసరముగ తిరుగుట కార్యకారి కాదని నిశ్చయించుకొని చెన్నపట్టణమునకు వెడలి వివిధకళాశాలలలోని విద్యార్థుల నరసి యరసి తుదకు క్రిష్ణయన్ కాళేజీకివచ్చి యచ్చట బి.ఏ. చదువుచున్న పట్టాభినిజూచి యాతని మంచిచెడ్డలనెల్ల నెఱిగి కొనిరి. ధనము లేకుండుట యొక లోపము కాదనియు విద్యకులము గుణమునుండిన జాలుననియునిశ్చయించుకొని వెంటనే పట్టాభికి తనకూతు నొసగి వివాహము చేయుటకు నిశ్చయించుకొని యీ వార్త పట్టాభిగారిబంధుగుల కెఱుకపఱుప వారును సంగీతిరించిరట. అప్పుడు కాకినాడలో గొప్పవైభవముతో వివాహము జరిగినది. పట్టాభిజీవితమున కిదియొక మార్పును తీసికొని వచ్చినది. ఈ వివాహము మూలమున నున్నతవిద్య సభ్యునిప మీలుచిక్కినది.

వైద్యము

పట్టాభి వైద్యవిద్యలో ను తీర్థుడై బండరువచ్చి యచ్చట వైద్యమును సృష్టిగా జేసికొని జీవించుట కారంభించెను. వైద్యమునందు పెద్దపరీక్షల నిచ్చుచుండుటచే సమర్థుడైన వైద్యుడని ప్రజలు వీనియం దాదరము జూపుచుండెడివారు. త్వరలోనే ధనము విరివిగ వచ్చుట ప్రారంభమైనది. అనుభవమునుబట్టి మంచిమంచి రోగులకు కేసులను బట్టి చికిత్సచేసి రోగులకు స్వస్థత చేకూర్చుచుండెడివారు. రోగనిదానములో పట్టాభి ప్రముఖుడని బండరుగోని మిత్రులు చెప్పుచుందురు. వైద్యము వృత్తిగా పెట్టుకొనినను ధనార్జనమే జీవితపరమావధిగా బెట్టుకొనక, ఔదార్యమును జూపుచు కరుణార్ద్రహృదయుడని పేరును సముపార్జించుకొనినాడు. వైద్యులగు ముఖ్యముగ కావలసిన లక్షణములలోనిది ప్రధాన లక్షణము. ఈ వైద్యమూలమున నీతడు మంచియా స్తినిగడించెను. పట్టాభి వైద్యవిధానమం దెట్టిలోపమును లేదని పలువురు దెల్పిరి. రాయవెల్లూరు జైలులోనే నీతనితో నున్నప్పుడు ఈతడు తఱచుగ వైద్యానుభవములగుర్చి చెప్పుచుండెడివాడు. మాకాచెర సాలయొక సాతశాలయైనది. పట్టాభి కూరలు తఱుగుటకై వంటశాలకు వచ్చుచుండువాడు. ముట్నూరి కృష్ణరావు, పట్టాభి, నాగేశ్వరరావు పంతులు, తిరుమలరావు మొదలగు ప్రముఖు లొక్కచో జేరుచుండెడివారు. వీరు సాతశాలలోజేరి పట్టాభిని కృష్ణరావును విశేషము లడిగి, వారు చెప్పినవిషయములను శ్రద్ధమెయినాల్సిచుచుండెడి

వారు. ఇట్టి మహామహుల నిత్యోపన్యాసములు వినుటకు వచ్చెడి సత్యాగ్రహుల కిది యొక పాఠశాలయని సంతోషించిడివారము. ఇంతమంది పెద్దల సమావేశ మొక్కచోటనే స్థిమితముగ వేటుపని లేనిచోట దొరుకుట సత్యాగ్రహులై దీలకు గుడ్డిలో మెల్లవలె కనబడుచుండెడిది. ఈ యవకాశమును పోగొట్టుకొనక యుపయోగపఱచుకొన దలచినవారి కిదియొక విద్యాస్థానమై యలరారినది. ఆ సమయమున రాయవెల్లూరు జైలులోనున్న రాజకీయభైదీలు వీరిసాన్నిధ్యము లభించుటచే నడృష్టవంతులైరి.

జాతీయోద్యమములు

1906, 1907 సంవత్సరములలో వచ్చిన బంగాళాదేశ విభజనము మూలముగా బయలుదేరిన 'వందేమాతరం' అలజడి దేశమంతటను వ్యాపించినది. ఈయలజడి మన యాంధ్రదేశ మంతకు నలముకొనినది. ముఖ్యముగా కాకినాడ, రాజమండ్రి, బెజవాడ, బండరు మొదలగు గ్రామములలో నీసంచలన మెక్కుడైనది. ప్రజలలో నొకవిధమగు నూతనచైతన్యముద్యవించినది. దీనిపర్యవసానమున తాత్కాలికలాభమేమియులేకున్నను ప్రజలదృష్టిని దేశీయవస్తునిర్మాణమునకును జాతీయవిద్యాభివేళమునకును బురికొల్పినది. ఆ కాలమునందే స్వదేశీమూమెంటు విదేశవస్తు బహిష్కరణముకూడ పొడగూచినది. జాతీయవిద్యాలయములు పెక్కులుబయలుదేరినవి,

అట్లు బయలుదేరినవానిలో రాజమహేంద్రవరమునందును బండరు నందును ప్రవర్ధమానమైనవి. ఈరెండింటిలోనుబండరు జాతీయకళాశాల యభివృద్ధిలో నున్నది. ఇందులకు శారణము బండరు జాతీయకళాశాలకు కోపల్లె హనుమంతరావు పంతులు, డాక్టరుపట్టాభి, ముట్నూరి కృష్ణరావు, వల్లూరి సూర్యనారాయణగార్లు, కలిసి యీ యుద్యమమును లేవనెత్తి యీసంస్థ జయప్రదముగ కొనసాగుటకు విశేషధనమును సమకూర్చి యీ సమకూర్చిన ధనమును జాగ్రత్తగ వినియోగపఱచుచు కళాశాలను సర్వవిధముల నభివృద్ధిలోనికి దీసికొని వచ్చుటయే. అందులో పట్టాభి కొన్నినాళ్ళు పాఠములు చెప్పుటకూడ తటస్థించినదని పెద్దలు చెప్పుదురు.

ఈ జాతీయోద్యమము మొదట విజృంభించినదిగాని యిది స్థిరమైనదిగా నిలిచి పోలేదు. వంగదేశమును విడదీసిన కొలది సంవత్సరములకే యీ విభజనమును రద్దుచేసి మరల నొకటిగ నొనర్చిరి. అందుచే నీబంగాళాసమస్య బంగాళముననే యంతరించినది. ఈ యుద్యమమున పనిచేసిన యాంధ్రరాష్ట్రము మాత్ర మెదుగుపొదుగులు లేక యారీతినే నిలిచిపోయినది. కాని దీనివలన దేశాభిమానులు కొండఱు ప్రతిమండలమునను లెక్కకు తేలిరి. అట్లు లెక్క తేలుట యటు ప్రభుత్వమునకు నిటు దేశమునకునుగూడ మంచిదైనది. ప్రభుత్వదృష్టిలో నీపనిచేసిన కొండఱును విరోధివర్గములో చేర్చుకొనుటయు, దేశాభిమానుల దృష్టిలో నా ప్రవర్గములో

జేడ్చుకొనుటయు జరిగినది. ఈ క్లిష్టపరిస్థితిలో తేలిన జాతీయభిమాను లండను యావజ్జీవమును దేశభిమానులుగ నేనిలిచిపోయిరి. వారి యకలంక దేశభక్తి, నిష్కపట ప్రజాసేవ, వినిగ్గుల స్వరాజ్యాభిమానము. ప్రజా కాదర్శప్రాయమై నిలిచిపోయినది. మన పట్టాభి యట్టివారిలో నొక్కడు.

స్థానిక పడవులు

పట్టాభికి స్థానికపడవులన్న తలనొప్పి. మనపై విదేశ ప్రభుత్వ మధికారములో నున్నంత కాలము మన మేస్థానములలో నుండినను, నిక్కమైన ప్రజాసేవ చేయజాలమని యీతని యభిప్రాయము. అందుచేతనే పట్టాభి గ్రామ, మండల, రాష్ట్ర సభలలోగాని కేంద్రశాసనసభలలోగాని ప్రవేశించలేదు. అట్లు ప్రవేశింపవలయుననిన ధనములేక, తావులేక, అవకాశములేక అర్హతలేక మానలేదు. వానిపైనున్న యేవగింపుచే నాతడొదరికిపోలేదు. ఆప్రశంస చేయలేదు. ఆవాంఛ యీతనికి కలనైన కలుగలేదు. కాని మిత్రుల ప్రోత్సాహమున నతడు బంధువుల మున్సిపలు కౌన్సిలులో సభ్యుడుగ బనిచేసెను. ఆ సభలలో విశ్వాసముండి వెడలినవారి నాతడు వలదని వారింపలేదు. కాని యీతడప్రయత్న మెన్నడును జేయలేదు. ఆ పడవుల స్వీకరించి బనిచేయుచున్నవారికి కొరినప్పుడు సంకొచింపకుండ వారికి వలయు సాహాయ్యము నాతడు చేయుచు వచ్చెను. ప్రజాపక్షమునపనిచేయువారి కితడిచ్చిన సాహాయ్య మపారము. రాజ్యాంగవిధానమును నడుపుచున్న ప్రధాన

మంత్రికి తెలియని పెక్కువిషయములు పట్టాభికి తెలియును. ఆదోషములేవియో. అవి యెందుచే వచ్చినవియోకూడ నకారణముగ పట్టాభి చెప్పగల శక్తిగలిగి యుండెను. ఇంతకును ముఖ్యమైనదొక్క విషయము. శాసనసభలో పనిచేయుచున్నవారికి పట్టాభి సలహాలను, సహాయమును ప్రజోపకారకములగు విషయములందే యొసంగుచుండువాడు గాని ప్రభుత్వమున కుపకరించు సల్లొసగియుండలేదు. ప్రజాసంస్థలలో గూడ వాత డధ్యక్షపీఠమలంకరించినవాడు గాడు. ఎల్లరకు సలహాల నొసంగుటయే యాతనిపని. కార్యములు సక్రమముగ జరుగుటయే యాతని యభిప్రాయము. కాని యధ్యక్షపీఠముపై నెక్కి గద్దరించుట కాత డిష్టపడదు. అట్టి దానివలన లాభముండదని యాతడు బేరీజు వేసిసట్లు చెప్పుచుండును. పట్టాభి శాసనసభ్యులకు చేసిన పనులనుగూర్చి మిత్రుడు నిడదవోలు వెంకటరావు 23—7—44 ఆంధ్ర పత్రికలో నీ దిగువ విధమున వ్రాసియున్నాడు.

“రాష్ట్రవ్యవహారసంబంధములగు చట్టములు శాసనసభలో ప్రవేశపెట్టబడి నప్పుడు వాని సంబంధముగ చర్చయీ సభలలో సాగుచున్నప్పుడు వానికి సంబంధించిన విషయముల నన్నింటిని పూర్వాపరసందర్భములను క్రోడీకరించి వివరములతో లెక్కలతో సహా సమకూర్చుచూ ప్రజాప్రతినిధులగు శాసనసభ్యుల కందఱేయు టాతనికి చాలకాలము నుండి పరిపాటైపోయినది. అప్పు డప్పట్లో చెన్నపురి చట్టసర్వోపసభ్యులుగా నుండిన గంజాం వెంకటరత్నం పంతులు

కృత్తివెంటి పేర్రాజు పంతులు, మోచెర్ల రామచంద్రరావు, శ్రీరాజా కొచ్చెర్లకోట వెంకట కృష్ణారావు బహద్దరు మొదలైన పెద్దలు తమవాదములను బలపఱచుకొనుటకు రావలసిన సాధనసామగ్రిని పట్టాభివల్లనే పొందుచు అనేక ముఖ్యవిషయములను తెలుసుకొంటూండే వారట.'

హోం రూలు లీ గు

1917 సంవత్సర ప్రాంతమందు వచ్చిన యానిబిసెంటు గాని హోంరూలులీగు తిరిగి దేశమునంతను కలవరపఱచినది. ఈలీగుపనికూడ స్థిరమైనది కాకపోయినది. ఇదికూడ నొక తరంగమువలె వచ్చి కొన్ని నెలలు దేశము కలజడి పెట్టి యంత రించినది. ఈ యాందోళనమున పెద్దలైన వారు కొండజెకలుగ జేసికొనుటచేతను ప్రజాసామాన్యములోనికి యీ సంస్థ వ్యాపింపక పోవుటచేతను త్వరలో నశించి పోయినది. ఈ సంస్థలో గూడ మనపట్టాభి యభిరుచిని జూపించి పనిజేసినాడు. ఈతడు జేసినపనికి బెసెంటు సంతసించినది. కాని యెట్టివారు పనిచేసినను ప్రయోజనముమాత్రము లేకపోయినది. ఈ సంస్థ యొక త్వరలో వ్యాప్తిలోనికి వచ్చినదో యంతత్వరలో నశించిపోయినది. కాని యిట్టి చిన్న చిన్న సంస్థలు బయలుదేరియొక్కలాభమునుమాత్రము కట్టగ జేసినవి. అదియేవన? అప్పటికిరానున్న కాంగ్రెసు మహాసంస్థకు సేవకులను నిర్మాణము చేసిపెట్టినవి. ఈ హోంరూలులీగు జాతీయోద్యమాములలోని రెండవతరంగ

గము. ఈ 1917 వ సంవత్సరములో శాంధ్రరాష్ట్రోద్యమము తీవ్రరూపము దాల్చినది. పెక్కుసభలు జరుపబడినవి. రాష్ట్రమునం దీనమస్య ప్రభావస్థానము నాక్రమించినది. ఈ యుద్యమమును పురిస్కరించుకొని పట్టాభి గొప్పసేవ జేసి యున్నాడు. ఈ యాంధ్రరాష్ట్రసమస్యలో కలుగజేసికొని పనిచేయుట కిదే ప్రారంభము. అప్పటినుండియు నతని నాయకత్వమున కొంతవఱకు పనిసాగినది.

జన్మభూమి

పట్టాభి యెట్టి యుసన్యాసనుడో యట్టి వ్రాతకాడు అతని నిర్దుష్టమైన భావ పత్రికారచనమున కనుకూలమైన భావ. పెక్కండు విద్వాంసులచే నామోసింపబడినది. పట్టాభి వ్రాతలన్నియు పత్రికాముఖమున వెలువడుచుండెడివి. ఈ పత్రిక మచిలీబంధరునుండియే ప్రకటింపబడెడి యాంగ్ల వారపత్రిక. ఇది మంచి చందాదారులగుఖ్య గలిగి వెలువడుచుండెడిది. పట్టాభిమూలమున నీ జన్మభూమి దేశములో మంచిప్రచారము చేసినది. ఈ జన్మభూమివలన పట్టాభి దేశములో మంచి ప్రచారములోనికి రాగలిగినాడు. బందరునుండి బయలుదేరిన రెండు వారపత్రికలు ప్రజాదరమును బడసి వర్ధిల్లుచుండెను. మొదటిది యాంగ్లపత్రిక. పట్టాభిగారి జన్మభూమి; రెండవది తెనుగుపత్రిక. ముట్నూరి కృష్ణరావుగారి కృష్ణాపత్రిక. బందరునుండి బయలుదేరిన ఈ రెండుపత్రికలు చేసిన ప్రజాసేవ యపారము. కృష్ణాపత్రిక ప్రజాసామాన్యము నును జన్మభూమి విద్యాధిపతులను మంచిప్రబోధము కలుగ

జేసి చదువరుల దృక్పథమును తటచు మార్చుచుండెడిది. అంగ్లభాషా సాంప్రదాయానుసారముగా నడుపబడిన యీ పత్రిక ప్రజోపకారియై పేరెన్నికగన్నది.

వాద పద్ధతి

ఈతడు పత్రికలలో వ్రాసినప్పుడుగాని యుపన్యాసములలో మాటలాడినప్పుడుగాని యేనిషయమైన రూపాయలు, అణాలు, పైసలు బేరీజు వేసినట్లు మాటలాడుచు రసవత్తరములైన యుపాఖ్యానములతో, చినచిన్నలబ్బులతో, మంచి హాస్యోక్తులతో, మధ్యమధ్య డోకడాలతోసహా వడ్డీ కట్టి పెంచిన ఋణపత్రములసంఖ్యలతో నీతడుపన్యసించునప్పుడే సదయ హృదయుని మనస్సు చలించి ద్రవీభూతము కాక యుండును ? లోకపరిజ్ఞానము నభివృద్ధిపఱచు నిట్టివిషయము లీతనికి కరతలామలకములు. ఈ యుపన్యాసములు వినువారి కీతడు వడ్డీవ్యాపారాదులలో, భీమావ్యాపారములలో, మారకపు రేట్లలో, బ్యాంకువ్యాపారములలో, కో ఆపరేటివు సొసైటీలలో చాలదయులని తోచకమానదు. ఈత డిట్టి వక్తృత్వ మొక్క యాంధ్రమునందేకాక యన్నిభాషలలోగూడ జూపగలడు. బొంబాయి కాంగ్రెసు మహాసభయం దుర్దూభాషలోను, దక్షిణ భారత హిందీస్నాత కోత్సవమునందు హిందీభాషలోను, కాకినాడ కాంగ్రెసు మహాసభయం దాంగ్లభాషలోను చక్కగ నుపన్యసించినాడు, అన్నిభాషలలో నొకేవిధముగ సరసముగ యుక్తి యుక్తముగ నుపన్యసింపగలడు పట్టాభి.

స్థాపించిన సంస్థలు

ఆంధ్రదేశమందలి పెద్దసంస్థలలో నీతడు స్థాపించినన్ని సంస్థలు వేతెవ్వరును స్థాపించి యుండలేదు. దేశమందలి ప్రతి రాష్ట్రములోను జీవితభీమాకంపెనీలు స్థాపింపబడి పనిచేయుట, విదేశస్థులువచ్చి యీ దేశములో భీమావ్యాపారములు జేసి లక్షలాదిగ గణించి పోవుట చూచిన యీతని కాంధ్రరాష్ట్రములో నొక ప్రత్యేకసంస్థ నెలకొల్పవలె ననుబుద్ధి పుట్టినది. అపుడొక కంపెనీ రిజిస్టరుచేయించి దానికి “ఆంధ్రాయుర్యారెన్సు కంపెనీ” అని పేరుపెట్టి కోట్లకొలదిగ వ్యాపారమును సాగింపజేసెను. ఇట్లే హిందూస్థాన్ ఇర్మానెన్సు కంపెనీ పెట్టించెను. ఆంధ్రాబ్యాంకు, భారతలక్ష్మీబ్యాంకు స్థాపించెను. హిందూస్థాన్ పబ్లిషింగు హౌసును నెలకొల్పింపజేసి తన వివిధ గ్రంథముల నుచితముగ దానికిచ్చి ప్రకటింపజేసెను. ఈతనిచే నెలకొల్పబడిన యీసంస్థలు దేశమందు మిక్కిలి ప్రఖ్యాతి వహించి దినదినాభివృద్ధి గాంచుచునేయున్నవి. ఆల్ ఇండియా స్పిన్నర్స్ ఎసోసియేషనుయొక్క యాంధ్రశాఖ, బండరు నేషనల్ స్కూలుకూడ నీతడు నెలకొల్పిన సంస్థలే.

1920—21

1920 లో బహులుజేరిన గాంధీగారి సత్యాగ్రహోద్యమము దేశమునందు వచ్చిన జాతీయోద్యమము లన్నిటికంటె ముఖ్యమైనది. 1906-1907 లలోని వండేమాతరం తగాయిదాలోని నాయకులును, 1916-1917 లలోని హోంరూలు

లీగునాటి నాయకులును కలిసి యీయుద్యమమునకు తోడు
 పడుటయేగాక నూతనోత్సాహముతో పెక్కుండు విద్యా
 ధులు విద్యాధికులు జనసామాన్యముకూడ వచ్చి యీసంగి
 జయప్రథముగ నడిపింప గలిగిరి. ఈసమయమునందలి 'పట్టాభి
 శేవ' యపారము, ఈసంస్థకై యీతడు చేసిన ప్రచారమునకు
 పరిమితలేదు. వివిధపట్టణములకుబోయి ప్రబోధముగావించుచు
 సత్యాగ్రహోద్యమమునందలి లక్ష్యములను, లక్షణములను
 ప్రజానీకమున ప్రచారము గావించుచు, స్వరాజ్యోద్యమము
 నకు గాంధీగారి యాజ్ఞానుసారము కోటిరూపాయల నిధిని
 వసూలుచేయుట కీతడు పాటుపడెను. బహిష్కరణోద్యమ
 మును గూర్చియు, అస్పృశ్యతా నివారణమును గూర్చియు,
 హిందూ మహమ్మదీయ సఖ్యతను గురించియు, నాటి కిలా
 ఫత్ సమస్యను గూర్చియు, ఖద్దరుధారణమును గూర్చియు,
 చక్కని యుపన్యాసముల నొసంగి యాంధ్రులను లేపిన
 రాష్ట్రనాయకులలో నీత డొక ముఖ్యుడు. ఈప్రచారమును
 విశేషముగా సాగించినవాడు చెడుకువాడ నరసింహముగారు.
 పట్టాభి యీప్రచారమును గావించుటయేగాక గాంధీగారి
 ముఖ్యస్నేహితులలో నొక్కడై క్లిష్టపరిస్థితులలోగూడ గాంధీ
 గారికి చేదోడు వాదోడుగ నుండి యాయన మన్ననకు పాత్రు
 డగుచుండెడివాడు. గాంధీ, గీతలకు భావ్యకర్తలలో శంకరు
 లంతటివాడు. గాంధీయుద్యమమున కాంధ్రరాష్ట్రములో నీత
 డూతతోత. గాంధీగారి యభిప్రాయములకు భావములకు దర్ప
 ణము, గాంధీగారి నూతన వసంతోత్సవమున కీతడు కోవెల,

గాంధీగారి యద్యమాభిప్రాయమును నీతడు తు, చ, తప్పకుండ గ్రహింపగలిగి యాచరించువాడు. ప్రప్రథమ మున నీయద్యమమునం దీతని కెట్టి యభిప్రాయ మున్నదో యీనాడుకూడ నట్టి యభిప్రాయమే కలదు. ఈత డభిప్రాయ ములు మార్చుకొనని రాజకీయవేత్త. శాసనసభాప్రవేశాదు లందు మొదట నమ్మకము లేనట్లే యీనాడును నమ్మకము లేదు. ఆశాసనసభా ప్రవేశమువలన దేశోపయోగకృత్య ములు చేయలేమనియు, ప్రభుత్వమందుల కడ్డు తగులుచుండు ననియు, గవర్నర్లు, గవర్నరుజనరలు వానిని తమకుగల ప్రత్యేకమైన “వీటో” పవరువల్ల నడ్డుతగిలి భగ్నముచేసెందురనియువారినమ్మకము. ఈనమ్మకము వల్లే వట్టినమ్మకమువలెమిగిలిపోలేదు. 1937సం॥రమున నెన్నికలుజరిగినపు డీత డేన్ఫానము నకును నిలువకుండెను. ప్రయోజన మున్నదనుకొని ప్రవేశించినవారును ప్రయోజనములేదని ప్రవేశించినవారును తుద కొక్కటే చేయగలిగిరి. దానిని 1940—41 సం॥ రమున వచ్చినవ్యక్తి సత్యాగ్రహము ఋజువుచేసినది. ప్రోఛేంజర్లు. నోఛేంజర్లుకూడ చెఱకేగి శిక్ష యనుభవించుటయే చివరకు మిగిలిన ప్రయోజన మది యొక్కటియే.

మనపట్టాభి వ్యవహార యగుటచే కాంగ్రెసుఉద్యమములో రూపాయలకు నణాలకు సంబంధించిన వ్యవహారమును తానే స్వయముగ నడపును. పట్టాభి విశేషపరిశ్రమజేసియొక ఖద్దరునిలయము నఖిలభారత చరఖాసాఘమువారి కాంధ్ర

కాఖగ నిర్మాణముచేసి పనిచేయుట కారంభించెను. ఈ పని శ్రమ యనిన వీరికి చాల సభిమానము.

ఆంధ్రులలోనింతటి తెలివైనవాడు, ఇంతటివ్యవహార లేదని చెప్పవలెను. ఈతని కున్నంత మేధాశక్తి ధీపతిమ వేతొక్కరికిలేవు. వీనికి సహకారోద్యమమునం దభినివేశము మొండు. ఆ యుద్యమవిధానమునుగూర్చి యీతడు విశేష పరిశ్రమ చేసియున్నాడు. వర్తకములోని దళారీతనమును తగ్గింపవలెనన్న సహకారోద్యమముకంటె వేరొకమార్గము లేదని వీరి యభిప్రాయము. వ్యాపారసంస్థల విషయములో పట్టాభి కల ప్రత్యేక శ్రద్ధ వేరొక్కరికిలేదు. సక్రమమైన పద్ధతులపై, న్యాయములైన లాభములతో, వ్యవహారము చేయవలెనన్న నొక్కసహకారోద్యమమే. అట్టి యుద్యమ వ్యాప్తికై పట్టాభి కృషి చేసియున్నాడు.

1928 సం॥రంలో నీతడు లింగ్విస్ట్ కోలీగునకు అధ్యక్షుడయ్యెను. ఈతడు కరాచీ, వెళ్ళినప్పు డచ్చటిపాదు లీతని కఖండసన్మానమును యొసంగిరి. ఈతడు కాంగ్రెసులో పని చేయుట ప్రారంభించినప్పటినుండియు నితనికి ప్రజలసంస్థలలో పనిచేయుట యన్నవిశేషశ్రద్ధ యుండెడిది. అందుచే సంస్థాన ప్రజల హక్కులకై పోరాడెను. ఆ సంస్థ కీతడు చాలకాల మధ్యక్షుడుగ నుండెను. వీని యాజమాన్యమున పెక్కు తీర్మానములు గావింపబడినవి. ఈ సంస్థాన ప్రజల నొక్క దృష్టిలోనికి తీసికొనివచ్చుటకు పట్టాభి ముఁచికృషి చేసి యున్నాడు.

పట్టాభికి వివిధభాషలలో మంచిపాండిత్యము గలదని మొదటనే వ్రాసియున్నాను. ఆత డుపన్యాసకుడేగాక మంచి రచయితకూడా యని వ్రాసియుంటిని. Constitutions of the world అను నొక చక్కని గ్రంథమును వ్రాసి ప్రకటించెను. The economic Conquest of India or the British Empire Ltd., Socialism and Gandhism అను రెండు గ్రంథముల వ్రాసి ప్రకటించెను. ముఖ్యమైన జాతీయమహాసభా చరిత్ర మును వ్రాసి గాంధీగారి మన్ననలకు పాత్రుడైనాడు.

ఆంధ్ర రాష్ట్రోద్యమము

వీనికి ఆంధ్రోద్యమమునం దభిమానము మొండనివ్రాసి యుంటిని. ఈ యుద్యమమునం దతడు 1917 సం॥ నుండియు పనిజేయుచుండెను. ఆంధ్రమహాసభలకుపోయి యచ్చట నుపన్యాసముల నొసంగుచు ప్రజలకు రాష్ట్రోద్యమతనను బోధపఱచెను. మొట్టమొదట యీ యుద్యమము విషయములో (Armed Chair Poer Poeliciam) వలె ననగ సలహాదారునిగ పనిచేయుచు వచ్చినాడు. క్రమక్రమముగ నభినివేశనము గలిగి పనిచేయు బ్రారంభించినాడు. ఈ సంస్థనుగూర్చి కొంత ప్రచారముకూడ చేసినాడు. పలుతావులనుండి యుపన్యాసాదికములచేతను, పత్రికలకు వ్యాసములమూలమునను మంచి ప్రబోధము గావించెను. హిందూదేశము భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రములుగ మారవలెనని ప్రచారము గావించిన వారిలో

మొట్టమొదటివాడు పట్టాభి, ఇది కాంగ్రెసు సంస్థద్వారా మున నాచరణలోనికి తెప్పించెను.

“రాష్ట్రనిర్మాణవిషయంలో భాషాప్రయుక్త రాష్ట్ర నిర్మాణం అంగీకరింపబడవలసియున్నది. ప్రస్తుతం బ్రిటిషు యిండియా పడకొండు రాష్ట్రాలుగా విభజింపబడింది. భాషా ప్రయుక్తకంగా అవి విభజింపబడాలని కోరడంలో మేము ఆపడకొండుసంఖ్యను పద్దానగుగా పెంచుతున్నాము. భాషా ప్రయుక్తకంగా రాష్ట్రాలు పునర్నిర్మాణాన్ని పొందుతే యిప్పుడువున్న మద్రాసు బొంబాయి సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ రాష్ట్రాలుపోతాయి. వానిస్థానంలో ఆంధ్ర, కర్ణాటక, తమిళ, కేరళ, మహారాష్ట్ర, గుజరాతు రాష్ట్రాలు ఏర్పడతాయి. ♦ ♦ ♦ ♦ విజాతీయస్రభువులు ఇట్టికలగాపులగపురాష్ట్రములు (చారిత్రిక పురుషుడు విజయాన్ని కూర్చుకుంటూ వచ్చినతీరులో అవి యేర్పడ్డ రాష్ట్రములు) నిర్మాణములోని అవకాశమును సులభంగా అర్థంచేసుకోలేదు. ఆంధ్రులు ఒకకోటి యెనభై వేలు మదరాసురాష్ట్రంలోను, డెబ్బయిఅయిదులక్షలు నైజాం సంస్థానంలోను విడివడి వున్నారు. ఒకభాష చూటాడే ప్రజల్ని ఒకే పరిపాలనావిధానంక్రిందకు తీసుకురావాలని మూఠోరిక. ♦ ♦ ♦ ♦ ఆంధ్రరాష్ట్ర శీఘ్రనిర్మాణానికిగాను ఏర్పడబోయే ఆంధ్రరాష్ట్రానికిని మిగిలివుండే మదరాసురాజధానికిన్నీ మదరాసే జాయింటు రాజధానీసగరంగా వుండాలని సూచింపబడింది. ఇట్లే బొంబాయి, ఢిల్లీకూడా ♦ ♦ ♦ ఈ మాదిరిగా

భారతదేశం రాష్ట్రభాషాప్రయుక్తకంగా పునర్నిర్మాణాన్ని పొందాలి. పొందితేకాని భారతజాతీయత అభ్రంశవమైన అభివృద్ధిని పొందలేదు.” అని పట్టాభి వ్రాసియున్నాడు, మరియు వీరు “శాసనసభలలో రాష్ట్రభాషనే ఉపయోగించాలి. విద్యావిధానాన్ని రాష్ట్రభాషలోజరపాలి. కోర్టులలో రాష్ట్రభాషలో వ్యవహారాలు జరపాలి, కాబట్టి తక్షణమే భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రవిభజన చేసితీరాలి” అని చెప్పియున్నాడు. కాంగ్రెసునం దీనూత్రము సంగీకరింపజేసియున్నాడు.

ఆంధ్రులకు అరవలకు మద్రాసే రాజధాని

తమిళ ఆంధ్రరాష్ట్రాలు రెండింటికీకూడా మదరాసు రాజధానిగా వుండడంకోని ఔచిత్యాన్ని, అవసరాన్ని, ఆనుకూల్యాన్ని, లాభాన్ని, ఉపయోగాన్ని వినరించుచు మదరాసు మహానగరాన్ని చీల్చి ఆంధ్ర తమిళ సోదరులకు కూమునది సరిహద్దుని చెప్పినాడు. ఇట్టి విభాగానికి చారిత్రక సాదృశ్యాలు కూడా చూపియున్నాడు. హంగేరీ రాజధానియైన బుడాపెస్టు బుడాఅనిపెస్టు అని పిలువబడే రెండునగరాల సంఘటి. వశారా కలకత్తాలు తిన్న వెల్లి పాలంకోటలు నదుల కవతల వున్నట్లే ఆంధ్ర తమిళ మద్రాసు మ్యునిసిపాలిటీలు కూమునదికి అవతల యవతల వుండవచ్చునని నూచించెను. ఇది వీరి ముఖ్యాభిప్రాయము. రాయలసీమ వారికిని కోస్తాఆంధ్రులకు రాజకుదుర్బుటకై యీతడు శ్రీబాగు పాట్టును నిర్మించి యుధములకు సామరస్యము కూర్చెను.

(శ్రీ) బాగు పాట్లు

ఈ పాట్లు 14—11—1937 సం॥రములో శ్రీ కాశీ నాథుని నాగేశ్వర రావుపంతులుగారి యింటల్లో సర్కారాంధ్రులకును, రాయలసీమ యాంధ్రులకును జరిగిన సంధిపత్రం, ఇండలి పరతులు:—

1 విశ్వవిద్యాలయము:—ఆంధ్రులలో వైజ్ఞానిక, సాంఘికైకమత్యములను పెంపొందించుటకును, వైజ్ఞానిక కేంద్రములను, ఆంధ్రదేశమున కంతకును ఉపయోగపడునట్లు చేయుటకును ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయము వాల్తేరులో నొక కేంద్రమును అనంతపురములో నొక కేంద్రమును అభివృద్ధిపఱుపవలెను, ఇతర కళాశాలలను, తత్సంబంధమగు విషయపరిజ్ఞానమున కనుకూలమగుచోట్ల నెలకొల్పవలెను.

2 సీటిపాడుకల:—రాయలసీమ, నెల్లూరు జిల్లాలలో వ్యవసాయమును ఆర్థిక సౌకర్యములును, కోస్తాజిల్లాలతో సరి సమానముగ శీఘ్రముగ, నభివృద్ధి పొందుటకును, తుంగభద్ర కృష్ణ, పెన్నా నదుల సీటిపాడుకల స్కీములవిషయములోపది సంవత్సరముల వఱకుగాని, అవసరమునుబట్టి అంతకంటె యెక్కువ కాలముగాని విశేషప్రాముఖ్య మిచ్చి పని చేయవలెను.

సీటిపంపకము విషయములో తగాదాలు కలిగినప్పుడు రాయలసీమ నెల్లూరుజిల్లాల అవసరములకు ప్రాముఖ్యమియవలెను. ఈ విధానము నేటినుండియే ప్రభుత్వము అమలులోనికి తేవలెను.

డాక్టరు పట్టాభి

3 శాసనసభ్యులు:—శాసనసభలలోని జనరల్ స్థానముల విభజనము జిల్లాలన్నియు సమానము లన సూత్రముపై నాధారపడి యుండవలెను.

. వేర్వేరు ప్రాంతములకు ప్రాముఖ్యము కలుగుటకై విశ్వవిద్యాలయము, రాష్ట్రముఖ్యపట్టణము, ప్రధాన న్యాయస్థానము వేర్వేరు కేంద్రములందు నెలకొల్పబడవలెను. కాని అన్నియు నొకేకేంద్రమునం దుండరాదు.

కావున విశ్వవిద్యాలయము యథాస్థానములో నుండట కంగీకరింపబడియు మిగిలిన ప్రధాన న్యాయస్థానము, రాజధానికి వలయు మిగిలిన కార్యాలయములు, కోస్తాజిల్లాలలోను రాయలసీమలోను నుండుటకే నిశ్చయింపబడినవి. యేయే కార్యస్థానము లెచ్చ తెచ్చట నుండవలె నను విషయములో రాయలసీమవారే నిర్ధారించి యెన్నుకొనుటకు అంగీకరించడ మైనది.

.అండరి అంగీకారము మీదను యీ రాజీషరతులను రద్దుచేసుకొనుట కధికారము కలదు. (సంతకములు) కె. కోటిరెడ్డి, కల్లూరి చంద్రమౌళి, ఎల్. నుజ్జరామరెడ్డి, భోగరాజు పట్టాభి సీతారామయ్య, కొండా వెంకటప్పయ్య, పూర్పూరి రామాచార్యులు, ఆర్. వెంటప్పయ్యనాయుడు, హెచ్. సీతారామరెడ్డి.

ఈపాట్టు రాయలసీమవారి సరితుష్టికై సృష్టింపబడినట్లు, రాయలసీమ కోస్తాదేశముకన్న నెక్కుడు గుట్టలతో మెట్టలతో నిండియున్నది. వ్యవసాయమునకు పనికివచ్చు

భూమి చాల తక్కువ. ప్రజాసామాన్యము నకు తిండి తక్కువ యని చెప్పవలెను. అక్కడ పంటసావత్సరములకన్న కరువు సంవత్సరము లెక్కువ. అందుచే వ్యవసాయము జీవనాధారముగ జేసికొని బ్రదుకు ప్రజాసామాన్యమునకు రెండుపూటలు భోజనముచేసి నుఖించు నదృష్టము లేదు. అక్కడి నదుల కానకట్టలు లేవు, వరడలు వచ్చునప్పుడు భూమి ములిగిపోవుటయు, మిగిలినరోజులలో నీటిచుక్కయైన లేకుండ నెండి పోవుటయు తటస్థించును. ఇట్టి నిస్సారమైన దేశమగుటచే ప్రజలబాధ లెక్కుడుగ నున్నమాట వాస్తవమే. కాని రాయలసీమ కిట్టి నై సర్గికలోపము లుండుట, కోస్తాదేశములు పాడిపంటలు గలిగియుండుట ఆయా సీమలనుబట్టి కలిగినవే గాని యెవరును బాధ్యులు కాదుగదా ! ఇట్టి సందర్భములో కోస్తాయాంధ్రులన రాయలసీమవారికి యొకవిధమగు అసంతృప్తి లోన బ్రబలినది. ఇది అందరకునుగాదు కొంతమందికి మాత్రమే. అందులకే శ్రీబాగులోని వరతు లట్లున్నవి.

ఆంధ్రులకు మాది యని చెప్పుకొనుట కర్హమైన సంస్థ ఒక్క ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమేగదా. అదియెచ్చట నుండవలెనను ప్రశ్నము రాగా రాయలసీమయాంధ్రులు, కోస్తా వారు కలసి యాంధ్రరాష్ట్రమునకు మాదుమూలగ నున్న వాల్లేరునకు విసిరివేయుట కంగీకరించినారు. ఆనాటి యధికసంఖ్యాకుల యభిప్రాయానుసారముగ విశ్వవిద్యాలయము వాల్లేరునకే పోయినది. ఇక దానికొఖలను రాయలసీమలో ప్రతిష్ఠించ

వలెనని రాయలసీమవారి పట్టడల. ఇది న్యాయమైన కోరికయే. వ్యవసాయమునుగూర్చికూడ రాయలసీమవారి కోరిక ధర్మమైనదే. “సర్వే జనా స్సుఖినో భవంతు” అను మహాదాశయముపై నాధారపడిన హిందువులకు రాయలసీమలో కలవువచ్చి జనము మాడిపోవుచుండగా కోస్తా ఆంధ్రు లది చూచి సహించి యూరకొనుట ధర్మముకాదు. కావున అట్టి యుపకారమును రాయలసీమవారికి కలుగజేయుట సమజ సమే. ఈ సూత్ర మనుసరించియే లక్షరూపాయల కరువు నిధి వసూలు చేసి వారి కిచ్చితిమి.

ఈశ్రీబాగుపాట్లలోని మూడవసూత్రమైన శాసనసభ లనుగూర్చి ఈపాట్లలో నుడవారించిన విషయము ధర్మసమ్మతమైనదిగాదు. కోస్తామండలములలో జనాభా యెక్కుడుగ నున్న సంగతి లోకవిదితమే. రాయలసీమలోని బల్లారి, కడప, కర్నూలు, అనంతపురం, చిత్తూరు వగైరా జిల్లాలలో జనాభాతక్కువ యనుసంగతికూడ లోకవిదితమే. ప్రస్తుతపు శాసనసభలోని స్థానములు జనసంఖ్యనుబట్టి వచ్చినవి. కాని మొత్తము స్థానములను జిల్లాలమొత్తమునకు విభజించి పంచి పెట్టలేదు. అట్లు పంచిపెట్టినచో శాసనసభలలో సరియైన ప్రాతినిధ్యముండ నేరడనుసంగతికూడా లోకవిదితమే. అట్టి యెడ మూలసూత్రములను ధిక్కరించి శాసనసభలలోని జనరల్ స్థానముల విభజనము జిల్లాలన్నియు సమానము లను సూత్రముపై నాధారపడవలెనని చెప్పట ప్రజాప్రాతినిధ్య

సూత్రమొనకు భిన్నముగా ప్రవర్తించుట యగునుగాని వేరు కాదు. అందుచే శాసనసభాస్థానములు జనాభానుబట్టి విభజింపవలసినదేగాని జిల్లాలకు సమాన ప్రాతినిధ్యమును సూత్రమును నంగీకరింపరాదు. అట్లు చేసితిమేని నిజమైన (Democracy) డెమోక్రసీకి విరోధముగా నుండును.

ఇక ముఖ్యపట్టణమునుగూర్చి వ్రాయవలసియున్నది. ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు ముఖ్యపట్టణము మద్రాసే. కాని వేరు పట్టణము పనికిరాదు. ఇది యాంధ్రులపట్టణము. ఈ పట్టణమందు తెలుగువచ్చిన ప్రజలెక్కువ. అరవము కొంతమందికి వచ్చును. అవసరము వచ్చినయెడల పట్టణమును చీల్చిపంచుకొనవలసినదే గాని ముఖ్యపట్టణము మద్రాసునుండి మార్పుటకు తగిన యవసరములేదు. ముఖ్యపట్టణమునకు వలయు వసతులన్నియు మద్రాసునందే కలవు. కోస్తా ఆంధ్రులకు మంద్రాసెంతదూరమో రాయలసీమవారికి గూడ మద్రాసు అంతేదూరము. ముఖ్యపట్టణములోని వివిధకార్యాలయములను భిన్నాభిన్నముల గావించి యొక్కటి వాల్తేరునందునను, ఒక్కటి గుంటూరునందునను వేరొక్కటి కడప, మరొక్కటి యనంతపురము మొదలగు వివిధమండలములలో నెలకొల్పు జూచుట పరిపాలనాసౌఖ్యమునకు, సౌకర్యమునకు నంత రాయముల గల్పింపజూచుట యగును.

రాజధానికి వలయు ముఖ్యకేంద్రకార్యాలయమునొకే స్థానమున వర్ధిల్లవలసియుండును. ఈ కార్యాలయములయందలి పరిపాలనమనోన్యాయశ్రయములైన వివిధోద్యోగకార్యాలయ

ములపై నాధారపడినది అందుచే ముఖ్యపట్టణమునకువలయు వివిధకార్యాలయము లొకే గ్రామమున నుండితీరవలెను. అట్లు సర్వకార్యాలయ సమన్వితమైన పట్టణము రాయలసీమయందున్నను, కోస్తాపట్టణములయందున్నను నొక్కటే. కాని దీనికై విశేషధనము వ్యయము చేసికొనుటయేగాక సర్వవిధముల సందుబాటుతో నుండిన మన మద్రాసును మనము నిరాకరించి వేరొక గ్రామమునకు పరుగెత్తజూచుట అధర్మము అన్యాయము. ఇది పట్టాభి యాలోచనముకాదు. పట్టాభి దృష్టి మద్రాసుపై ననే నెలకొల్పబడియున్నదని మున్ముందు గనే సూచించి యున్నాను. ఇక యీపాక్ష మిగిలిన రాయల సీమ యాంధ్రులందరు కలసి వ్రాసుకొనినదే. పట్టాభి, వెంకటప్పయ్యలు, మోమోటమున కోడి సంతకముల గావించి రేమో? ఇది నా డంగీకరింపబడకపోయి నరవసోదరుడగు కాంగ్రెసు ప్రధానామాత్యుడే యాంధ్రరాష్ట్రసిద్ధి కడ్డంకులు గల్పించునని వీరుతలంచి యుండవచ్చును. రాయలసీమవారికిని కోస్తా ఆంధ్రులకును విభేదకారణముగ నీరాష్ట్రసమస్య నెగురగొట్టివేయవచ్చునను ప్రధానియాలోచనమును వీరు గుర్తించిరి. శాసనసభాసభ్యు లీరాష్ట్రనిర్మాణము విషయములో సాయపడుదురనియు, నీ శాసనసభ జీవించియున్న కాలములోనే యిట్టి తీర్మానము సంగీకరింపజేసి బ్రిటిషు ప్రభుత్వమున కామోక్షమునకై బంపిన నూతన శాసన సభలపై నున్న శారవమునై పురస్కరించుకొని బ్రిటిషు ప్రభుత్వము నిరాకరింపదనియు నాటి నాయకులు తలంచి

రాయలసీమవారి యిష్టానుసారము వారికోరికల నెల్ల సంగీకరించి సంతకములజేసి యిచ్చియుండుదు. ఆ అత్యావసరసమయమునుబట్టి పట్టాభి సంతకముచేసి యుండవచ్చును. ఒక వేళ పట్టాభికి మద్రాసు రాజధానిగ నుండవలెనను నభిప్రాయము శ్రీబాగుపాక్షున కనంతరమందు ననగా మరికొన్ని దినములకు కలిగినచో నప్పుడుకూడ నట్టి యభిప్రాయము వారికి కలుగరాదు. మొదట పాక్షుపై సంతకము చేసినచో పాక్షులోని మరతులకు భిన్నముగా వారియభిప్రాయములు మాచ్చుకొనుచుండుట ధర్మము కాదుగదా! కావున వారియభిప్రాయములకు భిన్నముగా శ్రీబాగుపాక్షులో సంతకము చేయుట కేవల రాజకీయముగా తలంపవచ్చును. ఇది రాజకీయము. అవసరమువెంటిని తలనొగ్గుటే రాజకీయము. నైతికముగ నిది యధర్మమైనను, రాజకీయముగ నిదిధర్మమే. ఇదే భారతము జోధించుచున్నది. పట్టాభి రాజకీయవేత్త. అందుచే రాష్ట్ర సిద్ధియై ముఖ్యపట్టణనిర్మాణమును గూర్చిన ప్రసంగము వచ్చినప్పుడు తిరిగి పునర్విమర్శనము పెట్టుకొనవచ్చు నన్నయభిప్రాయముతో శ్రీబాగుపాక్షుపై సంతకముల జేసిరేమో? కాకున్న రానురాను వీరు మద్రాసు రాజధానిగ నుండుటను గూర్చి యభిప్రాయముల మాచ్చుకొనిరేమో? ముందు వ్రాసిన వీరి వ్రాతలకును, తర్వాత చేసిన శ్రీ బాగుపాక్షునకును సమన్వయ మగుట లేదు. అందుచే వీరి మొదటి యభిప్రాయములు రాను రాను మారినవనే తలంపవచ్చును. ఈ పాక్షులోని ఆఖరుమరతు “అందరి అంగీ

కారముమీదను యీ రాజీవరతులను రిప్పుచేసుకొనుట కధి
కారము కలదు" అనిగదా యున్నది. ఈసూత్రాధారమున
విడివడినదికన భుక్తిపట్టణమును గూర్చి పునరాలోచన
గావించ వచ్చునని తలచి పట్టాభి శ్రీబాగుపాక్షులు సమ
కూర్చి యుండనేమో!

ఈ యభిప్రాయములు నావేకాని యిందులకు పట్టాభి
మొదలగువారు బాధ్యులుగాదు. వారిప్రాతినిధులు చర్యలను
బట్టి నాని తోచుచున్న ప్రాసాదిని, ఇందుకు పట్టాభి మొదలగు
వారు కట్టు నున్నారనుటకాక, ఈ శ్రీబాగుపాక్షులొని వర
తులు కొంచుకు సచ్చకపోవుటచే నాడే గాదల యనమ్ముతని
దెలుపుచు వచ్చిరి. మొత్తముమీద శ్రీబాగుపాక్షసృష్టికి
బ్రహ్మ పట్టాభి ఇది యాతని రాజకీయమండలి మంచియెత్తు.
అని పట్టాభి తలచినదంతయు చేయ గలిగినాడు.
రాజులసేవకునికి తాను లొంగియో, లేక వారిని చేలోపు
చేసికొనియో యావదాండ్రరాష్ట్రప్రజల నొక్క సూత్రమున
బంధించి ప్రభుత్వమునకు తమ తీర్మానమును పంప గలిగి
నాడు. ఇంతవఱకే పట్టాభి చేయగలిగినది - చేసినది.

ఇక మిగిలినదని చేయవలసినవాడు ప్రధానిగదా!
తానొక సభాతీర్మానమును బ్రిటిషుప్రభుత్వమునకు వెంటనే
పంపుటయు సిదప నెవరో గావించిన కుంభకోణము, తత్ఫలి
తముగా ఆండ్రరాష్ట్ర మనావశ్యకమని ప్రభుత్వము సూచిం
చుట మొదలగు నాండ్రరాష్ట్రసమస్యవిషయము లన్నియు
విశాఖపట్టణమండలి ప్రకాశంగారి యుపన్యాసమునుబట్టియు,
నాయకుల, పత్రికల, గిగ్గోలునుబట్టియు, తేటతెల్ల మయినవి.

ఇక నానాపద్యముగూర్చి యిచ్చట విమర్శించుట చర్చిత చర్చణము.

పట్టాభిషిక్తుగూర్చి ప్రసంగించుచు అనటపల్లి నారాయణ రావుగారు చెప్పిన విషయములు యధార్థములు. “పట్టాభి సీతారామయ్యగారు వైద్యులు గనుక వారిలో ప్రదేశకం తక్కువ. ప్రతివిషయాన్ని శిల్యపరీక్ష చేస్తారు. ముందువెనుక లాలోచించి దిగుతారు. దేనిమీద చేయివేస్తే దాన్ని జయ ప్రదంగా నిర్వహిస్తారు. ఇంతివరకు కృష్ణామండలములోనే పనిచేస్తూ వచ్చారు. అనేక నైద్యములను సంగ్రహము జయ ప్రదంగా నిర్వహిం చుకొని వచ్చారు. ఇప్పుడు రాష్ట్రానికంతకు నాయకుడై సేనాధిపతిస్థానంలో వున్నారు. సేనాధికారి ఆజ్ఞలను సేనలు యెట్లా నిరంకుశంగా ఆశిస్తూ వుంటవో అట్లాగే మన సేనాని ఆజ్ఞలను శిరసా వహించి వారికి చూప వలసిన గౌరవాన్ని చూపిస్తూ, ఏక నాయకత్వం క్రింద వ్యవహరించి నట్లుంటే మనకు యింకా మంచిరోజులు వస్తాయి. ఇట్లే ఆనాటి యాంధ్రులు వీరిపై సంపూర్ణ విశ్వాసములతో నాయకత్వ మంగీకరించి పనిచేసిరి. ఆవిశ్వాస మీనాటికిగూడ నాంధ్రులలో గలదు. ముందేనాటికై నా ఆంధ్రరాష్ట్రనిర్మాణము పట్టాభివల్లనే జరుగవలసి యున్నది. అందుల కితడే తగిన నాయకుడు,” మేధావి,

గుణములు

ముందువెనుక లాలోచింపని దుందుడుకు స్వభావము కాదు పట్టాభిది. పెట్టియావేశముతో గొంతు చించుకొను నుప

న్యాయము గాదు పట్టాభిని. పిచ్చిభ్రమతో నాకాశహర్ష్యము లకు సోపాననిర్మాణము నేయు వ్రాతకాదు పట్టాభిని. ఉన్నాదుని యుద్ధృతి కార్యాచరణగుణయమనందు కానముపట్టాభిలో. చక్కగ సావకాశముగ, శాంతముగ, ముందు వెనుకలు బాగుగ పర్యాలోచన చేయు కాన్యక్షత పట్టాభిని. తానావేశము నొందకుండ వరుస కావేశము గొల్పించి ఎదిరిని వాగ్వాదములో ఉట్టా పట్టి కొట్టించి విజయమునూత్రము తానే పొందగల శక్తి పట్టాభిని. తప్పులు లేకుండ, తొందర పడకుండ, అర్థాన్వితముగ, సంఘ క్తికి బుగ, సుద్బోధజనకముగ వ్రాయులేఖకత్వము పట్టాభిని. న్యవహర్తకు కావలసిన మనోనిబ్బరము, అత్మవిశ్వాసము, ఖజానాదారున కుండ వలసిన సూక్ష్మదృష్టి, జాగ్రత, అభినివేశము పట్టాభిని. చాణక్య, యుగంధర, తిమ్మరసులజోలు రాజకీయవేత్తయే కాని తిమ్మరుసు ఆంధ్రభూనేత కాదు. యుగంధరుడు మహారాజు కాదు. చాణక్యుడు చక్రవర్తి గాదు.

పట్టాభి తన్ను తాగుర్తించుకొనలేకపోయినాడు. గాంధీజీ పట్టాభిమేధాపియని గుర్తించినాడు. లోకము గుర్తించినది. ఆంధ్రులంగీకరించినారు. పట్టాభిలోనిమేధస్సు పట్టాభికి తెలియలేదు. నివురు గప్పిన నిప్పది. ఇట్లేయూని నాయకత్వముకూడ. పట్టాభినాయకుటగుట కాశలేదు. తానవగలననుభైర్యము లేదు. కాని యాతని కార్యదీక్ష, యాతని దూరదృష్టి, మనోనిబ్బరము, అసామాన్యములని యాంధ్రులు గుర్తించి యాంధ్రరాష్ట్రసమస్యపరిష్కారమున కాతని నాయ

కత్తమునే కోరుకొనిరి. విదవ నాత దధయహస్త మిచ్చియొన్నాడు. అట్లే అఖిలభారతదేశీయ మహానృణాభ్యుదయియైతా నాసించలేను. ఆ పదవి నందుటకై కొంత కుటిలనీతియవసరము. ఆ కుటిలనీతి పట్టాభి కిష్టమేమో. అది చూపినగాని యధ్యక్షపదవులు రానేరవు. అందుకై పట్టాభియాపదవికై యాశించలేదు.

ఇతివఱలో నా స్థాన మలంకరించిన నా స్నేహితులకు పండితుడు మొదలగు రాజకీయవేత్త లందఱి నిరసనతోనే ప్రవర్తించిరా యనుప్రశ్నయు రావచ్చును, కాని దాని కొక్కటే సమాధానము. ఆ మహామహాలు హిందూదేశమందలి ధృవతారలు. ప్రపంచ నాయకులను పేర్వడసి యంతర్జాతీయ కీర్తిని గడించుకొనిన వారు, మాహామహాలు, పట్టాభి దేశీయనాయకుడు. దేశీయనాయకు లాపదవులు నాశించునప్పుడు కుటిలనీతి కొంత యవసర ముండవచ్చును. ఆ స్వల్పమునకై సంగీకరింపనివాడే పట్టాభి.

పట్టాభి యెంత అదృష్టవంతుడో అంత దురదృష్టవంతుడు, దురదృష్టవంతుడు ఆంధ్రుడై జన్మించుటవలన.

అదృష్టవంతుడు కాంగ్రెసువాడయ్య సన్యాసి కాక పోవుటవలన.

పట్టాభిఆంధ్రులలోమేధావి. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయాధికారమున కిద్దడు. ఆ అదృష్ట మేనాడు పట్టునో?

ఆంధ్రు లికనైన వానిని గుర్తించి తగిన స్థానము నొసంగుదురుగాక!

ఒ క్క మ న వి

.....

• అంధరాష్ట్రమునకు మద్రాసు రాజధానిగా నుండు
 ఓను గూర్చి పట్టాభిగారి యభిప్రాయమును తెలిసికొనవలసి
 యుండి వారికి బాబుప్రాయముగా వారీక్రిందజాబును 22-8-45
 తేదీన పాఠ ప్రసాదించితి. దానిని యధామాపవలన ప్రకటించి
 నాను. ఈక్రింది యభిప్రాయమునుబట్టి ముందుగ నేవ్రాసిన
 యభిప్రాయమును మదిరించుకొనుచున్నాను. ఇందులకు చదు
 వగులు, వాక్యదు పట్టాభిగారుకూడా నన్ను మన్నింపప్రార్థన.

ఇట్లు,

గ్రంథకర్త.

.....

From

Dr. B. Pattabhi Sitaramayya,

Masulipatam.

22-8-45

మిత్రమా,

మీ ఉత్తర మీరొజునే అందినది. శ్రీబాగ్ ఒడం
 బడికలో 'చెన్నపట్నం' ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు ముఖ్యపట్నంగా
 ఉండవలెననే మరతులేదు. మైకోర్టున్నా ముఖ్యపట్న
 మున్నూ ఈ రెంటిలో ఏదోఒకటి రాయలసీమయందునూ,
 రెండవది కోస్తాజిల్లాలయందునూ ఉండవలెనన్న వీటినిగురించి

నిర్ణయించుకొను మొదటిహక్కు రాయలసీమవారికి ఉండవలెనని యున్నది.

చెన్నపట్నం రాజధానిగా నుండవలెననునది శ్రీ వేమవరపు రామదాసుపంతులుగారు విశాఖపట్నంలో రెండవ మారు ఆంధ్రమహాసభ జరిగినప్పుడు చెప్పియున్నారు. పిమ్మట ఈవిషయమై కాంగ్రెసు గవర్న మెంటులో శ్రీ ప్రకాశంగారు, శ్రీ సాంబమూర్తిగారు పట్టబట్టారు. 1938 సం॥లో మద్రాసులో సర్. S. Radhakrishna గారి అధ్యక్షతక్రింద జరిగిన మహాసభలో ఇది అంగీకరింపబడినది. మద్రాసుగవర్నరు గారు Cabunit మీటింగులో దీనిని హర్షించినారు. దీనిని వరతుగాపెట్టి ఆంధ్రరాష్ట్రము నడుగుట అనుచితము, బొంబాయి కమిషన్ వారు నిర్ణయించవలసిన విషయమిది. మొదట మద్రాసుపట్నం ఆంధ్రరాష్ట్ర సరిహద్దులలోనికి వచ్చునని నిశ్చయించనిదే ఈవిషయం తేలజాలదు. కాని రెండురాష్ట్రములకు ఒక్కటే రాజధానీనగరం ఉంచవచ్చునా లేదా అను విషయమై చర్చించుటలో నేను కొన్ని సాదృశ్యము లిచ్చిన మాట నిజమే, అలా ఒక్కటే రాజధానీనగరం ఉంటే నాకు సంతోషమే, మనకు చాలాఖర్చు కలిసివస్తుంది. కొత్తభవనములకు ధనము వ్యయపర్చ నవసరములేదు. అయితే ఖరారు నామాలోనే ఆవార్డును పొందుపరచి ఫలానిచోట రాజధాని ఉండవలెనని చెప్పట అసమంజసము.

(Sd) భో॥ పట్టాభి సీతారామయ్య.

వీరు వ్రాసిన గ్రంథములు

- 1911—లో Aygiene—హైజీను (Telugu)
- 1912—National Education.
- 1913—Indian Nationalism.
- 1916—Linguistic Provinces in India.
- 1935—History of the Indian National Congress.
- 1936—Economic Conquest of India.
- 1937—Constitutions of the World.
- 1938—Gandhism & Socialism.
- 1939—Hindu Home Rediscovered.
- 1942—Gandhi & Gandhism.

BOOKS IN THE PRESS.

- (1) "Feathers and Stones."
- (2) History of the Congress Vol, II.
- (3) "I too have spun.
- (4) What every young man and woman ought to know.

or

BP's advice to his sons.

డాక్టర్ యల్లమిల్లి జగ్గన్నారావు.

విప్లవకారుడు

ఉద్రేకము తాత్కాలిక లక్షణము. ఉద్రేకము జేచిన మానవుని రక్తము వేడెక్కును. అట్లుదురు రక్తమును గలిగిన వాడుకార్యోత్సాహియై పనిచేయుచుండును. కానియూలక్షణ తాత్కాలిక మగుటచే ఉత్సాహము కూడ తాత్కాలిక మై యుండును. ఈయుత్సాహమున్నంతవఱకే మనము పనిచేసి పిదప కార్యవైముఖ్యమానుపొందుచుండును. ఇట్లుండటమునవ స్వభావము. సామాన్యమానవులందరివిధముననే యుత్సాహమును, నిరుత్సాహమును బొందుచుండును. అనిరుత్సాహము మాత్రము భీరువునిలక్షణము. అట్టి భీరులైనా, అనిరుత్సాహమునిసియై వీరు డనిపించుకొనును. కాని ప్రతివీరునకును విజయము ప్రధానమేగాని అపజయము సుఖమిచ్చినంత మాత్రమున నిరుత్సాహికాడు. నేడుకాని రేపై నశశ్రువిజయము దొరికక పోవునాయని యాశతో ఆశుభసమయమున కేసురు చూచుచుండును. ఈఅపజయమునకు జయము నదిమధ్యనున్న దినములలో మానవునియం దుత్సాహము తగ్గినదని లెలపరాదు. కలిగియున్న యుత్సాహమును వెలిబుచ్చుట కిదను పెడుకుచున్న సమయ మది యగునుగాని వేరేమియు గాదు.

యుద్ధకాలము దీర్ఘమైనప్పుడు విరామములుగూడ హెచ్చు గ నే యుండును. అందుచే నట్టివీరులపని పరిపూర్ణముగ పరి శోధించిన పిమ్మట యాతనినిగూర్చి యభిప్రాయములు స్థిరీక రించు కొనవచ్చును.

పరాధీన దేశములలో విప్లవోద్యమము పనిచేయునట్లు ధర్మపన్నములు పనిచేయవనియు, హింసయే ప్రధానముగా బెట్టుకొని వచ్చిన శత్రువుని సత్య వాక్యప్రబోధములు సాగ నంపవనియు, దేశస్థితి, స్వరాజ్యాభిమానము, జాతీయైక్యత, ఏక కార్యోన్ముఖతైన దేశస్థుల పట్టుదల, పని జేసినట్లు, వేడి కోలులు, విన్నపములు, మహాజద్గు, కంపత్రములు పరులను పారద్రోల వనియు శ్రీ జగన్న శాస్త్రి తఱచు వేదిక నెక్కి చెప్పుచుండెడివాడు. కొంద టుపర్యాసము లిచ్చుటలో ఘనులు. కొంద రూకొట్టుటలో ఘనులు. శాస్త్రి యుపన్యా సము లిచ్చుటలో నే ఘనుడు కాక చెప్పినవానిని యాచరణలో పెట్టుట కుత్సహించెడివాడు. కాని ఒక్కనితో నెంత స్వల్ప కార్యమైన కాదుకదా. శాస్త్రికి తోడునీడలు తక్కువైనవి. ఒక్కడైపోయినాడు. ఆతని యుత్సాహము వేరొక్కనికి రాలేదు. ఆతని కార్యదీక్ష మరొక్కనికి లేదు. ఆతని సాహస మింకొక్కనికి గానము. నీటిలో బంతిని నొక్కిన గొలదియు పైకి లేచునట్లు, మానవునికి కష్టములు వచ్చిన గొలదియు నుత్సాహమెక్కుడై యొప్పుచుండును. అట్టివాడే శాస్త్రి. రాజకీయములలో నీతనికి నిరుత్సాహము లేదు, “యుద్ధవిరామసమయములోని సైనికులే యీనాటి కాం

గ్రెగ్గరీలు అని ఆతడు ప్రజాసామాన్యమునకు చెప్పని దినముండదు. శత్రువుని నిర్జించుటలో రాజనీతియు, రాజకీయ పరిజ్ఞానము ప్రధానములనియు, శత్రువు మనమనుకొనినంత తేలికగ పోవువాడు కాదనియు నాతని ముఖ్యాభిప్రాయములు.

పట్టాభినిగూర్చి వ్రాయుచు వైద్యవిద్య నభ్యసించిన వారిలో పెక్కండ్రు రాజకీయవేత్తలై యలరాదు చున్నారని వ్రాసితని. అట్లే యీ శాస్త్రీయుగూడ. వైద్యమునం దీతని కెంతప్రావీణ్యత కలదో, రాజకీయమునందు కూడ నితని కంత పాండిత్యముకలదు. ఈతనికి వైద్యములో నెల కేడనిమిది పండల రూప్యములవఱకు ఆర్జనముండెడిది. అట్టి వైద్యమును నాతడు రాజకీయములకొఱకు విరమించుకొనినాడు. ఈనాటికి గూడ వీరినెరిగినవారు వీరిని రాబంచి నాడిపరీక్షను చేయించుకొని వారు చెప్పినపద్ధతులమీదనే వైద్యమును చేయించుకొనుచుందురు. పెక్కండ్రీతనిని సిద్ధహస్త్రుడనియు, నమృతహస్త్రుడనియు నుడుపుచుందురు. మరికొండ రీతని “హస్త విశేషముచే రోగులు బ్రతుకుచున్నారు. ఇత డే నీల్పిచ్చిన నేమి”యని గొండాడుచుందురు. మొత్తముమీద నతనికి గొప్పపలుకుబడియు, సాహ సౌదార్యములు గలవని యెరిగిన వారందరు చెప్పుచుందురు. అట్టివాడే శాస్త్రీ.

బాల్యము

శాస్త్రీ తూర్పుగోదావరిజిల్లాలోని మండపేట గ్రామములో శుద్ధవైదికులగోనచ్చ తెలంగాణ్యకుటుంబమునకుజన్మించిన

వాడు. ఈతడు 1886 సం॥రమాన ఫిబ్రవరి 16 వ తేదీని జన్మించెను. వీరితండ్రిగారు రామస్వామిగారు. కాళికగోత్రము, గోత్రపురుషుని పట్టుడల, కార్యదీక్ష, సమర్థత వీరిలో కొంత వఱకు ప్రతిఫలించినవి. కాని వానికొరవము—దుస్సహనము, వేగిరపాటు వీరిలో మొదటినుండియుగూడ లేవు. వీరితండ్రిగారి కేకసంధాగ్రాహి. మంచికవులనిగూడ ప్రతీతి. శాస్త్రియే చిన్నతనమునుండియు కుటుంబభారమును వహించి చదువుల చెప్పించియు, వివాహముల గావించియు నపరిమిత కష్టముల నందుచుండెడివాడు. ఆ కుటుంబ భరమునకై విరక్తుడు కాలేదు. వీరి వివాహసంతరము విద్య విరమించి కుటుంబ వ్యవహారములు చూచుకొనుచుండగ దేశమందు వంగదేశ విభజనపేగ రాజకీయాందోళనము ప్రారంభమైనది.

బంగళా విభజనము

ఏడుకోట్ల యెనభైలక్షల జనాభాతో ముఖ్యపట్టణ మన దగు కలకత్తాతో, బెంగాలు. బీహారు, ఒరిస్సారాష్ట్ర ములతో కలిపిన భాగము నొక లెప్టెనెంటు గవర్నరు అధికారముక్రింద నుంచబడినది. ఈవిభాగమును మొట్టమొదట గావించిన నాటికిని, లార్డుకర్జన్ వైసురాయిగా వచ్చునాటికిని, చాలభేదముకలదు. జనాభా బాగా అభివృద్ధి యగుట, వర్తక వ్యవహారములు అధికమగుట, రాజకీయ పరిపాలనము క్లిష్టతరముగ నేర్పడుట, విద్యాధికులసంఖ్య యెక్కువై పెక్కుండు రాజకీయములలో పాల్గొనుట మొదలగునవి జరిగినవి.

ఇది యిట్లభివృద్ధి యగుచుండగా ప్రభుత్వపటుత్వము క్షీణించినది. రాష్ట్రమునకు వలసిన అంగబలగము తక్కు

వైనది. హైందవ ఆంగ్లేయోద్యోగస్థు లెక్కువగ శ్రమింప
వలసి వచ్చినది. పరిపాలనావిధానమును సాగించు శాఖలు
శుష్కింపవలసివచ్చినది. రహదారీలు అశ్రద్ధచేయబడినవి,
ఈలోపము లెక్కుడుగ తూర్పు బంగాళారాష్ట్రమునందు
గాన వచ్చినవి. ఇందులకు సాయముగ ఆభాగముయొక్క
భౌతికలక్షణములు గూడ మిగిలిన భాగముకంటె భిన్నముగ
నున్నవి. వంగ దేశపు మాండలిక పరిపాలనాసంఘమువారివిష
యమునుగూర్చి యీక్రిందిరీతిని ప్రకటించియున్నాడు. “మన
మెరిగియున్నంతవఱకు హిందూదేశములో నీతూర్పు బంగాళా
రాజ్యములోని రహదారులు నిర్లక్ష్యముగా చూడబడినంత
మరియేప్రాంతములలోను చూడబడలేదు. ఈభూభాగమున
గంభీరమైన నదులు వానిశాఖోపశాఖలతో వివిధముఖముల
విజృంభించి ప్రవహించుటయేగాక, ఇక్కడ నత్యధికవర్ష
ములు సంతతధారాపాతముగ కుఱియుచుండుటచే, నీప్రాంత
మంతయు తఱచు జలమయమై యుండుటయు నందుచే
భూమి ఫలవంతమై పంటలధాన్యము, జనపనార మొదలగు
మంచి మంచి పంటల నొసంగుచుండుటయు, యిక్కడిప్రజలు
కొందఱు కాలక్షేపమునకై పట్టణములకు జేరుకొన్నను
చాలమంది వ్యవసాయాది వృత్తులలోనే యుండిపోయి యనేక
గ్రామములలో నివసించుటయు జరుగుచున్నది. ఇక్కడి
పల్లెలు సమూహములుగ లేవు, మొఱక దిబ్బలు కల
చోటులలోను, నదులకు వానిశాఖలకు గల యుభయపక్షము
లలో నెత్తయినస్థలములలోను జనపథములు, యిండ్లు నిర్మింప

బడియున్నవి. తఱచుగా యీ గృహములు వెదురుబడియ
లాను, పొదలలోను, ఫలవృక్షముల మరుగునను నిర్మింప
బడినవి. ఇక్కడ కుంభవృష్టిగ కురియు వర్షములచే భూమి
జలమయ మగుచుండ మధ్యమధ్య గట్టబడిన దిబ్బలమీది
యిండ్లు చిన్నచిన్న ద్వీపములవలె గోచరించుచుండును. మరీ
ముఖ్యముగు యేకొద్ది రహదాగులో నీటిలో మునిగిపోకుండ
నుండునట్లేత్తయిన భూభాగముపై వేయబడినవిగాని, మిలిగిన
వన్నియు నీటిక్రింద మునిగిపోయియే యుండును. అందుచే
తఱచు ప్రయాణములు పడవలమీదనే సాగుచుండును.
వర్తకస్థానములు నదుల కుభయపార్శ్వములలోను నిర్మింప
బడి యుండును.”

లాద్దకర్జను వైసురాయిగా నుండిన ఆఖరి రెండుసంవ
త్సరములలోను యీ విభజనావశ్యకతనుగూర్చి యెక్కడు
చర్చింపబడినది. ప్రభుత్వము బంగాళారాష్ట్రమును విభజింప
వలెననియు, కలకత్తాలోని రాజకీయనాయకులు విభజనము
కూడదనియు చెప్పసాగిరి. ప్రభుత్వ మీవిభజనమును చేసి
తీరవలెనని నిశ్చయించుకోగా రాజకీయజేత్ర లండరైక్య
కంఠముతో “నీవిభజనము వలదు. జాతీయైక్యత నశించును,
మాకును మీకునుగల సంబంధములు తెగిపోవును. కాన విభ
జనమువల్ల కా”దని చెప్పసాగిరి. ఆ జాతీయపత్రికలు కూడ
యీ విషయమునుగూర్చిన వ్యాసముల పెక్కులువ్రాసి ప్రక
టింపజొచ్చినవి. మొత్తముమీద ప్రజానీక మీ విభజనము
చేయకూడదని పట్టుపట్టగ ప్రభుత్వ మీ ప్రజానీకమునకు
ఘొంగిపోయి ప్రవర్తింపకూడదు. ఈ విభజనమును రాజకీయ

ముగచేసి తీగవలసిన యగత్యము వచ్చినది. కావున యి విభజనము చేసినతరువాత కర్జను 1905 సం॥రములో జూలై మాసమునం దీవిభజనమును గావించెను. ఆ సంవత్సరములో అక్టోబరుమాసమున కావిభజనము అమలులోనికి తేబడినది బెంగాలులోని పశ్చిమభాగము, బీహారు, ఒరిస్సా ఒక భాగముగను, తూర్పుబంగాళము అస్సాము ఒక భాగముగన విభజింపబడి వాని హ్రస్వజీవితముల ప్రారంభించుకొనినవి.

పైనవ్రాసినదంతయు బంగాళావిభజనముకై ప్రభుత్వము చేప్పిన కారణములు, ప్రజాపక్షమున చెప్పువారల కారణములుకూడ ధర్మసమ్మతములేగాని అన్యాయములని చెప్ప సావకాశములేదు. కాని ప్రజానీకము వలదన్నను చేయుట కధికారము ప్రభుత్వమునకు గలదు. అందుచే అది జరిగినది.

ప్రజాపక్ష కారణములు:—బంగాళములో అంతర్వాహినియై ప్రవహించుచున్న విష్ణువోద్యమము తూర్పుబంగాళము నందుకంటె పశ్చిమబంగాళమునం దెక్కుడుగ నుండుటచే ఆ రెండుభాగములకు సంబంధము లేకుండ చేయుతలంపు ప్రభుత్వము పెట్టుకొని రనియు, వాస్తవమునకు పశ్చిమబంగాళములో విద్యాధికులు, రాజకీయవేత్తలు యెక్కుడుగ నుండుటచే నీవిద్యాధికుల బారినుండి, తూర్పుభాగమును కొంచె మనాగరిక ప్రదేశ మేగుటచే దానిని సంరక్షింపవలెనను తలంపుతో ప్రభుత్వము విభజన కేర్పాటు చేయుచున్నదనియు, పశ్చిమభాగములోకంటె తూర్పుభాగములోని ప్రదేశములలో మహమ్మదీయు లెక్కుడుగ నుండుటచే నీయుభయజాతులవా

రేకముఖమున నభివృద్ధినంది రాజకీయాందోళనము నెక్కుడుగ జేయును రను భయమున నీయుభయపక్షముల విడదీసి హిందువులపైకి మహమ్మదీయులను పురిగొల్పి వీరిద్దరి వివాదముల ప్రయోజనము ప్రభుత్వము పొంద దలచుకొని యీ విభజనమును దలపెట్టినదనియు నీవిధానము ప్రభుత్వమునకు క్రొత్తగాక మొదటినుండియు విభజించు పాలించు నను తత్వము మీదనే ప్రభుత్వము సాగించుచున్నది గావున బంగళా విభజనమునకుకూడ నదే కారణమనియు, నూతన రాష్ట్రనిర్మాణముచే నూతనరాష్ట్రోద్యోగుల నమితవ్యములు, జీతబత్తెములు, తదితరరాష్ట్రపరిపాలనా విధానమున కగు వ్యయమంతయు నొకేభాగము వహింపవలసి వచ్చును గాన నందుల కగు నమితవ్యమునకై పన్నులు హెచ్చించినగాని ప్రభుత్వము సాగదు కావున నట్టి యధిభారమును వెనుకబడియున్న నూతనరాష్ట్రప్రజలు భరింపలేరనియు మొదలగు కారణముల నానాటి పత్రికలు, ఆనాటి యువ న్యాసకులు ఘోషిల్లుచుండుట లోక మెఱింగిన విషయమే.

ఇట్టి విభజనము జరిగినంతమాత్రముచే నక్కడి రాజకీయవేత్త లాశారహితులు కాలేదు. ప్రజాసంస్థలు బాగుగా బలపడిన వారిద్వారమున పెద్దపెట్టున నాందోళనమును గావింప ప్రభుత్వము గావించిన యీ దారుణ విభజనమును విరమించు కొందురని ప్రజలు తలంచిరి. అందులకై వారు కనిపించి యెఱుగని యొక మహోద్యమమును లేపదీసి దానిమూలమున ప్రజల కీవిభజనావిధానమున గలుగు నష్టములగూర్చి చెప్పటయేగాక విదేశనస్తు బహిష్కరణోద్యమమును బయలు

దేర దీసినారు. ఆనాటిపత్రికలు, కరపత్రములు, నాయకులు, ఉపన్యాసకులు, వారు వీరిన నేల! ప్రజాసేవమునకు ప్రబోధమును గావింప శక్తి వంతములైన సర్వవిధముల ప్రజలలో నొక ప్రచారమును లేవదీసి “ఒకప్పుడు భాగ్యవంతమైన మన రాష్ట్రము ప్రజాభిప్రాయమునకు భిన్నముగా విభజించుట యన్యాయమనియు, నీవిభజనమువల్ల ప్రజలు అధికమైనపన్ను బాధతో దరిద్రులగుదురుగాని భాగ్యవంతులు కాజాలరనియు, ప్రభుత్వదృష్టిని మరల్చుటకు బ్రిటిషు నస్తుబహిష్కరణము ప్రధాననూత్ర మనియు, నందుచే ప్రజలు స్వదేశవస్తునిర్మాణావశ్యకతను గుర్తించి యందులకై తోడ్పడ వలసినదనియు” ప్రచారము గావించిరి, మఱికొందరు “రష్యా జపాను వారిని బాధించినట్లే యీనాడు ప్రభుత్వము మనల హింసించి యన మానముల పాల్గొనుచున్న” దనిగూడ చెప్పసాహసించిరి, కొందరు “వంగదేశమున మతములేదా? దేశభిమానము లేదా? వారితల్లియైన కాళికాదేవి పక్షపకమునందులేదా? సర్వశక్తిస్వరూపిణి కాళికాదేవియే. ఆమెను స్మరించి మీరు శక్తివంతులు గండు. మహారాష్ట్ర ప్రభువై మనదేశనాయకుడైన శ్రీశివాజీమహారాజును స్మరించుడు. దేశహితైకకార్యముల నొనర్చుడు. విదేశవస్తుబహిష్కరణమును గావించి స్వదేశవస్తునిర్మాణమునకు గడంగుడు” అని మరికొందరు ప్రచారముల గావించుటకు ప్రారంభించిరి. ఈగమయముననే వంగదేశ కవియైన బంకించంద్రఘట్టర్జీ తన ఆనందమతమును సవలలో ‘సందేమాతంగు’ అను పాటను రచించి

యుండగా వంగ దేశీయు లీగీతమును గుర్తించి యిది జాతీయ గీతముగాజేసి పాడి ప్రచారము గావింపసాగిరి. ఈ గీత మా కవి చంద్రు డేముహూర్తమున తలపెట్టి వ్రాసినాడో కాని యిది జాతీయగీతమై సేతుశీతాచలపర్యంతము వ్యాప్తిజేంది దేశభక్తులకు నిత్యపారాయణమై యొప్పుచున్నది. అట్టి యీ గీతమును ఆనాడు గ్రామ గ్రామమువెంట బాడి ప్రజల కుత్సాహమును మొలక లెత్తింపజేయుచు విప్లవకారులు మించి ప్రచారమును గావించిరి. ఈ దినములలోనే బాల గంగాధరతిలక్ కలకత్తానగరమునకు వెళ్ళి యుపన్యాసముల నొసంగిరి. అప్పటి కప్పుడే బరీంద్రుడు బరోడానుండి కలకత్తాకు వచ్చెను. ఆతని మిత్రులగు అవినేషభట్టాచార్య, స్వామీవివేకానందుని సోదరుడగు భూపేంద్రనాథకత్తుగార్ల సహాయముతో బరీంద్రుడు యుగంధర పత్రికను స్థాపించి ప్రకటించుట ప్రారంభించెను. ఈ పత్రికకు యే డెనిమిది వేల చందాదారులు ప్రోగుపడిరి. ఈ బరీంద్రుడు మన ఆరవింద ఘోషగారిసోదరుడు. వీరీవిప్లవోద్యమమునకు 11రివాల్యూర్లను 4 రైఫిల్సును, 1 తుపాకిని రహస్యముగ సంపాదించిరి. ఈతని సంఘములో 14 లేక 16 గురు యువకులు ప్రాణార్పణ మునుజేయ సంసిద్ధులైజేరిరి. వీరందరు కలసి ఫులిన్ బిహారీ దాసు అనువాని నాయకత్వము క్రింద ఢక్కాలో అనుసీల సమితి యని యొకసమితిని యేర్పాటుచేస్తుకొనిరి. ఈ సమితి శాఖలలో నొకటి పశ్చిమబంగాళమునకు ముఖ్యపట్టణమైన కలకత్తాలోను రెండవది తూర్పుబంగాళమునకు ముఖ్యపట్టణ మగు ఢక్కాలోను నెలకొల్పబడినవి. ఢక్కాసంఘ మొక్క

నాడు 500 ఉపశాఖలైన సమితులతో పనిచేయుచుండెడిది. ఈ సంఘసభ్యు లొక్కయుగంధర పత్రికనే నెలకొల్పి పని చేయలేదు. సంధ్యయను నొక పత్రికను బయలుదేరదీసి సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యము కావలెనని మొట్టమొదట నందు ప్రకటించిరి. మీరు సాధారణముగ చదువునని, చదివించు నని భగవద్గీత, వివేకానందుని యుపన్యాసములు, మాజిని, గారిబాద్దీగార్ల చరిత్రలు మొకలగునవి. వీరు ముఖ్యముగా చదువు నాటి నూతన గ్రంథము ముక్తికాన్పథే. ఇది విప్లవోద్యమమునకు టిప్పణివంటిది. ఈ విప్లవోద్యమమును నడిపినవారు వంగదేశస్థులలోని భద్రలోక జాతివారు అనగా ఉత్తమకులీనులని పేరు. వీరు ధనముకొరకు దోపిడీల సాగించుచుండెడివారట. ఆ బందిపోటులలో కొన్ని యీ దిగువ నుడహరించితిని.

1 ఆగష్టు 1906 లో రంగపురములో నొక విధవ యింటికి ఆ గ్రామమందు పోలీసు యిన్స్పెక్టరు వుండినాడని నాడు చోరీ మూనివేసిరి.

2 సెప్టెంబరు 1906 లో శేఖరునగరములో నొక చోరీకివెళ్ళి యినుపపెట్టి రాకపోవుటచే తెల్లవార్లు బాధపడి వెళ్ళిపోయిరి.

3 1907 మేలో అరుసులియాలోను, ఆగష్టులో బంకూరాలోను దోపిడికి ప్రయత్నములు జరిగినవిగాని వానిని విరమించిరి. 1907 లో రైలుని తిరుగద్రోయవలెనని యత్నించి డిశంబరు 1907 సం॥ 6 తేదీని మిడ్నపూరులో లెప్టినెంటు గవర్నరుపోవు రైలుక్రింద బాంబుపెట్టిరి. ఆ ప్రేలుడువలన 5

అడుగుల వెడల్పు 5 అడుగుల లోతుగల గోయి తయారై నది. రైలు పట్టాలనుండితొలగినది. ఢక్కాజిల్లాలోని నెతాయిగంజిలో అక్టోబరు 1907 లో సామ్యుసంచులు పట్టుకొని పోవుచున్న నొక్కనిపోడిచి ఆ సామ్యు పట్టుకొనిపోయిరి.

1907 సం॥ డిశంబరు 23 వ తేదీని ఢక్కాజిల్లా కలెక్టరగు ఆలెన్ దొరను పిస్తోలుతో కాల్చిరి. 31 ఏప్రియల్ 1908 తేదీని కలకత్తా ప్రక్కగల సిబిపూరు గ్రామములోనికి ఏడుగురు దోపిడిగాండ్రు ఒకయింట్లోనికి ప్రవేశించి రు. 400-0-0, పిల్లలనుచంపుచుమనిబెదరించిపట్టుకొనిపోయిరి. 1908 ఏప్రిల్ 30 వ తేదీని కెనడీభార్యయు, కూతురును వెళ్ళుచున్న బండిలోనికి ఒక బాంబును గిరవాటువేయగా ఆ ఆడవాళ్ళిద్దరు నెంటునే చనిపోయిరి. కలకత్తాలోని గార్డెన్ రోడ్ దగ్గరనున్న కింగ్స్ ఫోర్డును చంపవలెనని యత్నించి యీ ప్రయత్నమును జేసిరి. కాని ఆతడు చావలేదు. అందుచే నాతనికి ఒక పార్శ్వలులో ఒక బాంబును పుస్తకములో పెట్టిపంపించియున్నాడు. పార్శ్వలువిప్పి పుస్తకమును తెరువగానే బాంబుపగిలి మనిషినిజంపును. అట్టి బాంబు పెట్టిన పార్శ్వలును ఆతడు విప్పలేదు. ఆ కాలములో జరిగిన కొన్ని హత్యలు మాత్రమే యిందుడహించి మిగిలినవి వ్రాయుట గ్రంథవిస్తరణభీతిని మానితిని.

వంగరాష్ట్రములో జరిగిన వివిధ నేరములు

1906 సం॥ రమున ఆగష్టు నెలలో రంగపురం జిల్లాలోని మోహిపురములో బందిపోటు ప్రయత్నము,

1906 సం॥ రమున సెప్టెంబరు నెలలో ఢక్కాజిల్లాలోని కేఖర్ నగరములో బందిపోటు ప్రయత్నము.

- 1907 సెప్టెంబరు నెలలో ఢక్కాజిల్లాలోని నేతాయిగంజిలో చోరీ నేరము. ఒక్కడు పొడువబడినాడు, రు. 80లు అపహరింపబడెను.
- 1907 సం||రమున సెప్టెంబరు నెలలో ఢక్కాజిల్లాలోని ఆరు సూలియాలో బందిపోటు నేరము.
- 1907 సం||రమున ఏప్రియల్ 21 లోను, 1912 జూనులోను మైమన్ సింగ్ జిల్లాలో జమాల్ పూర్ లో దొమ్మి నేరము. ఒక్కడు పొడువబడినాడు, పెక్కండు శిక్షింపబడిరి.
- 1907 సం||రమున ఆగష్టు నెలలో బంకూరాజిల్లాలోని హసాడంగా బందిపోటు నేరము.
- 1907 సం||రమున అక్టోబరులో ఫ్రెంచిచండ్రనగరములో హసాడంగా రైలును తిరుగద్రోయు ప్రయత్నము.
- 1907 సం||రమున 6 డిశంబరులో మిథునపురం జిల్లాలోని నారాయణపుర్ లో రైలును తిరుగద్రోయు ప్రయత్నము
- 1907 సం||రమున 23 డిశంబరులో ఫరీదుపురం జిల్లాలో గోఅలంఘోలో ఆలెన్ దొరను హత్యయత్నము. ఒక్కడు గాయపడెను.
- 1908 సం||రమున ఏప్రియల్ 31 న హక్కారాజిల్లాలో శ్రీహరిణ పరలో బందిపోటు నేరము. రు. 400 లు దోపిడి.
- 1908 సం||రమున ఏప్రియల్ 11 న ఫ్రెంచిచండ్రనగరంలో భాంబుతో హత్యనేరము.

- 1908 ఏప్రిల్ 30 బీహార్ లోని ముజఫర్ పూరులోని హత్యానేరము. ఇద్దరు స్త్రీలు చంపబడిరి. ఒక పురుషుడు పొదువబడెను.
- 1903 సం॥రమున మే 2, 1910 ఫిబ్రవరి 12న 24 పరగణా జిల్లాలోని అల్లిపురములో కుట్రనేరము ఈ నేరములో శిక్షలు, ఒకనికి ఉరిశిక్ష, ముగ్గురికి 7 సం॥లు, 4 రుకు యావజ్జీవద్య్విపాంతరవాసశిక్ష, 3ి రికి 10 సం॥రములు, 4 రుకు 7 సం॥రములు, ముగ్గురికి 5 సం॥ములు కఠిన నజకములు.
- 1908 సం॥రమున మే 31 ని మిథునపురంజిల్లాలో కుట్రనేరం.
- 1908 సం॥రమున మే 25 ని కలకత్తాలో గ్రేవీధిలో బాంబు ప్రేలుడు.
- 1908 సం॥రమున జూన్ 2 ని ఢక్కాలో బారాబజారులో హత్యతోగూడిన దోపిడినేరము. 25,837 రూపాయలు దోపిడి జరిగినది 4 గురు చంపబడిరి. పెక్కండు గాయపరుపబడిరి. దోపిడిదొంగ ఒకడు చంపబడెను.
- 1903 సం॥రము జూన్ 21ని, 24పరగణాలలోకంకినారలోను కొబ్బరికాయలో నమర్చబడిన బాంబుతోనేరములు.
- 1908 సం॥రమున ఆగష్టు 15 ని, మైమన్ శింగు జిల్లాలోని బజిల్ పురంలో దోపిడినేరం. రూ. 1500 నష్టం.
- 1908 సం॥రమున ఆగష్టు 21 ని, 24 పరగణాలలో శ్యామ నగరములో కొబ్బరికాయలో నమర్చబడిన బాంబుతో చేసిన నేరములు.

- 1908 సం॥రమున నవంబరు 12 ని, 24 పరగణాలలో బెల్లూరియా కొబ్బరికాయలో నమర్చబడిన బాంబుతో చేసిన నేరములు.
- 1908 సం॥రము డిశంబరు 21, పరగణాలలో సోదెపురంలో కొబ్బరికాయలో నమర్చిన బాంబుతో చేసిన నేరము.
- 1908 సంవత్సరమున ఆగష్టు 14 ని, ఢక్కాలోని సతిర్పణలో పడవదొంగతనము. కి గ్గురికి 4 మాసములు వఱకమురు. 50 జరిమానా.
- 1908 సెప్టెంబరు 1 ని, 24 పరగణాలలో అల్లిపురంజెయిలులో నరేన్ గోసాయిన్ అనువాని హత్య. ఇద్దరు నేరస్థుల పురి. ఒక్కడు 1 $\frac{1}{2}$ సం॥రములకు, వేరొక్కడు 1 సం॥రం శిక్ష.
- 1908 సెప్టెంబరు 16 ని, హోగ్గీలో చిగహతిగ్రామంలో దోపిడి. రు. 535 లు నష్టం. ఒకనికి 6 సం॥రము 2 రికి 5 సం॥రము వేరొక్కనికి 3 $\frac{1}{2}$ సం॥రముల శిక్ష.
- 1908 అక్టోబరు 30 ని, ఫరీద్ పూర్ జిల్లాలోని నారియాలో తుపాకులతో దోపిడి. పోయినసొమ్ము. రు. 670 లు, నష్టం రు. 6,400 లు. ఇరువురు గాయపడిరి.
- 1908 నవంబరు 7 ని కలకత్తా ఒవర్లన్ హాలులో సర్ ఆండ్రూ ఫ్రేజరుని హత్యానేరము. నేరస్థునికి 10 సం॥లు శిక్ష.
- 1908 నవంబరు 9 ని కలకత్తాలో సర్సెటైన్ లేనులో సంధాదులాల్ బెనర్జీ అను యిస్పెక్టరుని హత్య.

- 1908 నవంబరు 14 న ఢక్కాలో రామ్నాలో సుకుమార చక్రవర్తిని హత్య.
- 1908 నవంబరులో హకారాలో కేళబీడి అనువాని హత్య.
1908. నవంబరులో ఢక్కాలో రామ్నాలో అన్నాడఘోష అనువాని హత్య.
- 1908 నవంబరులో నాడియాజిల్లాలోరై తాగ్రామంలోదోపిడి నేరంలో రు. 1915 లు చోరీ.
- 1908 డిశంబరు 2న, హోగ్లిలో మోరేహల్ గ్రామంలోదోపిడి నేరంలో రు. 130 లు చోరీ. ఒకనికి గాయములు తగిలినవి. ఒక నేరస్థునికి 7 సం॥రములు శిక్ష.
- 1908 డిశంబరు 21 న, బకర్ గంజిజిల్లాలో డేవార్ గాటిలో దోపిడి నేరంలో రు. 3000 లు చోరీ. సెడిక్షన్ కమిటీ 191 రు రిపోర్టులో.

(కాలట్ రిపోర్టులో 36 టు 39 పేజీలలోనిచ్చినపట్టికలు.)

బంగాళములోనివిప్లవోద్యమ మింత తీవ్రముగా జరుగుచున్న కాలములో ఆ దేశమునుండి బాబూ బిషిన్ చంద్రపాలు ఆంధ్ర దేశమునకువచ్చి బంగాళావిభజనమునుగూర్చి తీవ్రమగు ప్రచారమునుగావించెను. ఆదినములలో పాల్ తిరగనిగ్రామము తిరగనిపల్లె లేదు. అన్ని గ్రామములందుననువిదేశవస్తుబహిష్కరణమును స్వదేశీవస్తుప్రోత్సాహమును నాతడు చేయుచు వచ్చెను. కాని యీ పాలుగారికి ఆంధ్ర దేశముకొత్త మరియు

* దౌర్జన్యమునకు మైన విప్లవోద్యోగమునకున దేశజాతికు కలుగు నష్టము నివారించుటకే యిది వ్రాయబడినది.

యీ ఆంధ్రదేశమున కిట్టి విప్లవోద్యమముకొత్త, పాల్ గారి సభలకుకూడ వెళ్ళి వినుటయే దుర్లభముగ నుండెడిది. ఆనాటికి యెఱ్ఱపాగానుజూచి జడియని యుద్యోగిలేడు. ఎంతటి గృహ స్త్రయినను పోలీసులన్న హడలెత్తి లోనికిపోయి తలుపులు వేసుకొన వలసినదే. అట్టి భయకంపిత సమయములందు పాలుగారితో ఆంధ్రదేశసంచారమునకు బయలుదేరి ప్రబోధము గావించినవాడు ఒక్క జగ్గన్న శాస్త్రియే. ఆనాటి నుండియు నితని కా యుద్యమములో నుత్సాహము కలిగి తీవ్రప్రబోధమునకు గడంగుచుండెడివాడు.

ఈ బిపిన్ చంద్రపాలుగారు 24-4-1907 తేదీని రాజమండ్రి వచ్చినప్పుడు శ్రీశాస్త్రిగారును, గాడిచెర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారును వారితో కలిసి పనిచేసిరి. ఆ రాజమండ్రికళాశాలవిద్యార్థులను మాట్లాడుటయందొర వెలుపలకు రానియకుండ నాపుజేసినప్పుడు శాస్త్రిప్రయినిగారు కాలేజీకి విద్యార్థులచే సమ్మెకట్టించి యొక్క విద్యార్థినిన కళాశాలలోనికి పోకుండ నాపుజేసెను, అదేప్రప్రథమమున రాజకీయరంగములోనికి దిగినది. అప్పటినుండియు శాస్త్రి బహిరంగముగ రాజకీయములలో జోక్యము కలుగజేసికొనిపనిచేయుచుండెడివాడు వీనితో గాడిచెర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారే కాక ఖోడి నారాయణరావు వనువాడుకూడ కలిసి పనిచేయ నారంభించిరి. శాస్త్రి పాలుగారితో నాంధ్రదేశసంచారమునకు బయలుదేరి వివిధ గ్రామములు పల్లెలు పట్టణములుచూచి ప్రజస్థలములలో నుపన్యాసముల నొసంగి ప్రజలకుస్వదేశాభిమానమును గలిగిం

చుచు వచ్చెను. "According to a report of the meeting in the Vande Mataram news paper of May 27 th 1907 Bepin Chendra Pal had been followed by a Madras Gentleman who declared that they ought to go abroad and learn the manufacturing of bombs and other destructive weapons and how to wield them, and return them to their country to sacrifice every Amavasya night 108 whites (not white Cambs but those who were their enemies) and these the bright prospect of the whole nation lay in future."

Pages:162-163 Sedition Committee 1918 Report.

కడమవా రిరువురు బెడవాడలో "స్వరాజ్య" యను నాంధ్రవారపత్రికను స్థాపించి ప్రచురించి ప్రబోధముగావించుచుండెడివారు. ది 26 మార్చి 1908 సం॥రమున చివంబరంపిళ్ళెను రాజకీయాందోళనకై చెఱలో బెట్టునప్పుడు స్వరాజ్య పత్రికలో నీదిగువరీతి నొక వ్యాసము ప్రకటింపబడెను.

"అరే. ఫరంగీ, కూరవ్యాఘ్రునూ, నిష్కారణముగ నీవు ముగ్గురు హిందువులను ఒక్కసారిగ పొట్టను పెట్టుకొంటివా? నీవు నీ నీతిచట్టములనుగూడ నతిక్రమించుచున్నావు. ఓ భయభ్రాంతుడా, పొగడుమోతుతనమున కన్నులు గానని వానికి సహజలక్షణమైన యిట్టి వ్యతిరేకాభిప్రాయములను కలిగి నీవు నీరహస్యములను బయట పెట్టుకొంటివి. హిందూ జాతీయ భివృద్ధిలో మీవిదేశపరిపాలనావిధాన మంత మొండగలడని నీవే ఋణువుచేసి చెప్పుచున్నావు."

అని వ్రాసి ప్రకటించుటచే ఆ పత్రికా ముద్రాపకుని, ఆ పత్రికాధిపతిని పట్టుకొని విచారించి శిక్షించిరి. ఈశిక్షతో, ఆ పత్రిక అంత మొదినది. ఆనాటి శాస్త్రి సంపన్నాసములు వినినవారిలో గొంగలు జాతీయనాయకులై దేశప్రఖ్యాతి గాంచినవారు గలరు. శాస్త్రి తన మొట్టమొదటి యువన్యాసము 1907 లో చామర్లకోటలో నిచ్చెను. అక్కడనుండి బయలుదేరి వివిధగ్రామములలో నిచ్చెను. అక్కడనుండి బయలుదేరి వివిధగ్రామములలో నుపన్యసించి ప్రబోధము గావించుచు వేలకొలదిప్రజలకు రాజకీయములం నుత్సాహమును గలుగజేసెను. ఆ నాడీతడు చేసినప్రచారము వంగ దేశములోని గడ్డుపిష్టవకారుని ప్రచారమున కేమాత్రమును దీసి పోదనియు, అక్కడ వండమంది గావించినంతప్రచారము శాస్త్రి యొక్కడే గావించెననియు వ్రాయుట యతిశయోక్తి కాదు. ఇతడు బండరు మొదలగు గ్రామములలో విప్లవ సంఘముల నెలకొల్పెనుగాని యాసంఘము లేనియు సంతృప్తి కరముగా బసచేయలేదు. అంతమాత్రముచే శాస్త్రి నిరుత్సాహికాలేదు. అట్టి యసంతృప్తి గలిగినచోటులందెల్ల శాస్త్రి ద్విగుణీకృతోత్సాహముతో బనిచేయుచు వచ్చెను.

వంగల వేంకటనారాయణగారు

ఇచ్చట వీరినిగూర్చి కొంచెము వ్రాయవలసియున్నది వంగల వేంకటనారాయణగారు వైదీకులలోని తెలుగాణ్య శాఖకు జెందినవారు. అత్తిలివాస్తవ్యులు. రసాయనశాస్త్రము వీరి కభిమానవిద్య. ఈశాస్త్రములో వీరు బి.యే, పరీక్షయందు తీర్థులయి మంచి పాండిత్యమును సంపాదించియుండిరి. వీరి

కున్నంత యభినివేశము ఉత్సాహము మరెవ్వరికిని లేదు. వీరిరువురు సోదరులు, ఇరువురు నట్టివారే. వీరిరువురిలో వేంకట నారాయణగారు పెద్దవాడు. రెండవవాడు శివరాంగారు. లక్ష్మోయూనివర్సిటీలో గొప్పపదవియందున్నారు. కృష్ణాపత్రికాధిపతులగు మ.టూని కృష్ణారావుగారి కుమార్తెను వివాహము చేసికొనియుండిరి వీరు యూ.ఎ. అమెరికాదేశముల కేగి మంచివిజ్ఞానమును సముపార్జించుకొని యున్నారు.

వేంకటనారాయణగారు బి. యే. పరీక్షయందు తీర్థులయి ఒకటి రెండు సంవత్సరములు పాఠ్యాయవృత్తిలో బ్రవేశించి పనిచేసి పిమ్మట జపాను వెళ్ళిరి. అక్కడపరిజ్ఞానమును సంపూర్ణముగ నలవలచుకొని బహుళముగ వ్యాపారమునేయుటకు నలయు రసాయన పరిరోధనావశ్యక వస్తునిర్మాణమును నేర్చుకొనిరి. మరియు వీరచ్చట స్వేచ్ఛ ననుభవించుచున్న యాదేశముల సౌభాగ్యమును గన్నులార గనుగొని, వారి స్వతంత్రవాయువుల పీల్చి వారి స్వరాజ్యపరిపాలనా సౌకర్యముల గుర్తించుకొని స్వదేశమునకు 1905-1906 సంవత్సరములలో తిరిగి వచ్చి వేసి రాజమండ్రిలో నివాస మేర్పాటు గావించుకొనిరి. అప్పటినుండియు శాస్త్రికిని వీరికిని అత్యంత మైత్రికలిగినది. శాస్త్రిరాజకీయములలో ప్రవేశించినది మొదలు వేంకటనారాయణగారు వీరిని యత్యంతముగ దీసికొని నలయు రహస్యముల బోధింపుచు సర్వవిధముల చేదోడు వాదోడుగా నుండి శాస్త్రికి మంచినహాయ్యమును జేసెను.

ఆనాడు రాజమహేంద్రవరములో వేంకటనారాయణ గారియిట్లు ఈతీవ్రరాజకీయాందోళనాపరుల కాశ్రయమైనది. ఎవ్వ రేవిషయము మాట్లాడుకొనవలసినవచ్చినను వేంకటనారాయణగారియింటికి వచ్చేడివారు. ఎవ్వ రేవారంటు తప్పించు కొనవలెననితిలచినను వేంకటనారాయణగారియింటికి వచ్చేడి వారు. వేంకటనారాయణగారును వారిసతియు వచ్చినవారి నాడరించి వలయు సౌకర్యములనొసగుచుండెడివారు. ఆకాలములో వేంకటనారాయణగారు ముచిసలహాదారుగా నుండి పనిచేసిరేకాని వారు సాహసించి ముందున కడుగిడలేదు.

కాని వీరి సతి యట్లుగాదు. ఆనాడు మంచివిప్లవకారులతో సమముగా పనిచేయు గలిగినది. ఎఱ్ఱపాగజూచి జడియు నాకాలములో ఆమె స్త్రీయయ్యు ధైర్యోత్సాహములతో ముందంజవేసి విప్లవమునకు సాయమొసర్చినది. ఎవరి కేవార్త చేరవలసినవచ్చినను ఆమెచూలమున చేరుచుండెడిది. ఎవ్వరికే అత్యంతరహాస్యమైన జాబు చేరవలసినవచ్చినను ఆమె తీసుకొని వెడలుచుండెడిది. దుస్తులమార్చియు, వివిధ వేషముల వేసియు పోలీసులకు చిక్కకుండ విప్లవకారులకు మంచిసహాయ్యమును జేసినది. ఆనాడు ఆయువతి యొక్కర్తియే.

ఒక్కనా డీమె దొరసానివేషముతో గోదావరిస్టేషనులో దిగినది. పోలీసువారు చూచిరి. వెన్నంటిరి. రెండు మూడు గండులు చాటినది. మాయ మయినది. పోలీసువారి కామె చహారా దొరకలేదు. అప్పుడీమె తిన్నగా మాయింటికేవచ్చినది. ఈదొరసానివేషమాలోనున్న ఈమె సోడరిని

మాతల్లిచూచి యాశ్చర్యపడినది. “అమ్మా! ఇది యేమిటి” అని ప్రశ్నించినది. ఆమె వ్రేలితో మాటాడవలదని సాంఘ్య చేసినది. లోనికి వెడలి ఆవిదేశవేషమును తీసివేసి మోమున కింత ఫనుపు రాచుకొని స్నానముచేసి పట్టుచీర కట్టుకొని పళ్ళెములో రెండుపళ్ళు కొన్నిపువ్వులు పెట్టుకొని చేతితో చెంబునీళ్ళు పట్టుకొని రహస్యమైన బాబులు మొలలో దాచు కొని తిన్నగ కాలినడకను దేవాలయమున కేగి అక్కడ నుండి బండి కట్టించుకొని తిన్నగ తనయింటికి పోయినది. భర్త యీమెను జూచి “ఎప్పుడు వచ్చితివి. ఈవేషమేమి” యని బ్రశ్నింప పోలీసులు వెన్నంటుట తాను తనపుట్టిల్లయిన మాయింటికి వచ్చుటాది సర్వవిషయముల దెల్పి తాను తెచ్చిన రహస్యమైన బాబును నాతని కిచ్చినది.

ఇట్టి ధైర్యస్థయిర్యములతో ఆనాటికాలములో పని చేసిన ఆయువతి యీ రచయితతో నేకగర్భజనిత—ఆమె 1914 సం॥న బొంబాయిలో మరణించినది.

1908 సం॥రమున గోదావరి పుష్కరసమయమున శ్రీశాస్త్రియు, వంగల వెంకటనారాయణగారును గలిసి “యాత్రికుల సౌకర్యార్థము అన్నివిషయములు తెలిసికొన వచ్చును” అని యొక బోర్డును గట్టి యక్కడ కచ్చేరిని బెట్టుకొని యాత్రికులకు వలయు సౌకర్యము లన్నియు జూచు చుండిరి.

నాటికలెక్టరుదొరగారి కది కష్టముగా దోచి యా బోర్డును తీయించివేయు మనెను. అందులకు వంగల వెంకట

నారాయణగారును, శ్రీశాస్త్రియు అడ్డుతగిలి యెదురుసమాధానములు చెప్పుచు పోలీసు సూపరింటెండెంటుతో దెబ్బలాడగా కలెక్టరున కానిషయము తెలిసి శాస్త్రిని వచ్చి కలిసికొన వలసినదని యప్పటి తహసీల్దార్దైన దావులూరి ఉమామహేశ్వరరావుచే కబురంపెను. అందుపై ఉమామహేశ్వరరావు మండపేటవచ్చి శాస్త్రిని కలిసికొని గూతనిని వెంటబెట్టుకొని కాకినాడ కలెక్టరుగారిదగ్గఱకు దీసికొని వెళ్ళెను. కలెక్టరుగారు శాస్త్రిని “అరెస్టు” చేయుటకు బ్రభుత్వమువా రనుజ్ఞ నిచ్చి రనియు, కాని జిల్లాలోని శాంతికి భంగము కలుగుకుండుటకై “అరెస్టు” చేయదలచుకొన లేదనియు చెప్పుచు నిట్టి రాజకీయ విప్లవోద్యోగములలో సంబంధము పెట్టుకొనవలదని చెప్పెను.

రెండుమూడు నెలలలో కాకినాడలోని జిల్లాకలెక్టరు Ashi దొర తిరునల్వేలిజిల్లాకు మార్చబడెను. కాని యప్పటి కప్పుడే తిరునల్వేలిలో విప్లవాగ్నిజ్వాలలు జిల్లాయంతటను విజృంభించినవి. కలెక్టరుదొరనురైల్వేస్టేషనులోరైలుబండిలో నుండగా విప్లవకారులువచ్చి ‘రివాల్యురుతో’ గాల్చి చంపివేసిరి.

కాని శాస్త్రి నింతటితో బ్రభుత్వమువారు వదలిపెట్టలేదు. ఈతనిపై నొక “వారంటు” బుట్టించి పట్టుకొన బ్రయత్నము చేయగా రాజమహేంద్రవరములోని మిత్తుల కాసంగతి తెలిసినది. రహస్యముగా శాస్త్రిని రావించి రాత్రి పండ్రెండుగంటలకు గున్నేశ్వరరావు ప్రభృతులు వలసిన డబ్బునిచ్చి శాస్త్రిని బొంబాయి పారిపోవలసినదని చెప్పి యిరువురను గోదావరిని దాటుటకు సాహాయ్యమిచ్చి పంపివేసిరి. ఆ

రాత్రికిరాత్రి గోదావరినిదాటి నిడదవోలు కాలివడకను వెళ్ళి
యక్కడనుండి రైలుమీద బెజవాడకుపోయి యక్కడ
స్వరాజ్యపత్రికాలయమునకు వెడలుసరికి అక్కడ ప్రభుత్వో
ద్యోగి శత్రుకాధిపతిపై వారంటు సిద్ధముచేసికొని “అరెస్టు”
చేయుటకు చూచుచు డెను. అస్థితిలోనున్న పత్రికాధిపతిని
కలిసికొని ప్రసంగించి శాస్త్రి తన స్థితిగతులను జెప్పుకొని
నాటిరేయి బయలుదేరి బొంబాయి జేరి J. N. Podhar
జె. యన్. పోధార్ అనువారియింటికి వెళ్ళెను. ఈ Podhar
అనువాడు జపానులో వంగల వెంకటనారాయణగారికి సహ
ధ్యాయి. అందుచే వెంకటనారాయణగారు పోధారునకు
జాబునిచ్చి శాస్త్రిని బంపించెను. అచ్చట మహింలా శాస్త్రి
పోధారును కలిసికొనెను. బొంబాయిలోగూడ సరిగ నిట్టులే
పరిస్థితులు. పోధారుబాంబులుచేసి నూతిలో బడవేసినట్లు
పోలీసువారికి పంపిన దొంగరిపోర్టుమూలమున దెలియవచ్చిన
దనియు, పోలీసులు కొలది గంటలలో వానియింటికి తనిఖీకి
వచ్చెదరనియు తెలిసికొని పోధారు కనిపెట్టుకొని యుండగా
శాస్త్రి వానియింటికిబోయి వానిని గలిసికొనెను. రెండు
నిమేషములలో నొకరినంగతి నొకరు తెలిసికొనిరి శాస్త్రిని
కాల్పత్రికా కార్యాలయాధికారియైన పరంజపాయిగారి
దగ్గరకు తీసికొనిపోయెను. పరంజపాయిపై బొంబాయి హై
కోర్టులో రాజద్రోహనేరము క్రింద కేసు తేబడినది. పరంజ
పాయి స్వయముగ దనపక్షమున దానే వాదించుకొనుచున్న
సమయమిది. ఆరోజులలో శాస్త్రి పరంజపాయి యింటికి
వెడలెను. పరంజపాయి తన చరిత్ర యావత్తు శాస్త్రికి

జెప్పెను, శాస్త్రి తనసంగతి పరంజపాయికి దెలియజేసెను. ఇరువురును మిత్రులైరి. శాస్త్రికి నలయుసౌకర్యము లన్నియు రెండు నిమిషములలో నాతడు సమకూర్చు గలిగెను. బస, భోజనసదుపాయము, వలసిన గ్రంథములు, ధనమొనిచ్చి శాస్త్రిని బహుమర్యాదతో నాదరించెను. అట్లు శాస్త్రి యజ్ఞతపాసమందు రెండునెలలు గడపెను. శాస్త్రిని వెదకి వెదకి పోలీసువాడు వారంటు రద్దుచేసికొనిరి కాబోలు. శాస్త్రి మఱి మూడునూనములకు రాజమండ్రికి వచ్చెను. కాని పోలీసువాడు వీనిని వెంబడించుచు రహస్యపరిశోధనము చేయుచు వచ్చిరేగాని యేవిధముగ కేసునుబెట్టలేదు. అందు చేతనే శాస్త్రి యాంధ్రులలోని కెల్ల ప్రథమవిప్లవకారుడని చెప్పవలసియున్నది. విప్లవకారు డనిపించుకొనుటకు శాస్త్రి యెంతయు గర్వపడుచుండును. ఆ కాలములో శాస్త్రి మూడు వేషముతోనే సంచారము గావించెడువాడు. పీసకి తురిక వేషము బాగుగా సరిపోయెడిదియని నేటిమిత్రులు చెప్పుచుదురు.

వీ రీవిధముగ 1910 సం॥రము ఆఖరువఱకు నాంధ్ర దేశమంతయు బ్రచారముగావించి 1911 సం॥రములో వైద్య విద్య నభ్యసించుటకై కలకత్తా వెడలెను. అక్కడ నాలుగు సంవత్సరములుండి వైద్యమును నేర్చికొనుచు సక్కడిప్రముఖులైన శ్యామసుందరచక్రవర్తిగారి చెలిమిని సంపాదించిరి. వీ రచ్చట 1914 సం॥రము వఱకునుండి వైద్యవిద్యను సంపూర్ణముగ నభ్యసించివచ్చిరి వీరితో నాడు కలకత్తాలో జదివిన యాంధ్రులు డాక్టరు బ్రహ్మజోస్యుల సుబ్రహ్మణ్యముగారు,

వేదాంతం వెంకటాద్రిప్రభుత్వముగారు ప్రభుత్వము పీఠంపై
తోడను శ్రీశాస్త్రిగారు విద్యనభ్యసించిరి కాని పర్యవ
సానము? కలకత్తానుండి యింటికి వచ్చిన ముఠాచటిదినమున
సరెప్పుచేయబడి వీరు చెన్నపట్టణము తీసుకొని పోబడిరి.
కారణము?

రోడ్డా కంపెనీ

శాస్త్రి కలకత్తాలో జనువుచున్న 1914 సం॥రమున
కలకత్తాలో నొకకంపెనీ యుండెడిది. ఆకంపెనీపేరు రోడ్డా
అండ్ కంపెనీ. ఈవర్తకులు తుపాకులను, పిస్తోళ్ళను, మందు
గుండుసామానులను విక్రయించుచుండువారు. విప్లవోద్యమము
నకు సంబంధించిన యొక పెద్దచోరీనేర మీకంపెనీలో జరిగి
నది. 4 ఆగష్టు 1914 సం॥రం తేదీ అందఱకు జ్ఞాపకమున్న
తారీఖే, ఏలయన నాడే మొదటి ప్రపంచసంగ్రామమునకు
బ్రిటిషుప్రభుత్వము యుద్ధప్రకటనముచేసినది. ఈప్రకటనమైన
మఱిపదిదినములకనగా 14 ఆగష్టు 1914 సం॥రం తేదీని రోడ్డా
కంపెనీవారికై విదేశమునుండి 202 పాకేజీలలో పిస్తోళ్ళను,
మందుగుండుసామానును, దిగుమతి కాబడినవి రోడ్డాకంపెనీ
యన్వోగ్రంథులలో మిక్కిలి మంచివాడు నమ్మకమైనవాడు నగు
గుమాస్తాకు వలసిన కాగితములనిచ్చి కష్టమునకే చేరికి పంపించి
వానిని తిరుగు వచ్చిన 202 కేసులను సరకు నిలువకొట్టలోనికి
బంపవలసినదిగా బెప్పిరి. ఆతడతిశ్రద్ధాభక్తులతో సముద్రపు
టొడ్డున నున్న కష్టమునకే చేరికి వెళ్ళియక్కడనుండి తనస్వంత
కంపెనీకి (అనగా రోడ్డా అండ్ కంపెనీకి) 192 కేసులు దిగు

మతిచేసి యీనాటి కింతకంటె బంపుటకు వీలులేకపోయినదని మాత్రము కచ్చేరీలోని ముఖ్యోద్యోగులకు చెల్లి యింటికి వెడలిపోయినాడు. కాని యీత జానాటినుండి యీనాటివఱకు గంపెనీలోనికి వెడలలేదట. అతడు కంపెనీకి వెళ్ళి పోవుటతో కుదిరిన బాగుండి యుండును. కాని యిట్లుజరుగ లేదు. కష్టము ఆఫీసులో దిగబెట్టి వచ్చినని చెప్పిన మిలిగిన పదికేసులును గూడ గంపెనీకి యెప్పటికి చేర లేదు. కంపెనీవారు మూడు రోజులు ముందు వెనుక లాలోచించి తుదకు మూడవనాడు పోలీసువారి కీవార్త తెలుపుడు చేసియున్నారు. ఈపదికేసుల లోను పోయిన సరకుల వివరము సుమారుపిస్తాళ్ళు 50 మాత్రము. వానికి నుపయోగపడు మందుగుండు 46000 నలుబది యారువేల రౌండ్లుమాత్రము. ఈ సరకులలో 44 పిస్తాళ్ళు మొదటినాటిరాత్రియే తొమ్మిది విప్లవసంఘములకు జేరిపోయిన వనియు మిగిలిన 6 పిస్తాళ్ళు నెక్కడ దాచిరో తెలియలేదనియు బ్రభుత్వము తలంచినది. మొత్తముమీద 1914 దాటినపిదప నీ పిస్తాళ్లు 54 బందిపోటు హత్యానేరములలో నుపయోగపడినట్లు పోలీసు లెక్కలలోనికిమాత్రము వచ్చినది. పోలీసువారి చాక చక్రముచేతను, వారిసునిశితబుద్ధి చేతను, వారికార్యోత్సాహముచేతను 31 పిస్తాళ్ళను దిరిగి యప్పు డప్పుడు రాబట్టుకొన గలిగిరి. ప్రభుత్వమువారిసంకల్పమున గలకత్తాలో 150 యిండ్ల నొకేసారి సోదా చేసిరి. అందులో శాస్త్రీబస యొకటి. ఈ సందర్భమున రాష్ట్ర బిహారి బోసును కలిసికొని వారిమైత్రి నీతడు సంపాదించెను.

రాష్ట్ర విహారి బోను

ఈ రాష్ట్ర విహారి బోను ఢిల్లీ రాష్ట్రాన్ లో Forest research Institute లో హెడ్డుగుమాస్తాగా బనిచేయుచుండెడివాడు. ఇతడు బంగళా యువకుడు. విప్లవ సంఘ నాయకుడు. ఈతడనేక విధముల బ్రభుత్వమును గూలద్రోయు మార్గముల నరయుచుండెను. వ్యాసముల వ్రాసి ప్రకటించియు, వివిధ సంఘముల స్థాపించి ప్రబోధించియు, ప్రభుత్వమునకు గంటకముగ నుండెడివాడు. 1912 సం॥ రం డిసెంబరు నెలలో ఢిల్లీలో నూరేగుచున్న వైస్రాయి హార్డింజుమీద బాంబువేసినవాడని యిటీవల తెలియవచ్చినది. అప్పటినుండియు బోలీసు వా రీతనిని బట్టుకొన విశ్వప్రయత్నములు గావించిరి ఈతని ఫోటోను బహిరంగముగ ప్రకటించి యీతనిని బట్టియిచ్చినవారికి విశేష బహుమానము నిత్తుమని ప్రకటించిరి. కాని యీతనిని బట్టుకొనుట కెవ్వరికిని సాధ్యము కాలేదు. ఢిల్లీ కుట్రకేసులోను 1914 లాహోరు కుట్రకేసులోను నీతనిని ముద్దాయిగా ప్రకటించిరి. కాని ప్రభుత్వ మీతని విషయములో విఫలమనోరథులైరి. ఈతనిని బహుక్రూరునిగ, భయంకరునిగ బ్రభుత్వము తలంచి యెట్టి బహుమాన మిచ్చెదమని ప్రకటించిన నతని నెవ్వరు బట్టి యాయలేదు. ఈతడు కాశీలో నివాస మేర్పఱుచుకొనెను. అక్కడ నొక విప్లవ సంఘమును స్థాపించి పనిచేయ నారంభించెను. 1914 సం॥ రమున గూడ నీతడు కాశీలోనే నివాస మేర్పఱుచుకొనెను. బంగళీతోటలో బస చేసి యుండుట చేతను, నది పంగదేశీయుల ప్రధాన స్థానమై యుం

డటచేతను, బోలీసువారి కీతనియాచోకి నొంక లేదు. ఈతడు రాత్రులయందు బయటికివచ్చి తనకృత్యముల నెఱవేర్చుకొను చుండెడివా డట. ఇతడు సచ్చింద్రునిసంఘముతో సంబంధము పెట్టుకొని పనిచేయు చుండెడివాడు. పిస్తోళ్ళుపేర్చు విధానమును, బాంబు నుపయోగించుపద్ధతిని నీతడు నేర్చుచుండగా 18 నవంబరు 1914 సం॥రము నాటి రాత్రిపూట 2 బాంబు మూతలు చేతిలో వ్రేలి యీతనిని సచ్చింద్రునిగూడ గాయపఱచినవి. అప్పు డీతడు తననివాసమును మఱియొక చోటునకు మార్చినాడు. అత డచ్చటనున్న కాలములోనే గణేశ పింగళే యను పూనాగ్రామ నివాసివచ్చి కలిసికొనెను. అతడు చెప్పిన మాటలనుబట్టి సచ్చింద్రునిచే పంజాబులోని విప్లవ సంఘమువారి కవసరము వచ్చిన చాము సాహాయ్య మొనర్తుమనిచెప్పి వార్తనంపెను. ఆ సచ్చింద్రుడు 1915 సం॥రములో పింగళేతో కలిసి కాశీ వచ్చి రాష్ట్రబిహారిబోసును కలిసికొనెను. పిదప నాత డలహోబాదున కొక నాయకుని యేర్పాటుగావించి పింగళేను సచ్చింద్రుని వెంటబెట్టుకొని పంజాబున కరిగెను. ఆనెల 21 తేదీని విప్లవమును సర్వతోముఖముగ విజృంభింప జేయుట కాతడు పూనుకొనెను. కాని యీవిషయములో పంజాబులోని పోలీసువారి కీ సంఘసభ్యుడొకడు రహస్యమును బయటపెట్టినట్లు తెలిసి విప్లవమును బయలుదేర దీయలేను. బోలీసువారి కీరహస్యము తెలిసినది. పెక్కండ్రను బట్టుకొనిరి. రాష్ట్రబిహారిబోసు లాహోరునుండి కాశీకి వచ్చివేసి యక్కడనుండి కలకత్తా వెడలి అక్కడ తోడి కాశీమిత్రులను గలిసికొని హిమాలయ

పర్యతములకు వెడలిపోవుచున్నానని తెల్పి వెడలిపోయెను. కాశీలోని విప్లవసంఘము రాష్ట్రబిహారిబోసు యాజమాన్యమునకు వచ్చినపిమ్మటనే యొక గొప్పవిప్లవకేంద్రముగ మార్పబడినది. 1915 సం॥గంలో హిందూదేశమును విడిచి టిబెట్టును దాటి చైనాదేశమును బ్రవేశించెను. అక్కడ చైనానాయకుడైన సన్. యల్. నేనునకు శిష్యుడై కొంతకాలముండెను. ఆకాలమందే నేటి చైనానాయకుడైన చాంగ్ కై షేకు గూడ శిష్యుడై యీబోసునకు సహాధ్యాయుడై యుండెను అక్కడ గొన్ని నెలలుండి జపానునకు వెడలి యచ్చట హిందూదేశ విప్లవ సంఘమును లేవదీసెను. ఇందులకు జపానుప్రభుత్వము సాహాయ్యమును జేసెను. ఈతడీ సంవత్సరములోనే చనిపోయినట్లు పత్రికామాలమున దెలియవచ్చినది.

శాస్త్రి నిర్బంధము

మిగిలిన పిస్తాళ్ళకై నేటివఱకు వెదుకకపోవుట లేదు కాని పిస్తాళ్ళు దొరకలేదు. ఆయాశ కృశించినది నిరాశ పెరిగినది. ఏయితరరాష్ట్రముల కవి యెగిరిపోయినవో యెవ్వరి కెఱుక ? బెంగాలులోనే యున్నవో ? బీహారున కేగినవో ? యెవ్వరి కెఱుక ? అటనలే యుది పుచ్చుకొనిరో ఆంధ్రులకే హస్తగతము లైనవో యెవ్వ రెఱుంగుదురు ? అందులకే శాస్త్రిని ఆనాడే కలకత్తానుండి వచ్చినవానిని అన్నమైన దిన నీయకుండ నరెట్టుచేసి మొదట చెన్నకట్టణమునకును, బిడపబోలీసుదార్జన్యములకు బొంబాయి ప్రసిద్ధియన్నట్లు తిన్నగ బొంబాయికిని దీసికొనిపోయిరి, అదివఱకక్కడకే యైదుగురు

వచ్చియుండిరి. ఆజనవాడు శాస్త్రి, అక్కడపోలీసువా రతిథి పూజాధురంధరులు. వీరికి సున్నీల స్వాగతము బూతుల నట్టోత్తర పారాయణము, లాతీల పూజ, చపేటముల వడ్డన, అర్థచంద్ర ప్రహారముల విందు, తన్నుల తాంబూలము, పిడికిట దక్షిణను పోలీసు సంతృప్తిగ సావకాశముగ స్థిమితముగ తీరుగడిగ అతిథి పూజలలో నగ్రగణ్యులుగాన వలదన్న మోమోటపడిన వారికివోలె వడ్డించెడివారు కాని-కాని-వీరో

కొట్టిన దెబ్బలతో, పొడిచిన పోటులతో, కట్టినబొప్పలతో, కమలిన గాయములతో, కారెడిరక్తముతో, పాత్రోయశ్రులతో, -చెడరని గుండెను, కదలనినాలుక, పరుండలేని, కూర్చొనలేని, నిలువలేని, నడువగలేని, నడలిన యొడశృతో, నడువని కాళులతో, చగలు రేయియై, రేయి పగలై గడపిన దినయుగములతో, నడపినదీక్షావ్రతములతో, ఆత్మయెసాక్షిగ దైవమె తోడుగ, సత్యమెదిక్కుగ, కడుబడలి యొడలు తెలియని బడగుబాపని శాస్త్రిని జూచుచు గటకటపడుచు రెవ్వరచ్చట ?

శాస్త్రిస్థితి కేమి ? తెలిసియో తెలియకో చేసినాడు, అనుభవించినాడని సామాన్యులు కొండలు పోలీసువారికి హృదయమేలేదా? ఉన్నదేది? అది దాదావా? సామాణియా? లోహమా? వజ్రమా? అది వీరికి స్పందింపదా? యమకింకరులకైన దయాదక్షిణ్యము లుండునే. వీరిలో నా మానవ హృదయ లక్షణమే మాసిపోయినదా? యని తలంచు దేశభక్తికలవారు ముఱిగొండలు పోలీసువారి కార్యదీక్ష, ధైర్య

సాహసములు, సత్యాన్వేషణబుద్ధి, ప్రభుభక్తి కాంచి సంత
 సింది రాజసేనాధురంధరులు కొండలు ఇది మాయాలోకము
 కాలగర్భమం దెవ్వరేయిడుమల బడవలసియున్న దోయెవ్వటి
 కెటుకఱి మనము వట్టి తోలుబొమ్మలము. నూత్రధారుడు
 పరమేశ్వరుడు. ఆతనియాజ్ఞ యనుల్లంఘనియము. వీనిజాతక
 మందీరీతిని దెబ్బలు తినవలసిఁ యోగమున్న దేమో, ఇం
 దెవ్వరి తప్పును లేదు. అను పరమనేదాంఘులునై కొండలు
 మాట్లాడుకొన జొచ్చిరి. మొత్తముమీద నెవ్వ రేరీతి
 మాట్లాడినను నండ తీనిషయము నేమాత్రము మాట్లాడుకొన
 జొచ్చిరి. ఇట్లు ఒకనాడా! ఒకవారమా! ఒకమాసమా!
 కాదు ఆరుమాసములు, అగ్రవత్సరము, ఒకే బాధయే. ఒకే
 యమయాతనయే. తేళ్ళకలుగులో వాసమా! పాముల
 పుట్టలో బ్రదుకా! పులుల గుహలో దలదాచుకొనుటయా
 భూతగృహమున బ్రొద్దుపుచ్చుటయా? పోలీసుల యావాస
 ములో నివాసమా? నిత్యయమసుండర్శనముతో, ప్రత్యక్షనర
 కములో బాధపడి, క్రుంగి, కృశించి, శల్యమాత్రావశిష్టుడై
 యెడలొ ధైర్యము, చేతిలో ప్రాణము కలిగి యున్నరనుచు
 బ్రదికిన వీరుడు శాస్త్రి. వీరితోబాటు శ్రమలందిన వారిద్దరు
 బంగళాయువకులు, ఒక గుజరాతీయువకుడు, ఒక మహా
 రాష్ట్రుడు, వేతొక్కయాంధ్రుడు, వీరందరిపై, కుట్రనేరము
 పెట్టవలెనను ప్రభుత్వమువారి యాలోచనము సాగలేదు.

ఈ సమయముననే దేశోద్ధారక నాగేశ్వరరావు
 పంతులుగారు బొంగాయి కేగినప్పుడు వీరినందరిని కలిసికొని

మూడువందల రూపాయలును, గ్రామమందలి పెద్దలకు జాబులును వ్రాసి వారి సానుభూతిని సంపాదించజేసిరి. దా నిఫలితముగ వీరు శిక్షింపబడకుండ విడుదల జేయబడిరి.

అక్కడనుండి పిరిగినచ్చినపిదప వైద్యశుత్తినివిజృంభింప జేసెను. అది యేనాలుగైదువత్సరములు సాగినదో ఇంతలో హోంయాలు హడావుడి, అంతలో కాంగ్రెసుపునరుద్ధరణ, మఱిగొంతలో, అల్లూరి సీతారామరాజుగారి గడచిడ. సీతారామరాజుతో శాస్త్రీసంబంధమున్నదని ప్రభుత్వముల్లడ తల్లడపడినది; అనుమానము తగిలినప్పుడు వీరిని, వీరి గృహమును సోదాచేయుట ప్రారంభించిరి. వీరివెంట పోలీసువారిని తె సాతీ వేయుట ప్రారంభించి; ఈహడావుడికి సంగరములుమాత్రము జరిగినది. కాంగ్రెసు పునరుద్ధరింపబడినపుడు శాసనసభాబహిష్టా రోద్యమమును, నోవోటుకాంపెనుప్రారంభించినప్పుడు శాస్త్రీని, ఉప్పలగుప్తు పోలింగు ఏరియాలో ప్రచారమునకు బంపగా వీ రొక్కరే ఒక్కవోటుపడకుండ కాళీపెట్టెల తిరుగ గొట్టింప గలిగినారు; 1930 లో జిల్లాలోని నాయకులు కారాగారములకు వెళ్ళగా నప్పటికి మిగిలిన పెద్దలలోనొకరగు చిక్కిల వెంకటరత్నముగారుజిల్లానాయకులుగ నియమింపబడినప్పుడు వారుప్రసత్యాగ్రహోద్యమస్థానమైన కాకినాడవీడి స్వగ్రామమైన చోడవరము వెళ్ళి వారి యింటిలో నేయుండి ఈ యుద్యమమును నడుప నుచి వెడలిపోయిరి. కాని శాస్త్రీ కాకినాడలో నేయుండిపోయి యాయుద్యమమును స్వయంగా నడపుట కారంభించినాడు. తిరిగి యుద్యమము

దిగ్విజయముగ సాగ నారంభించినది. ప్రభుత్వము దీనిని గుర్తించిరి. కొలదిదినములలో వీనిని నేను చెఱసాలలో కలిసి కొంటిని. మే మిరువురమును రాజమండ్రిచెఱలో నుంటిమి. కొలదికాలము గడపినపిమ్మట మమ్ముల నేబదితొమ్మండుగురను రాయవెల్లూరు జెయిలునకు మార్చిరి, అదియే మొదటి జట్టని నాకు జ్ఞాపకము. నేను నాశిక్ష సంతను రాయవెల్లూరు జైలునందే గడపితిని శాస్త్రి యక్కడనుండి మద్రాసునకును మద్రాసునుండి అల్లిపురం జైలునకును మాగ్నబడినాడు.

హిందూదేశ స్వాతంత్ర్యయుద్ధము

ఈ 1930 సం॥ యుద్యమములోను, అంతకుముందు బంగళావిభజన యుద్యమములలోగూడ వినాయక దామోదర సావర్కారుగారి “హిందూదేశ స్వాతంత్ర్య యుద్ధము” అను గ్రంథము విరివిగ బ్రచారములోనికి వచ్చినది. ఈ గ్రంథము మొదట 1906, 1907 సం॥రములలో మహారాష్ట్ర భాషలో వ్రాయబడినది. 1907 సం॥రములో నింగ్లీషుభాషలోనికి దర్జుమా చేయబడినది. 1908 సం॥రములో జర్మనీలో ముద్రింపబడినది. బొంబాయిలో క్రొత్తగాపెట్టబడిన దామోదరుకంపెనీవారికి పాలడబ్బాలవ్యాపారము కలదట. వీరు సరకు జగ్మనీనుండికూడ దిగుమతి చేసికొనుచుండువారట. ఒకనాటి సరకులలో పాలడబ్బాలలో “హిందూదేశ స్వాతంత్ర్యయుద్ధము” అను గ్రంథపు ప్రతులు వచ్చినవట. శాస్త్రి బొంబాయివెళ్ళి యవి కొన్ని తెచ్చినాడట. ఆద్వారమున నాగ్రంథము లాండ్రదేశమున కందిపోయినవి.

హిందూ దేశ రాజకీయములు గాంధీగారి నాయకత్వము క్రింద నుండినను వివిధరూపముల దాల్చుచు వచ్చినవి. అందుచే సత్యాగ్రహోద్యమము విరమింపబడి శాసనసభాప్రవేశోద్యమము తీవ్రరూపమును దాల్చినప్పటినుండియు శాస్త్రి గాంధీగారి యీ ప్రణాళికలోనుండి తప్పుకొనెను. వినాయక దామోదర సావర్కారు నాయకత్వముక్రిందకు వచ్చిన హిందూమహాసభలో సభ్యునిగ జేరి పనిచేయు ప్రారంభించెను. వినాయక దామోదర సావర్కారు వ్రాసిన హిందూపద షాహి యను గ్రంథమును బహుమృదుమధుర కైలిలోనికి సంపూర్ణముగ తర్జుమా జేసియుండెను. హిందూమహాసభా నిర్ణయముల బాటించుచు హిందూమతోద్ధరణముగూడ చాల ముఖ్యమైనదను నమ్మకముతోనుండి ఈ హిందూమహాసభకు సంపూర్ణ సానుభూతిని జూపుచుండెను. ఇందులకై యాతడు విశేష గ్రంథపరిశోధనముగూడ జేసెను. ఒకనాడు తా నొక గ్రంథమును దెచ్చి నాచేత బెట్టినాడు. ఆ గ్రంథముపేరు Gandhi Muslim Conspiracy. ఆ గ్రంథమును చదివిపిదప తనలోకి లిగిన మార్పును చెప్పినాడు. కొంతవిషయము గ్రంథమునుండి చదివి వినిపించియున్నాడు. గాంధీగారు హిందూ దేశమును మహమ్మదీయులకు కైవశము చేయుచున్నాడని శాస్త్రి అభిప్రాయపడినాడు ఆ గ్రంథములోని పేరాల నుడహరించుచున్నాను.

“Maulana Mahammad Ali complained about political leaders taking him to task for sending a wire to the Sultan of Kabul, urging him not to make

peace with the British Government. I too urged that it was not a wise stpt that he had taken. Brother Mahammad Ali took me aside and taking out a paper from his hand bag gave a draft of a telegram to me to read. What was my astonishment when I saw the draft of the self same telegram in the peculiar hand writing of the father of the non-violent non-co-operation movment."

Mahatmajis reply to the adove is published in Harijan of 10—2—1940.

"I do not remember having drafted any telegram on behalf of Maulana MahamedAli to the then Amir. The alleged telegram is harmless initself and does not warrant the deduction drawn from it. The late Swamiji never reffered the matter to me for confirmation.

(Gandhi Muslim Conspiracy. page 7.

“బ్రిటిషుప్రభుత్వముతో సంధి చేసుకొనవలదని నేను కాబూలులోని సుల్తానుగారికి తంతివార్త నిచ్చితిని రాజకీయ నాయకు లండలు నామీద కక్ష వహించుచున్నారు. నేనుకూడ అది మంచిపని కాదని చెప్పియున్నాను; కాని సోదరుడు మహమ్మదాలి నన్ను ప్రక్కకు తీసుకువెళ్ళి తన చేతిసంచిలో నున్న వ్రాతప్రతియగు తంతిని తీసి నాచేతి కిచ్చి చదవమని చెప్పినాడు. ఆతంతి దార్జన్యరాహిత్య సహాయ నిరాకరణోద్యమమునకు నిర్మాత యగువాని

దస్తూరీలో నుండుటచూచి నేనత్యాశ్చర్యము పండితిని" అని స్వామి శ్రద్ధానందుడు వ్రాయగా దానికి గాంధీగారు తమ హరిజనపత్రికలో ది 10—2—1940 సం॥ తేదీని "నేను మాలానా మహమ్మదాలి గారికి ఆఫ్ఘన్ స్థానపు అమీర గారికి పంపుటకై యేతంతియును వ్రాసియిచ్చినట్లు జ్ఞాపకము లేదు. నేను వ్రాసినదిని యారోపింపబడిన తంఱి ప్రమాదకరమైనదిగాని, అందుండి సారాంశములు గ్రహింపవలసినదిగాని కాదు. చనిపోయిన స్వామిజీ (శ్రద్ధానందస్వామి) నాకీ విషయమును నిర్ధారణకొఱకు మున్నెన్నడు తెలియపఱచి యుండలేదు" అని గాంధీగారు సమాధానమిచ్చిరి.

ఇది యిటుండ నిమ్ము.

"It is the Muslims who will impose their will by force singly or with British assistance on an unresisting India. If I can carry the congress with me I would not put the Muslims to the trouble of using force. I would be ruled by them for it would still be Indian rule."

[*Harijan of 23—3—1940*]

"ఏదిరింపనిహిందూదేశముపై బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారి సహాయముతోగాని మహమ్మదీయులు తమంత తాముగాని శక్తిని వినియోగింతురు. నేను కాంగ్రెసునునావెంటతీసికొని పోగలుగుదునేని మహమ్మదీయులకు శక్తినుపయోగింపవలసిన శ్రమ నీయదలచుకొనలేదు. నేను వారిచేత పరిపాలింపబడుదును, ఏందులకనగా ఆపరిపాలనమింక నుహిందూపరిపాలనమే"

అని గాంధీగారు హరిజనపత్రికలో 23-2-1940 సం॥రం తేదీని వ్రాసిరి.

“ఇందుచే హిందూదేశములో గాంధీగారు తిరిగి మహాత్ముడీయులకు చేయూతగ నున్నాడు. నా కది యెంత మాత్ర మిష్టములేదు. పై శత్రువైన బ్రిటిషుప్రభుత్వముకంటె నింటిలోని శత్రువగు మహాత్ముడీయుల సమస్య పరిష్కరించు కొన దలచి నేను హిందూమహాసభాసభ్యునిగ జేరియున్నాను” అని శాస్త్రి విస్పష్టముగ తనరాజకీయశృంగారమును మార్పు కొనినట్లు చెప్పినాడు. మరియు తాను “హిందూమహా సామాజ్య” మను గ్రంథమును తెనిగించుటకు ముఖ్యకారణము హైందవోత్కృష్టత నిరూపణము చేయుటేయనియు అదియే తన యాశయమనియు గూడ వాకొనియున్నాడు.

వీ రి గు ణ ము లు

ఆంధ్రరాష్ట్రములోనికి జొరబడిన నూతన రాజకీయ పక్ష స్వీకరణమే వీని యాశయముగా గాన్పించుచున్నది. ఇతడు దేశాభిమాన, మతాభిమానములలో నగ్రగణ్యుడు. మంచి యావేశపరుడు. ఉపన్యాసకుడు. విప్లవకారుడు.

అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు-సంస్కర్త

బాల్యము

(శ్రీ) అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు విక్రమనామ సం॥ర పుష్యమాసములో అనగా 1881 జనవరిలో కృష్ణాజిల్లాలోని నందిగామతాలూకా నందిగామగ్రామములోని స్వగృహము నందు జన్మించెను. ఇతడు నియోగ శాఖకు జేరిన భారద్వాజు గోత్రజాడు. ఈయన తండ్రిగారు మునగాల జమీందారు గారి వద్ద మేనేజరుగా పనిచేసిరి. తాతగారు నందిగామకు జమీందారికరణముగా పనిచేసిరి. వీరు భయములు మంచినదుర్గులని పేర్వడసిరట. తల్లి వరలక్ష్మమ్మగారు చక్కని ఆర్యధర్మముల నలవఱచుకొనిన యువతి. అతిథిసత్కారమున డోక్కా సీతమ్మగారికి తీసిపోలేదని పెద్దలు చెప్పుదురు.

కాళేశ్వరరావు తల్లిదండ్రులకు గారాబు ముద్దుబిడ్డ. ఈపుణ్యదంపతులకు చాలమంది కలిగినను సజీవులై దినదిన ప్రవర్థమానముగ నెదిగినవాడు. కాళేశ్వరరావు ఒక్కడే! ఇతడు బాల్యములోనే నాల్గవతరగతి పరీక్షయం దు తీర్చుడయి తాతగారివద్ద కరణీకపులెక్కలలోనేర్పరియ్యెను. ఇంగ్లీషు లెక్కలుకూడ నిత డప్పుడు నేర్చుకొనక పోలేడు. నందిగామ యితని కంతవఱకే విద్య నొసగగలిగినది. ఇతనికి 14వ యేట నందిగామ తాలూకాలోని కలవచర్ల కరణం . పింగళి

వీరభద్రయ్యగారి కూతురగు దుర్గాంబ యను పదిసంవత్సరముల కన్య నిచ్చి వివాహము గావించిరి. ఈమె తన యత్తగారి యడుగుజాడలలో నడచుచు నుత్తమయిల్లాలని పేర్కొనెనది. బియ్యదేనరవారి యింటి కీమె దీపమై శోభను తెచ్చినది. భారత భాగవతాది గ్రంథముల జదువుకొనుచు భర్తకు చేదోడు వాదోడుగ నుండి యతనికి సర్వవిధముల సర్ధాంగియై యలరాచు వచ్చినదట. కాని సంతానము కలుగలేదు.

విద్య

కాశీశ్వర రావు వివాహమును చేసుకొనినపిదప నింగ్లీషు విద్య నభ్యసించుటకై బుడదనకు వెడలెను. 1894 సం॥ రమున జూన్ నెలలో బందరు నోబుల్ కళాశాలలో మూడవ ఫారములో జేరెను. కాని పరీక్షరోజులలోనే కాని పుస్తకము లెచ్చటనున్నవో యిత డెరుగడు. ఆటపాటలయందు నభినివేశము మెండయినది. అట్లని విద్య నలవలయు కొనక పోలేడు. మంచి తెలివిగలవాడని యుపాధ్యాయు లితనిని గుర్తించిరి. అట్లే ప్రతిసంవత్సరము వైతరగతికి పోవుచు వచ్చెను.

అన్నితరగతులలోను ప్రథమునిగ నుత్తీర్ణుడై పెక్కు బహుమతులు పొందియున్నాడు. 1901 సం॥రమున బి. యే. యం దుత్తీర్ణుడయ్యెను. గణితశాస్త్రములో మంచి ప్రవీణుడు. యఫ్. యే. పరీక్షలో నుత్తీర్ణుడయి లెక్కలలో బి. యే. చెన్నపట్నములో చదివి ప్యాసయినపిదప నింజనీయరింగు కళాశాలలో చేరవలెనని తలచెను. కాని వీరితండ్రిగా

రాజకీయక సాగనీయక బండరులోనే చదువమని నిర్బంధించెను. బండరులో చరిత్ర, ఆర్థిక శాస్త్రము, రాజకీయశాస్త్రముల శాఖమాత్రమే కలదు. దానినే కాళేశ్వరరావు చదివి యుత్తీర్ణుడయ్యెను. రాజకీయశాస్త్రము (Political Science) పాలిటికల్ సైన్సులో మంచి యభినివేశమును సంపాదించెను. గొప్ప బుద్ధిసూక్ష్మత కలవాడని వారి యుపాధ్యాయులు మెచ్చుకొను చుండెడివారు. బి. యే. పరీక్షయందు తీర్ణుడు కాగానే కళాశాలయొక్క సత్ప్రవర్తన పతక మితని కివ్వబడెను. 1902, 1903, సం॥రములలో నోబుల్ కళాశాలలో చరిత్రకును, గణితమునకును ఆచార్యస్థానములంకరించెను. ఆకాలమున విద్యార్థులలో మంచిపలుకుబడి సంపాదించెను. 1904, 1905 లో 'మద్రాసులో' 'లా' చదివెను. ఇతడు కళాశాలలో చదువుచున్న సమయమున (Students debating Society) విద్యార్థులచర్చాసంఘములో పాల్గొను చుండెడివాడు. కళాశాలకు సంబంధించిన నాటకములలో మాఖ్యపాత్రముల ధరించుచుండెడివాడు. వీరి యభినయాదులు బాగుగ నుండుట జూచి బండరులో నూతనముగా స్థాపింపబడిన హిందూనాటక సమాజమువారి తనిని నటకునిగ జేర్చుకొన ప్రయత్నించిరి. ఇతనికిని జేరవలెనను నుత్సాహముండెడిదిగాని యితని కాచార్యపురుషులైన రఘుపతి వేంకటరత్నం నాయుడుగారు వలదని వారించుటచే నాటక సమాజములో జేరక మిన్నకుండెను. పిమ్మట బెజవాడలో లాయరుగా పనిచేయుచున్న కాలములో మూడునాలుగు

సంవత్సరములు పూర్వధియేటరులో నాటకసమాజమున కథ్య
తుడుగనుండెను. కాని యేవిధముగ పాత్రలను ధరించలేదు.

సంఘసంస్కరణము

రఘుపతి వేంకటరత్నంనాయుడుగారి శిష్యులై సంఘ
సంస్కర్తలైనవారిలో కాశీశ్వరరావు ఒకడు. నాయుడుగారి
శిష్యులైనవారు పెక్కండు సంఘసంస్కర్తలుగ మారిరి.
నాయుడుగారు బందరులో పనిచేసినప్పుడే గాక కాకినాడ
కళాశాలలోకూడ పనిచేసినప్పుడు వీరివిద్యార్థులు సంఘ
సంస్కరణాభిలాషులై బ్రహ్మసమాజకులైరి. వీరి శిష్యులలో
నేకొదిమంది రాజకీయవిజ్ఞానమును సంపాదించిరోగాని మిగి
లిన వారందరు సంఘసంస్కరణమునందు ముఖ్యులుగనుండి
పనిచేసి నాయుడుగారి శిష్యులను బిరుదముల నార్జించుకొనిరి.
ఈ సంఘసంస్కరణము నాయుడుగారిలోని ప్రత్యేకలక్షణము.
ఈ సంఘసంస్కరణమువలన దేశ మంత ముందునకు వచ్చి
నదో చెప్పలేనుగాని పెక్కండు వారిశిష్యులై సంఘసంస్క
రణమునకు దారితీసినది చెప్పవలెను. అట్టిమార్గమున సంఘ
రించినవారలలో కాశీశ్వరరావు ఒకడని చెప్పియున్నాను.
ఈయన హైస్కూలులోను కళాశాలలోను చదువుకొనుచున్న
కాలము నుత, సంఘసంస్కరణకు ప్రసిద్ధి కెక్కిన కాలము.
బందరులో బ్రహ్మసమాజము, ఆర్యసమాజము, దివ్యజ్ఞాన
సమాజము, హిందూసమాజము చురుకుగా పనిచేయుచుండె
డివి. వారి వారి నాయకులు వచ్చి యుపన్యాసముల నిచ్చు
చుండెడివారు. క్రైస్తవబోధలు కూడ జరుగక పోలేదు.

ఆనాటి సూక్ష్మ సంస్కర్తలలో వేంకటరత్నం నాయుడుగారు శిఖామణి; పైగా వారాచార్యపురుషులు. అందుచే వారి బోధనలు కాలేశ్వరరావుకు బాగుగ రుచించి వారిశిష్యుడై సంఘసంస్కర్త యయ్యెను. ఈయన దేశ సేవాపరాయణత్వమునకు నాయుడుగారు కారణభూతులుకాదు; 1905, 6, 7 సంవత్సరములలో వచ్చిన తీవ్రరాజకీయాందోళనము వంగ దేశవిభజనమువలన దేశ సేవాభిలాష కలిగినది; ఆ తుపానులో రాజకీయ మాంద్ర దేశమునకుకూడ కొట్టుకొని వచ్చినది; ఆ యాందోళనములో జేరి పనిచేసినవారికి రాజకీయ మబ్బినదిగాని వేంకటరత్నం నాయుడుగారివలన రాజకీయ మగు దేశ సేవాపరాయణత్వ ములనడిగినది తలంచుట ధర్మముగాదు; రాజకీయాందోళనముతోగూడిన దేవసేవాపరాయణత్వమునకు రాజకీయములే మానవుని దృక్పథమును మార్చుటకు కారణభూతము లగునుగాని, వేరేదియు గాదు. కాలేశ్వరరావు దేశ సేవాపరాయణత్వమునకు కారణములు వేరొక ప్రకరణమందు వ్రాయుదును.

రాజారామమోహనరాయలు, వివేకానంద, రామకృష్ణపరమహంస, సీతానాథతిర్త్విభూషణ మొదలగువారి గ్రంథములను చదివి వారి సంఘసంస్కరణాభిప్రాయముల చూరగొనెను. మిషనరీకళాశాలయైన నోబులో కాలేజీలో బైబిలు ప్రతివిద్యార్థి చదివినీరవలెను; అట్లే ఈయనకూడ బైబిలు చదివి బహుమతుల పొందుచు వచ్చిరి.

ఈయన కీసంఘసంస్కరణాభిప్రాయములకు తోడుగ
కీ. శే. కొమఱ్ఱాజు లక్ష్మణరావుగారి స్నేహము, బంధవ్యము
లభించెను. చెన్నపట్టణములో కీ. శే. కందుకూరి వీరేశలింగం
గారి స్నేహము లభించెను. లక్ష్మణరావుగారి మేనచూడు భం
జారు దండపాక్షిగారు వితంతుదాహము చేసికొని వీరియింట
కొన్ని నాళ్ళుండియుండెను. వీర లండరి స్నేహభాగ్యముచే
కాళేశ్వర రావుగారు సంస్కర్త యయ్యెను. కందుకూరి వీరేశ
లింగంగారి ప్రార్థనాసమాజము, కొమఱ్ఱాజు లక్ష్మణరావుగారి
సహాధ్యాయత్వము, పంచముల రాత్రిపాఠశాలలో సహా
పాధ్యాయత్వము ఇతని సంస్కరణాభిమానమును నినుమడింప
జేసెను. ఆ కాలములోనే గుంటూరులో వితంతుదాహ
ముల జరిపించుచూ సంఘసంస్కరణోద్యమమును నాల్గుపాద
ముల నడిపించుచున్న ఉన్నత లక్ష్మీనారాయణగారితో నితడు
కలిసి పనిచేయుచుండెడివాడు. బెజవాడలోని హరిజన వసతి
గృహమున కితడు చాలకాల మధ్యక్షుడుగా నుండెను.

ఈయన జాతిమతకు విభేదముల పాటింపక భోజనాది
కముల గావించుచుండెడివాడు. వీరియింట మొదటినుండియు
హరిజనుడే యింటి నేవకునిగనుగి సమస్త కార్యములలో పాల్గొ
నుచుండును. కులభేదములు వీలయినంత త్వరగా కూకటి
వేళ్ళతో పోవలెననియే కాళేశ్వర రావుసిద్ధాంతము. నివిధమత
స్థలమధ్యగూడ సంతర్పివాహముల సంగీకరింపుచు నుపన్యా
సాదికముల నిచ్చుచుండెడివాడు. సర్వమానవుల సమానత్వము

సోదరత్వము, ఏకేశ్వరోపాసనము ఈయన కభిమానవిషయములు. ఈ మూలనూత్రముల నిటీవల నీయన వ్రాసిన యువ నివత్పరములలో స్పష్టీకరించిరట. హరిజనపాఠశాల నొక దానిని స్వంతభిర్చులమీద పెక్కువత్సరములు నడపి హరిజనోద్యమములో ప్రముఖస్థానమును వహించెను. 1906 సం॥ రమున రామమోహన గ్రంథాలయములోనికి హరిజనుల రాసీయగూడదని పూర్వాచారపరాయణులు గావించిన యాందోళనము నెదుర్కొని ధారాళముగ వారిని గ్రంథాలయములోనికి వచ్చునట్లు చేసెను. 1917 సం॥ రమున వీరి సహాయమున ప్రథమ ఆదిఆంధ్రమహాసభ భాగ్యరెడ్డివర్మ గారి యధ్యక్షత క్రింద బెజవాడలో జరుపబడెను. ఈ హరిజనోద్యమములో రాయుడు గంగయ్య, జి. రామచంద్రరావు, వెల్లంకి కృష్ణమూర్తి, వేమూరి రాంజీరావు, చుండు వెంకయ్యగార్లు వీరి కాప్తమిత్రులైరి. వితంతుదావాహము, రజస్వలావివాహము, విదేశగమనము, హరిజనుల అస్పృశ్యతానివారణము గావించుచున్న కాళేశ్వరరావును వారి మిత్రులను 1907 నుండి 1909 వఱకు నాటిసంఘము వెలి వేసినది. కాని నాటి యువకబృందము కాళేశ్వరరావుపక్షము వహించుటచే వెలి నిష్క్రయోజనమైనదట.

ఆ కాలములోనే కీర్తిశేషులైన కొమఱ్ఱాజు లక్ష్మణరావుగారి అక్కగారు భండారు అచ్చమాంబగారు విదుషీ మణియై యబలాసచ్చరిత్రరత్నమాల యను గ్రంథమును రచించి ప్రకటించెను. ఈగ్రంథ మా కాలములో ప్రజల నం

నందటి న కర్షించెను. ఆమె భర్తతోకూడ పూనానగరము నుండి బందరువచ్చి కాళేశ్వరరావుయింట నతిథిగా నున్నప్పుడు కాళేశ్వరరావు నితరమిత్రులు కలసి చాలమంది స్త్రీలను ప్రోగుచేసి స్త్రీలసభ జరిపించిరి. ఆమె యువన్యాస ఫలితముగ బృందావన స్త్రీసమాజ మేర్పాటయినది. ఆమె ఆంధ్రదేశములో సంచారముచేసి పెక్కుచోట్ల స్త్రీసమాజముల నెలకొల్పెను. కాళేశ్వరరావు లాయరైన పిదప బెజవాడ మొదలగుచోట్ల స్త్రీసమాజములకు మంచి ప్రోత్సాహ మిచ్చెను. ఈరీతిగ కాళేశ్వరరావు సంఘసంస్కరణమును నాచరణలో బెట్టెను.

దేశ సేవాపరాయణత్వము

కాళేశ్వరరావు విద్యార్థిగానున్నప్పుడు రాజకీయములనుగూర్చి చదివెను. రొమేళచంద్రదత్తు, శాదాభాయి నారోజీ, రెనడె, తిలాంగు మొదలగువారి యార్థిక గ్రంథములు చదివెను. గాంధీగారు డక్షిణాఫ్రికాలో భారతీయుల హక్కులకై జరుపుచున్న సత్యాగ్రహముయొక్క దినదినాభివృద్ధి పత్రికలలో శ్రద్ధగాచదివి భావోద్రేకమును పొందుచుండెను.

1905, 6 సంవత్సరముల నుండియు బంగళావిభజనములోనుండి గొప్పజాతీయోద్యమము విజృంభించెను. అచ్చట బంగళావిద్యార్థులు స్వదేశీవ్రతముపూని స్వదేశవస్త్రములను స్వదేశసరుకుల నింటింటికి గొంపోయి అమ్ముచు నాంగ్లేయువస్తు బహిష్కారమును బోధించుచుండిరి. కాని మద్రాసులో పెద్దలు మేల్కొనలేదు. విద్యార్థులైన కాళేశ్వరరావు, హరిసర్వోత్తమ

రావు, గొల్లపూడి సీతారామశాస్త్రి, దొరస్వామిఅయ్యర్, చకరయ్య శెట్టి మొదలగువారును స్వదేశమిత్రన్ పత్రికలో సహాయసంపాదకుడుగనున్న కీ.శే. సుబ్రహ్మణ్య భారతిగారును కలసి ఒక గొప్ప విద్యార్థిమహాసభను సముద్రతీరమున గావించి జాతీయోద్యమమును బలపఱచుచు బంగాళావిద్యార్థుల నభినందించుచు సుపన్యాసములనిచ్చిరి. దానికి హిందూ, స్వదేశమిత్రను పత్రికలస్థాపకులును నగు జి. సుబ్రహ్మణ్య అయ్యరుగా రధ్యక్షత వహించిరి. దీపావళిభిక్షలు వసూలు చేసి స్వదేశపరిశ్రమలు చదువుకొనువారికి విద్యార్థి వేతనముల నిచ్చిరి. అప్పుడు వీ రందరిచేతను స్వదేశదీక్ష గైకొనబడెను. అప్పటినుండియే దృఢమైన జాతీయవాది యయ్యెను. అప్పటి నుండియే దేశసేవాపరాయణత్వ మలవడినది.

న్యాయవాదితనము

1906 సం॥రమున ఈతడు మద్రాసులో బి. యెల్. పరీక్షలో కృతార్థుడైనపిమ్మట గుంటూరులో వకీలుగాను, రాజకీయనాయకులుగాను పనిచేయుచున్న శ్రీకొండా వెంకటప్పయ్య పంతులుగారివద్ద మూడు నెలలు పనినేర్చుకొనివచ్చి జూన్ నెలలో బెజవాడలో న్యాయవాదివృత్తి నెలకొల్పెను. అట్లు న్యాయవాదివృత్తిని నెలకొల్పిన కొలదికాలములో ప్రభుత్వములో గొప్పయుద్యోగములోనున్న ఈయనమిత్రు లొకరు రివెన్యూడిపార్టు మెంటులో గౌరవమైన యుద్యోగ మిచ్చెదనని వార్తనంపెను. కాళేశ్వరరావు దానిని నిరాకరించెను. అజిల్లా

లోనేయున్న జమీందారు వీరిని తమకు దివాంజీగా పని చేయమని కోరిరి. కాళేశ్వర రావు దానినికూడ నిరాకరించెను. ఇట్టి యుద్ధోగములు వారి మన స్తత్వమునకు సరిపడవనియు, స్వతంత్రవృత్తి నవలంబించెదననియు కాళేశ్వర రావు సమాధాన మిచ్చుచు వచ్చెను.

కాళేశ్వర రావు న్యాయవాదివృత్తిలో సతిత్వరితముగ నే యగ్రస్థానమును వహించెను. మంచి సమర్థుడని పేరు గాంచెను. సివిలు, క్రిమినలు, రెవెన్యూ మొదలగు వివిధ శాఖలకు సంబంధించిన కేసులలో సమానముగా పనిచేయుచు వచ్చెను. అనేకమంది జమీందార్లు, ఇతర జమీందార్లతో పోరాడుచున్న రైతువర్గము, ఈయనకు క్లయిట్లయిరి. మద్రాసు యెస్టేటు లాండు ఆక్ట్యూర్రీ విశేషానుభవము ఈయనకు కలదు. ఆ విషయముతో నీత డెస్కుకు కృషిచల్పెను. ఈ విధముగ 15 సంవత్సరములు న్యాయవాదివృత్తిజేసి ధనమార్జించుకొనెను. 1921 సం॥రమున గాంధీగారి సత్యాగ్రహోద్యమములో ప్రవేశించునప్పటికి ఎలమయెస్టేటువారి పదివేలరూపాయలు ఫీజువచ్చే దావాయును యిరువదియైదువేలు ఫీజులువచ్చే యితర దావాలును నీయనవద్దనున్నవని తెలియవచ్చినది. ఇన్నిటికిని స్వస్తిచెప్పి సహాయనిరాకరణ వాదిగా మారెను. అనాటినుండి ఈయన తనవృత్తిని విసర్జించెను. దానికై జీవితముతో తిరిగి వెనుకకు చూడలేదు. స్త్రీడరిపట్టాను పొడిగించుకొనలేదు. దేశ స్వతంత్రపోరాటములో కారాగారములకు పోవలసి యుండుననియు, నీపోరా

టము చొకటి రెండు సంవత్సరములలో తేలిపోవక చాల కాలము పట్టుననియు, ఆ పోరాటమున కెల్ల కాలము సర్వ సిద్ధముగ నుండవలసినదేగాని వెనుకంజవేయ గూడదనియు నీయన యాశయములు. అందుచే నెన్నడు తిరిగిన్యాయవాది వృత్తిలో ప్రవేశింపలేదు. ఎల్ల కాలములందునను పోరాటము నకు సర్వసిద్ధముగ నుండెను. నాటినుండి నేటివఱకును కారాగారములకు పోయి వచ్చుచునే యుండెను. ఈ పోరాటము జీవితాంతమువఱకుకూడ నుండవచ్చునను నమ్మకముతోనే కాళేశ్వర రావు సత్యాగ్రహోద్యమములలో ప్రవేశించెను. కొలది మాసములలోనో కొలదిసంవత్సరములలోనో బ్రిటిషు ప్రభుత్వము మనకోర్కెల నశినులభముగ నీడేర్చి స్వరాజ్యము నొసగెదరను తలంపుతో కాళేశ్వర రావు ఎన్నడును లేడు. ఇతడు ధన మార్జించిన కాలములో నాదార్యమువల్లను దాన ధర్మములవల్లను గడించినది ఖచ్చిపెట్టుకొనుటచే తదనంతర జీవితమునకై పిత్రీయమునుగూడ వ్యయపరచుచు వచ్చెనట.

న్యాయవాదిగా 1906 నుండి 1921 సం॥రము వరకు గల కాలములో నాంధ్రదేశమునకు మధ్యస్థమైన బెజవాడలో సంఘసంస్కరణ యాచరణలో పెట్టెను. విజ్ఞానాభివృద్ధి కలుగ జేసెను కాంగ్రెసుసంస్థలలో ప్రధానపాత్ర మయ్యెను. వందేమాతరం పుడ్యమంలోను, హోంరూల్ పుడ్యమములోను వ్యాసములు, ఉపన్యాసముల మూలమున ఈతడు తీవ్రముగ ప్రచారముచేసెను. ఈతని వ్యాసములు పెక్కులు బండరు లోని కృష్ణాపత్రికలో ప్రకటితములు.

వివిధ రాజకీయోద్యమములు

ఈతడు 1906 సం॥రమున వంగ దేశవిభజనము జరిగినప్పుడు మద్రాసునుండి పనిచేయుచున్నాడని పైని పేర్కొనియున్నాను. ఈతడు 1906 లో మద్రాసునుండి బెజవాడకు వచ్చినపిదప సచ్చట గాడిచర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారితో కలిసెను. 1908 సం॥రమున హరిసర్వోత్తమరావు తమ స్వరాజ్య పత్రికలో వ్రాసి ప్రకటించిన రాజద్రోహకరమైన వ్యాసమును అందుకై హరిసర్వోత్తమరావు వాకసంవత్సరము వరక మనుభవించుటయు, శ్రీ జగ్గన్న శాస్త్రి జీవితచరిత్రలో వ్రాసియే యుంటిని. ఆ హరిసర్వోత్తమరావుగారితో కాళేశ్వరరావుకు కలిగిన మైత్రియు, ఆ హరిసర్వోత్తమరావుగారి స్వరాజ్యపత్రికకు కాళేశ్వరరావు వ్రాసిన వ్యాసములను ప్రభుత్వమువారి దృష్టిని కాళేశ్వరరావు వైపునకు మరల్చినవి. కాళేశ్వరరావుపై గట్టి నిఘావేసిరి. 1908 సం॥రమున బంగళాదేశమునుండి యొక విప్లవకారు డాంధ్రదేశమంతయు సంచారము గావింపుచు బెజవాడకువెడలి కాళేశ్వరరావు బృందమును కలుసుకొని తాము వంగరాష్ట్రములో గావించుచున్న విప్లవోద్యమములో చేరవలెనని కోరెనట. కాళేశ్వరరావు తా మాసంఘములో చేరజాలమనియు, సాత్వికనిరోధము వరకే తాము సిద్ధపడి యున్నామనియు చెప్పెనట. అప్పు డావంగదేశీయుడు కాళేశ్వరరావుని వీడి వెడలిపోయెను గాని పోలీసువారుకూత్రము కాళేశ్వరరావుని వీడియుండుటకుత్సహింపక నాతని చాలకాలము “నిఘా” లో నుంచిరి.

ఈ యుద్ధమాసంతర మందువచ్చిన హోంరూలు లీగ్‌లో కాశేశ్వరరావుకూడ పనిచేసెను. 1917 సం॥రములో ఆనిబెసెంటుప్రభృతుల విడుదలకొఱకు సిద్ధపఱుపబడిన సాత్విక నిరోధ ప్రమాణపత్రమును గైకొని పనిచేసెను. 1917:సం॥ రమునుండియు నెడతెగకుండ అఖిలభారత కాంగ్రెసుకమిటీలో సభ్యుడుగ నుండెను. 1919 లో రౌలటుచట్టపు సత్యాగ్రహ ప్రమాణమును గైకొనెను. 1919 లోనే మహాత్మా గాంధీగారు బెజవాడలో నొక దిన ముగి వీరింట నతిథిగ నుండి బెజవాడలో రౌలటుచట్టమునుగూర్చి యుపన్యసించి వెళ్ళిరి. 1920 సం॥రమున మరల గాంధీగారును, షాకతాలీ గారును, కలకత్తా ప్రత్యేక కాంగ్రెసు సమావేశమునకు బోవుచు త్రోవలో బెజవాడలో నాగి కాశేశ్వరరావుయింట నతిథిగానుండి తాము సాగింపబోవుచున్న దౌర్జన్య రాహిత్య సహాయ నిరాకరణమును గూర్చి యుపన్యసించి వెళ్ళిరి. ఆసభలోనే జాతీయపక్షమున మద్రాసు శాసనసభ కభ్యర్థిగా నిలచి పనిచేయుచున్న కాశేశ్వరరావు తమ యభ్యర్థిత్యమును వదులుకొనిరని మహాత్ములు ప్రకటించిరి. 1920 సం॥ రమున కలకత్తా కాంగ్రెసులో కాశేశ్వరరావు బృందము గాంధీగారిపక్షమునే బంపరచి ఓటుజేసెను. అప్పటికి లాలా లజపతిరాయి, సి. ఆర్. దాసు ప్రభృతులే గాక, ఆంధ్ర కాంగ్రెసు నాయకులు కొండఱుగూడ గాంధీగారు ప్రణాళికకు వ్యతిరేకులుగనే యుండిరి.

ఆంధ్రోద్యమము

ప్రథమమునుండియు కాశీశ్వర రావుగూడ మిగిలిన యాంధ్రప్రముఖులతోబాటు నాంధ్రోద్యమములో పాల్గొనుచుండెను. 1914 సం॥లో బెజవాడలో జరిగిన రెండవ యాంధ్రమహాసభకు కాశీశ్వర రావు “జనరల్ సెక్రటరీ” ముఖ్య కార్యదర్శిగానుండి పనిచేసెను. 1917 సం॥లో బెజవాడలో జరిగిన ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్ర మహాసభ కాహ్వానసంఘాధ్యక్షత వహించెను. 1934 సం॥రమున విశాఖపట్టణమున జరిగిన యాంధ్రరాష్ట్ర మహాసభ కీయస యధ్యక్షుడు. రాష్ట్రవిషయములో బెక్కురుంతర్లములనుండి విశేషపరిశ్రమ జేసినవాడగుటచే నాంధ్రరాష్ట్రవశ్యకతనుగూర్చి చక్కగ నుపన్యసించెను. ఉపన్యసించుటయే గాదు, చెప్పిన సర్వవిషయములు, సోదాహరణపూర్వకముగా లెక్కతోసహాచూపి రాష్ట్రవశ్యకత నుద్ఘోషించెను. ఈయన యీ యుపన్యాసమును హిందూ పత్రిక కొనియాడినదట. 1931 సం॥రమున గాంధీమహాత్ముడు రెండవ రాండుటేబిలు కాన్ఫరెన్సునకు వెళ్ళునప్పుడు కాశీశ్వర రావు ఆంధ్రరాష్ట్ర కాంగ్రెసు జనరల్ సెక్రటరీగ నాంధ్రరాష్ట్రవశ్యకతనుగూర్చి యొక నివేదికను మహాజను సమర్పించెను. మహాత్ముడు స్వరాజ్యసమస్య జయప్రదముగ కొనసాగునేని నాంధ్రరాష్ట్రసమస్యనుగూర్చి తప్పక ప్రస్తావించి మీకు సర్వవిధముల మేలొనగూర్తునని వాగ్దానము చేసెను.

విజ్ఞానిచంద్రికా గ్రంథమండలి—రచనలు

1907 సం॥రమున జాతీయోద్యమము ప్రజలలో కాగుగా వ్యాపించుటకును, ప్రజలలో నిజమైన వికాసముకలుగుటకును, వసినవిజ్ఞానమునిచ్చు గ్రంథములు, ఆంధ్రభాషలో ప్రచురించుటనువిజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమండలిని కొమ్మత్తాజులక్ష్మణరావు, కాళేశ్వరరావు, హరిసర్వోత్తమరావు, మునగాలరాజు, రావిచెట్టి రంగారావుగార్లు చేస్తామింపబడినది. కాళేశ్వరరావు హరిసర్వోత్తమరావుగార్లు గ్రంథమండలికి ప్రథమ కార్యదర్శులు. పిమ్మట జాక్షరు ఆచంట లక్ష్మీపతి గారు దీనిలో చేరిరి. ఆగ్రంథమండలి చరిత్రలు, ప్రకృతిశాస్త్రములు, చరిత్రాత్మక నవలలు, మహాపురుషుల జీవితములు మొదలగు నలుబది గ్రంథములు ప్రచురించి నిలచిపోయినది. ఈమండలికి ప్రాణము లక్ష్మణరావు. లక్ష్మీపతిగార్లనియే చెప్పనొప్పును. కాళేశ్వరరావుకు మొదటిదశలో గ్రంథములు వ్రాయుటకు తీరిక లేకపోయెను. గాని 1922 లో నొక సంవత్సరము, 1930 లో నొక సంవత్సరము కారాగారవాసము ప్రాప్తించి నప్పుడు ఫ్రెంచివిప్లవచరిత్రమును, ఆమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రములు తురుష్కప్రజాస్వామికములు అను గ్రంథములను వ్రాసి విజ్ఞానచంద్రికా గ్రంథమండలి పక్షమున ప్రచురించెను.

1932 సం॥రమున కారాగారవాసశిక్ష ననుభవించుచున్న కాలములో చైనాజాతీయోద్యమ మను గ్రంథమును రచించెను. అది కాకినాడలోని జాతీయగ్రంథమాల పక్షమున

ప్రచురింబబడెను. చై నాయువిజనోద్యమ మను నొక చిన్న గ్రంథమునుగూడ రచించి ప్రచురించెను. చెఱిలో నున్న కాలములలో “ఈజిప్టుచరిత్ర”యను నొక గ్రంథమును, ఉపనిషత్పాఠములు అనునొక గ్రంథమును రచించెను. ఈ రెంటిలోను యీజిప్టుచరిత్ర అచ్చుపడిలేదు. ఉపనిషత్పాఠములచ్చుపడి విక్రయమునకు సిద్ధముగనున్నది. వయోజనవిద్య పథమపాఠములు పుస్తకముగూడ రచించెను. అది చిశాఖ పట్నం కాంగ్రెసు కమిటీచేత ముద్రింపబడినది.

గ్రంథాలయోద్యమము - యితరసంస్థలు

కాశీశ్వర రావు గ్రంథాలయోద్యమములోకూడ బని చేసెను. సూరి నరసింహశాస్త్రిగారు, అయ్యంకి వెంకటరమణయ్యగార్ల యుద్యమములో కలిసి పనిచేసినవారు. బెజవాడలోని రామమోహనగ్రంథాలయ స్థాపనము వీ రందరికృషి యొక్క ఫలితమే. అనేకచోట్ల గ్రంథాలయములు స్థాపించి యుపన్యాసములనొసంగి మహామహుల వర్ధంతులజయంతుల జరిపించి యుద్యమమును పైకితీసుకొని వచ్చెను. నందిగామలో నొక కమిటీ ఈయన యధ్యక్షతక్రింద స్థాపింపబడినది. నలువదివేల రూప్యముల వసూలుచేసి ఒక హైస్కూలును ఒక బాలికాపాఠశాలను స్థాపించెను. 1920 సం॥రము వరకు దాని కధ్యక్షుడుగానుండి మంచి యుపాధ్యాయుల నియామకములను, పాఠ్యగ్రంథముల నిర్ణయములను మంచిశ్రద్ధ తీసుకొని పనిచేసెను. తరువాత సహాయనిరాకరణోద్యమ

ములో పనిచేయుట ప్రారంభింపగనే ఆపడవికి రాజీనామా నొసంగెను. 1921 మొదలు 1925 వఱకు బెజవాడలో వేనకు వేలు సొమ్ము వసూలుచేసి జాతీయపాఠశాలను నెలకొల్పెను. దాని కింక అధ్యక్షుడు వేముల కూర్మయ్య యను హరి జనుడు కాశేశ్వరరావు యింటిలోనుండి ఆ జాతీయపాఠశాలలో జదివి పిదప హిందూయూనివర్సిటీలో ప్రవేశించి యచ్చటిపరీక్షలలో నుత్తీర్ణుడయి బి. ఏ. యల్. యల్. బి. చదివి శాసనసభ్యుడయ్యెను. ఆంధ్రరాష్ట్ర హిందీసంఘంలో కాశేశ్వరరావు కొంతకాలము ముపాధ్యక్షుడు. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయపు సెనేటులో కొన్ని సంవత్సరములు సభ్యుడు. ఆంధ్రరాష్ట్రహరిజన సంఘములో శాశ్వతసభ్యుడు. 1926 నుండి 1929 సం॥వఱకు మద్రాసు లెజిస్లేటివు కౌన్సిలులో సభ్యుడు. 1930 లో జరిగిన లాహోరు కాంగ్రెసు తీర్మానానుసారము ఆపడవికి రాజీనామా యొసంగెను. 1916 సం॥ ము.లో కృష్ణానదివఱదల బాధానివారణకొక సంఘమేర్పడినది. అందు కాశేశ్వరరావు అధ్యక్షుడు. జిల్లాకాంగ్రెసు కమిటీకి అధ్యక్షుడుగ స్వరాజ్యపార్టీకి అధ్యక్షుడుగ, ఆంధ్రరాష్ట్రకాంగ్రెసు సంఘమునకు ముఖ్యకార్యదర్శిగ పనిచేసి యుండెను. మరియు బెజవాడలోని మ్యూనిసిపల్ సంఘమునకు రెండుసార్లు ధ్యక్షపడవిని స్వీకరించెను.

పు ర పా ల కా ధ్య క్ష ప డ వి

1925 ఏప్రిల్ మొదలు 1930 ఏప్రిల్ వఱకు బెజవాడ పురపాలక సంఘమున కధ్యక్షుడుగ పనిచేసి విరమించు

కొనెను. 1931 అక్టోబరులో తిరిగి మ్యూనిసిపల్ ఎన్నికలు జరిగినవి. ఈసంవత్సరం అధ్యక్షుడుగ నుండవలసివడని ప్రజలుకోరిరి. కాని కాళేశ్వరరావు వందుల కంగీకరింపక నిలువలేదు. ఈయన చైర్మనుగా పనిచేసినంతకాలము మ్యూనిసిపల్ వ్యవహారములు బహుభాగరూకతతో నడచినవి.

కాళేశ్వరరావు మ్యూనిసిపల్ చైరమనుగా నున్నప్పుడు టౌనుప్లానింగు తయారుచేసి కావలసిన వసతులు కలుగుటకు కృషి సలిపెను. ముందుగా విద్యుచ్ఛక్తి, నీటి వసతిలో అభివృద్ధి, పాతపట్టణములో $7\frac{1}{2}$ లక్షలుపెట్టి ముగ్గు కాల్వలు నిర్మాణము గావించెను. గాంధీపార్కును అందులో నొక గ్రంథాలయమును నిర్మింపజేసెను. కాలవలపై వంతెనలు నేర్పాటు జేయించెను. పెద్దమార్కెట్టు కట్టటకును రైలువేలెవెల్ క్రాసింగువంతెన నేర్పాటు చేయుటకును ప్లానులు యెప్పిమేట్లు తయారుచేయించి ప్రభుత్వముయొక్క శాంక్షను పొందెను. కాని ఆయన జైలునకు వెళ్ళుటచే నాయన కాలములో నవి పూర్తిగాక పిమ్మట పూర్తి యయ్యెను. బెజవాడలో అయిదు గ్రంథాలయములు నెలకొల్పుటలో తోడ్పాటుగావించి వానికి గ్రాంటుల నిప్పించెను. పాతశాలల నన్నింటిలో జాతీయకీర్తనలు పాడింపించెను. రాట్నములు పెట్టించెను. నూలు వడికించి యఖిలభారత చరఖాసంఘము నకు బంపగా మహాత్మాగాంధీగారు యంగ్ల యిండియా పత్రికలో ప్రశంసించిరి. హిందీని ప్రవేశపెట్టెను. ఇందుల కప్పటి పాత్రోగవర్న మెంటులో పోట్లాటవలకు వచ్చినది. నాన్ కో-ఆపరేటివ్ల కుగ్యోగముల నిచ్చెను. ప్రాథమికోపాధ్యాయుల

సంఘ మేర్పరచి వారిలో ఖద్దరునం దభిమానము పెంపొందింపజేసెను. జాతీయతత్వమును పూర్తిగా ప్రవేశపెట్టెను. హైస్కూలులోను ప్రాథమిక పాఠశాలలలోను పెట్టబడు పాఠ్య గ్రంథము లన్నిటిని ఈయన చదివి వానిలో జాతీయతత్వమును బోధించు గ్రంథములనే ప్రవేశపెట్టెను ముఖ్యసమయములలోనెల్ల జాతీయపతాకముల నెగుర వేయుచుండెను. 1929 సం॥ రమున మహాత్మాగాంధీగారు తమహరిజన నిధికి యా ద్రదేశములో సంచారముచేసిరి. అందు ముందుగా బెజవాడకు వచ్చిను కృష్ణాజిల్లాకు వచ్చిరి. అపుడు కాళేశ్వర రావు హరిజన నిధి రూ. 25,000 యిగవై ఆరువేల రూపాయలు వసూలేసి గాంధీగారి కిచ్చి యున్నాడు. 1929 సం॥ ఫిబ్రవరి నెలలో సైమన్ కమిషన్ బెజవాడమీదుగా వెళ్ళుచుండగా ఆ క్రిందటి దినమే మ్యునిసిపాలిటీ కాళేశ్వర రావు అధ్యక్షతక్రింద సమావేశమై “సైమన్ వెనుకకు మరలిపోమ్ము” అను తీర్మానమును మ్యునిసిపల్ బిళ్ళ ధరించిన డఫేవారుచే సైమన్ ప్రభువున కందజేయించెను. దానిని తీసికొని చూచి విప్పి చదివి గొప్ప ఆశాభంగమును పొంది జిల్లాకలక్టరున కా కాగిత మిచ్చెను. కాంగ్రెస్సు సేవకులు నల్లజంజాల నెగురవైచిరి. వారు తిన్నగ గుంటూరునకు వెళ్ళిరి. అక్కడకూడ సైమన్ బహిష్కారమునకై జరిగిన నల్లజంజాల ప్రదర్శనములోను నాటిసాయంకాలమున జరిగిన బహిరంగసభలోను కాళేశ్వర రావు పాల్గొనెను. అవసరము వచ్చినప్పుడెల్ల ప్రభుత్వమును జాగ్రత్తగ వెనుద్యుటలో

నీయన పేరెన్నిక గన్నవాడు. బహుసమర్థుడు-విజయవాడ మహిళాసంఘమున కీయనయధ్యక్షత క్రిందమునిసిపల్ సంఘము వారొక భవనమును దొడ్డిని సుచూరు ముప్పది వేలరూప్యముల ఖరీదుగలది విరాళముక్రింద నిచ్చియున్నాడు. దానిలో స్త్రీలు పది హేనువేలరూపాయిలు చందాలమూలమున వసూలుచేసి ఒకలైబ్రరీని, ఒక మెటర్నిటీవార్డును పెట్టియున్నారు. ఈయన మ్యూనిసిపల్ చైర్మన్ గానుండి గ్రామమునకు చేసిన సేవకు నీయన పేరు చిరస్థాయిగ నుండవలెననుతలంపుతో బెజవాడ యందు కట్టిన కొత్త పెద్దమార్కెట్టునకు “కాశేశ్వర రావు మార్కెట్టు” అని పేరుపెట్టి బెజవాడ పురపాలకసంఘము వారి రీతిగ తమవిధ్యుక్తధర్మమును నెరవేర్చుకొనగలిగినారు.

కాంగ్రెసు సేవ

1921 లో కాశేశ్వర రావు న్యాయవాదివృత్తిని వదిలి వైచినప్పటినుండియు యావత్కాలము కాంగ్రెసువాదిగా దేశస్వతంత్రపోరాటములో పనిచేసియున్నాడు. 1920 సం॥ర ములో మద్రాసుశాసనసభకు నిలచువారికి ఓట్లు నివ్వవద్ద నియు, ఆశాసనసభలు బహిష్కరించవలసినదనియు గొప్ప ప్రబోధము గావించెను. 1921 మార్చి 31వ తేదీని 1వ ఏప్రిల్ తేదీని ఈయన యాందోళనముపై యుఖలభారత కాంగ్రెసువర్కింగుకమిటీ బెజవాడలో జరిగెను. మహాత్మాగాంధీ, దాసు, నెహ్రూ, జవహరులాల్, లజపతిరాయ్, రాజేంద్ర ప్రసాద్, వల్లభాయిపటేల్, మహమ్మదల్లీ, మోకతాలీ, అబ్దుల్

కలాంలజద్, హాకీంహజ్రల్ ఖాన్, రాజగోపాలాచారి, పట్టాభి సీతారామయ్య, వెంకటప్పయ్యపంతులు, ప్రకాశం, సరళా దేవి, సరోజినీదేవి, మొదలైనవారందరు వచ్చియుండిరి. ఒక కోటిరూపాయలు తిలక్ స్వరాజ్యనిధి వసూలు చేయ వలయునను తీర్మానమును, ఇరవైలక్షల రాట్నముల నెల కొల్పవలెనను తీర్మానమును ఆసభలో నామోదింపబడినవి. వారందరికి వలయు నేర్పాట్లు చేయుభారము కాళేశ్వరరావు మీదపడెను. అప్పటి కింకను తగిన కాంగ్రెసుసంఘముల నిర్మాణము బాగుగ లేదు. ఆపిమ్మట ఆసంవత్సరమే ఆంధ్ర కాంగ్రెసుకమిటీ పక్షమున రాయలసీమసంచారము చేసి వచ్చెను. బెజవాడలో జరిగిన పుష్కరములో వచ్చిన వేలకు వేలుజనులకు ప్రతిదినము గాంధీమైదానములో కాంగ్రెసు నాయకుల యుపన్యాసము లేర్పాటుజేసెను. ఈయనమొదట సారి 1922 సం॥రములో ఔరలో పెట్టబడెను. 1930 యేప్రి లుల్ 21 వ తేదీని బందరున కెనుబడిమంది వాలంటీర్లతో పోయి సముద్రమువద్ద ఉప్పసత్యాగ్రహము చేసినందులకు కాళేశ్వరరావుకు ఒక సంవత్సరము శిక్షవిధించిరి. ఇది రెండవ సారి. 1931 మార్చిలో గాంధీయిర్విన్ ఒడంబడికవలసనీయన విడుదలయ్యెను. మొదటిసారి కడలూరుజైలులులోను రెండవ సారి రాజమండ్రి, తిరుచునాపల్లి, రామవెల్లూరు జైళ్ళలోను ఉండెను.

పిమ్మట సంధికాలములో రాష్ట్రకాంగ్రెసు అధ్యక్షులైన గంపలగూడెం కుమారరాజుగారు రాజీనామానీయగ

అధ్యక్షుడే లేనందున నుపాధ్యక్షునియొన్నిక, లేనందువల్లను, ఎక్కువ బాధ్యత ముఖ్యకార్యదర్శిగా నున్న కాళేశ్వర రావు మీద పడెను. ఆ కాలములో చిత్తూరు జిల్లాలో నధికారులు జాతీయపతాకము నిషేధించిరి, శాంతముగా కల్లు సారాయి పికెటింగు జరుపుచున్న లాయర్లపై దౌర్జన్యముక్రింద కేసులు పెట్టిరి, కాళేశ్వరరా వాజిల్లాలో కాలుపెట్టిన ఎర్రెట్టు చేయుదుమని పోలీసువారు బెడరించిరి, పంచాయితీలు పెట్టుకున్నందులకు కుప్పములో కేసులు పెట్టిరి. ఇదియంతయు ప్రభుత్వమునకు దెలుపుచు నాంధ్రవర్కింగుకమిటీని చిత్తూరులో జరిపి కొంత యాందోళనమును జరిపెను. పిదప అధికారులు తమ యుత్తరువులను రద్దుపఱచుకొనిరి, అపుడు చిత్తూరు, కడప, అనంతపురం జిల్లాలలో కాళేశ్వరరావు సంచారము చేసెను. కృష్ణా పశ్చిమ గోదావరి తూర్పుగోదావరిజిల్లాలలో శాసనసభయొక్క విచారణసంఘము కూడదని చెప్పినను ప్రభుత్వము భూమిపన్నును, నీటితీరువను హెచ్చించిరి. కాని కాలము మారి ధరలు పడిపోయి రైతులు కూలిపోయిన దినములవి, ఈ మూడుజిల్లాలలోను రైతుసంఘములు స్థాపించి వేలకువేలు సభ్యుల జేర్పించెను. ఆచార్యారంగా, బాపిసీడు, నారాయణరాజుగార్లు పన్నులు హెచ్చింపకూడదని రైతులతోగూడి యాందోళనము తీవ్రముగా జేసిరి. ఈ విషయములో కాళేశ్వరరావుకూడా బాగుగా పనిచేసెను. నెల్లూరు జిల్లాలో వెంకటగిరి జమీందారు వలస రైతులకు బాధలు వృద్ధియయ్యెను. వెంకటగిరిలో కాళేశ్వరరావు చేసినసభను

అచటి జమీందారీ వర్గములోనివారు వచ్చి చెడగొట్టిరి. అటు గవర్నమెంటు రయితుల నిటు జమీందారీరయితుల సమస్యల పరిష్కారార్థము కాశీశ్వరరావు, వల్లభాయి పటేలుగారిని, జనహార్లాల్ నెహ్రూగారిని చూచివచ్చిరి. వల్లభాయిపటేలుగారు ఆంధ్రరైతుల సమస్య గూర్చి కూడ యిండియా కార్యదగ్గితో మాట్లాడవలసినదని లండన్ లో నున్న మహాత్మాగాంధీగారికి కేబిలుగ్రాము నిచ్చిరి. రైతులు వన్నులనిరాకరణము గావించెడ రేమోయని గవర్నమెంటు భీతిల్లి రంగా, బాపినీడుగార్లను ఎరెస్టుచేసిరి. నారాయణరాజు గారిపై కేసుపెట్టిరి. ఇంతలో గాంధీగారు సంధికుడరక నింగ్లాడునుండి మరలివచ్చెను. అపుడు బొంబాయి నగరమున నిరుపమానమైన స్వాగత మియ్యబడెను. ఆంధ్రరాష్ట్ర కాంగ్రెసువారిచే పంపబడి కాశీశ్వరరావు వాస్వాగతములో పాల్గొని యాంధ్రరైతుల సమస్యలు గాంధీగారికి విశదపఱచి మరలివచ్చెను. 1932 సం॥ జనవరి 1వ తేదీని గాంధీగారికి నింటర్వ్యూ నిచ్చుటకు వెల్లింగ్టన్ నిరాకరించుటచే అఖిల భారత కాంగ్రెసు వర్కింగు కమిటీవారు సమావేశమై శాసనోల్లంఘనమును ప్రకటించిరి. కాశీశ్వరరావు బొంబాయి నుండి తిరిగివచ్చుచుండగా బెజవాడస్టేషనులో సెక్షను 108 జామీనునేరముక్రింద బైండ్ చేయుటకు ప్రయత్నింపగా జామీనిచ్చుటకు నిరాకరించుటచే నొకసంవత్సరము కఠిన పరిశ్రమమునకు శిక్షింపబడి రాజమండ్రి జైలునకు పంపబడెను. అప్పుడుకూడ ఏ క్లాసునిచ్చిరి. ఇది మూడవసారి.

కొంతకాలము రాయవెల్లూరుజైలులోగూడ గడపెను. 1933 సం॥రమున మరల జైలునకు నాల్గవపర్యాయము వెళ్ళెను. అప్పుడు జబ్బుచేయుటచే త్వరలో విడిచిపెట్టబడెను. 1940 సం॥ వ్యక్తి సత్కారగ్రహోద్యమము చేయుదునని నోటీసు నివ్వగా నవంబరు 25 వ తేదీరాత్రి డెటెన్యూగా తీసికొనివెళ్ళి 1941 నవంబరులో విడుదలచేసిరి. ఇది అయిదవసారి జైలునకు వెడలుట. 1942 సం॥ అగష్టు మాసములోని జాతీయ విజృంభణములో నారవసారి డెటెన్యూగా బట్టుకొనిబడి మొదట రాయవెల్లూరు జైలునకును అక్కడనుండి అమరావతి జైలునకును తీసికొని వెళ్ళబడెను. మొన్న నీ నడుమ 1944 సంవత్సరములో చాలా జబ్బు చేయుటచే విడుదలచేసిరి. ఈయన కారాగార వాసములో నుండగా హిందీ ఉద్యోభాషలు కొంతవఱకు జదివెను. ఆశీయాఖండములోని అన్ని దేశముల స్వతంత్రపోరాటముల చరిత్రలు ఐర్లండు, ఇటలీ, ఇంగ్లాండు, రష్యా, జర్మనీ, ఫ్రాన్సు, అమెరికా చరిత్రలును గత యుద్ధానంతర ప్రపంచ ఆర్థికచరిత్రలను చదివిరి. కారల్ మార్కుస్, లెనిన్, స్టాలిన్, సోవియటు రష్యాచరిత్రల బాగుగా చదివి కమ్యూనిష్టు తత్వమును పూర్తిగా సవగాహనము చేసుకొని కమ్యూనిజంవలన దేశమున కరిష్టమేగాని లాభము లేదనియు, అట్టికమ్యూనిష్టు వాదమును ప్రజలమోదింపరాదనియు, గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వమున భరతవర్షముయొక్క స్వాతంత్ర్యసంపాదనము సకేగాక అధికారిక అమెరికాలలోని నల్లజాతులకు మోక్షము

నిచ్చుటకు సాధ్యమైనదనియు నీయన నిశ్చితాభిప్రాయమును గలిగియుండెను. శాల్యమునుండియు సంఘసంస్కర్త యగు టచే అన్ని మతగ్రంథములను ముఖ్యముగా ఖొరాన్, బైబిల్, ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత, బ్రహ్మసూత్రములు మొదలగునవి చదివి యుండెను. విద్యానంతులకు షెర సాలలు పాఠశాలలు. పెక్కు గ్రంథములు చదువుకొనుటకు, నితరులకు చదివి చెప్పుటకు క్రొత్తగ్రంథములు వ్రాయుటకు కారాగారము సావకాశ మొసగినంత వేరొక్క ఆవాస మొసగ నేరదు. తిలక్ మహాశయుడు వ్రాసిన గీతాభాష్య ముచ్చటనే; జవహరుపంజితుడు వ్రాసిన ముఖ్యగ్రంథము లుచ్చటనే; డాక్టరు పట్టాభి యుచ్చట నొక మంచిగ్రంథమును పూర్తి జేయుచున్నాడని వినికిడి. ఇంకను పెక్కుండ్రుత్కృష్ట గ్రంథముల జదివినది, రచించినది కారాగారములయందే!

కారాగారములలో చీట్లాటలతో, పోట్లాటలతో కాల త్క్షేపము చేయువారిని చేసినవారిని బాగుగ నెరుగుదును. మంచి తీరుబడి చదువుకొనుటకు మంచిగ్రంథములు సత్తాలక్షేపము నేయుటకు మంచిసహవాసము కలిగియున్న కాలములోగూడ పెక్కుండ్రు శిక్షాకాలము వృధజేసి యేవిధమగు సభివృద్ధి లోనికిని రాక, పైగా దురలవాటుల నలవటచుకొని జీవితముల దుఃఖభాజనముల జేసుకొనినవారిని నే నెరుగుదును. అట్టివారు నూటి కేపదిమందియోగలరు. విద్యాగ్రంథము తక్కువై గాగధీ గారి యాజ్ఞానుసారము, చెఱుకు వెళ్ళుట దేశోపకారమని

భావించి శిక్షాకాలము నెట్లెట్లో దొరికించుకొని వచ్చిన దేశసేవకులు కలరు. చెరసాలయే పాతశాలగా భావించి వివిధమత రాజకీయ, సాంఘిక, నైతిక, శాస్త్రీయగ్రంథముల విశేషముగ బఠించి జీవితాశయముల పరమార్థమును బొంద గలిగిన మహాశయులు దేశసేవకులలో గలరు. పాత్రనుబట్టి జలము వచ్చునట్లు పాత్రనుబట్టి విజ్ఞానముకూడ నలవడును గదా! అట్టి దాయావ్యక్తులు జేసికొనిన సుకృతదుష్కృతములబట్టి వుండును. విద్యావంతులకైన వివిధగ్రంథపఠనమునకు కారాగార వాసఫలితముగ సావకాశము నిప్పించినందులకు గాంధీజీని కొనియాడ దగును.

ఇట్టిసావకాశమును పోగొట్టుకొనకుండ కాశేశ్వర రావు వివిధసద్గ్రంథపఠనమునుగావించి మంచియాశయములనభివృద్ధి పఱచుకొనెను. ఈప్రకరణమును ముగించునప్పు డొక్కవిషయమును వ్రాయవలసియున్నది. 1906 వ సంవత్సరమునుండి కాశేశ్వరరావు కాంగ్రెసులో జేరి పనిచేయుటప్రారంభించెను. 1920 సం॥రములో జరిగిన కాంగ్రెసుతో దేశముమేల్కొంచి నదని చెప్పవచ్చును. పెక్కుం డ్రాకాలమునుండియే కాంగ్రెసు దీక్షను తీసికొని పనిజేయప్రారంభించిరి. అంతకు ముందు కాలములో కాంగ్రెసునకు వెడలు ఆంధ్రదేశీయులుకలరు. వారిలో పెక్కుండు తీర్థయాత్రలకు బోవురీతిని కాంగ్రెసునకు వెడలుటయేగాని రాజకీయములందు పాల్గొని పనిజేసిన వారు తక్కువ. ప్రతిసంవత్సరము డిశంబరు నెలలో జరుగు కాంగ్రెసునకై దూరమునకు, వ్యయమునకు, కాయకష్టము

నకు సహించుకొని వెడలిపచ్చియు కాంగ్రెస్సు చూచిపచ్చితి మనుసంతోషమును పొందుటతప్ప చేయునదిలేక కాలక్షేపము జేసిన న్యాయవాదులు వర్తకులు పెక్కుపట్టణములందు పూర్వమునుండియు గలరు. కాని కాళేశ్వరరావు విసోదార్థమయి కాంగ్రెస్సునకు పోక జాతీయాభిమానమును పురస్కరించుకొని 1906 సం॥రము నుండియు కాంగ్రెసువాదిగానుండి దేశములో మంచిప్రబోధమును గావింపుచు పనిచేసిన దేశసేవకులలో నొకడు 1917 సం॥రం నుండియు అఖిలభారత కాంగ్రెస్సు కమిటీలో వెడతెగకుండ సభ్యుడుగానుండెను. కావున కాంగ్రెస్సు ఆజ్ఞలను శిరసావహింపుచు, గాంధీజీకి సరియగు ననుచరుడై యొడునుడుకులు లేని చక్కనిరాజమార్గమున కాంగ్రెస్సును కొనిపోగలిగిన దేశసేవకుడు, దౌర్జన్యరాహిత్య సత్యాగ్రహతత్వము సంపూర్ణముగ నలవఱచుకొని గాంధీజీ గీసినగీటున కడుగుదాటకుండ సంచరించెను.

మద్రాసు కౌన్సిలు

ఈయన మద్రాసు శాసనసభకభ్యర్థిగ రెండుసారులు నిలచి రెండుసార్లును విజయమంది శాసనసభాసభ్యునిగపనిచేసియుండెను. మొదటిసారి 926 సం॥రము నవంబరుమాసములో జరిగిన యెన్నికలు, రెండవసారి 1937సం॥రముజరిగిన యెన్నికలు. మొదటిసారి 1926 సం॥రము మొదలు 1929ఆఖరి వఱకును, రెండవసారి 1937 మొదలు 1939 వఱకును పదవీ

స్వీకారమును చేసి ప్రజాసేన జేసెను, 1926 సం॥ర శాసన సభ యెన్నికలలో కాంగ్రెస్సు అభ్యర్థి లే యెక్కువమంది జయమొందిరి. అందుచే గవర్నరు కాంగ్రెస్సు వర్గమునకు మంత్రిత్వమిచ్చి పరిపాలనా బాధ్యత కాంగ్రెస్సువారి హస్త గతము చేయవలెనని తలంచెను. ఆ రీతిగా కాంగ్రెస్సు నాయకులకు వర్తమానించెను. కాంగ్రెస్సు సభ్యులు యస్. శ్రీనివాస అయ్యంగారియింట్లో సమావేశ మయిరి. ఆ చర్చలో సత్యమూర్తి, నరసింహరాజు, సల్లానా, ముత్తయ్య మొదలగు వారు మంత్రివర్గము నేర్పరచవలెనని వాదించిరి. మంత్రివర్గ మేర్పరుపవలదని కాంగ్రెస్సు తీర్మానమున కనుకూలముగా వాదించినవారిలో మొదటివాడు కాళేశ్వరరావు. కాంగ్రెస్సుపార్టీ శాసనసభలో ప్రభుత్వవ్యతిరేక పక్షమున నేర్పడి 1930 సం॥రమున కడపటకు పనిచేసెను. 1929 సం॥రమున డిబంబరు 31 వ తేదీని చేయబడిన లాహోరు కాంగ్రెస్సు తీర్మాన ప్రకారము 1930 సం॥రమున జనవరి 4 వ తేదీని కాళేశ్వరరావు కరంతుగార్లు తమపదవులకు రాజీనామా నిచ్చిరి. సత్యమూర్తి రాజీనామా నిచ్చునప్పటికి మరి రెండు నెలలు పట్టెను. హరిసర్వోత్తమరావుగారు రాజీనామా యొసంగ లేదు. కాంగ్రెస్సు తీర్మానము నట్లుల్లంఘించినందున కాంగ్రెస్సులో పలుకుబడి వీరికి తగ్గిపోయెను.

శాసనసభలో నున్న కాలములో కృష్ణ పశ్చిమగోదావరి తూర్పుగోదావరిజిల్లాల రీసెటిల్ మెంటుగోరు 1 కి 0-3-0

చొ॥న భూమిపన్నును సీటితీరువాయిని వృద్ధిచేయవలెనని ప్రభుత్వము తలంపగా నది చేయకూడదని కాంగ్రెసుపార్టీ నాయకులు గట్టిగా వాదించి యొక శాసనసభ విచారణ సంఘమును నిర్ణయింపజేసిరి. ఆ చర్చలో కాళేశ్వరరావు పూర్తిగా పాల్గొనెను. ఆ విచారణసంఘము కృష్ణాజిల్లాకు వచ్చినపుడురైతుల పక్షమున కాళేశ్వరరావు సాక్ష్యమును సమకూర్చి వారి యెదుట పెట్టెను. ఆ కమిటీకి కార్యదర్శిగా పనిచేసి రైతుల కేమాత్రము పన్నులు హెచ్చింపరాదని రిపోర్టువ్రాసి ఆచార్యరంగా ప్రఖ్యాతిలోనికి వచ్చెను. మద్రాసుయెస్టేటులూడుఆక్టు రైతుల కనుకూలముగా సవరణ చేయవలెనని ఆయుర్వేదము ప్రోత్సహించి హరిజనులకు నూతులు, చెరువులు, మార్కెటులు, సక్రమములు మొదలగు వానిలో ధారాళప్రవేశ ముండవలెనని ప్రత్యేకాంధ్రరాష్ట్రము నేర్పటచవలెనని కాళేశ్వరరావు తీర్మానములు తెచ్చి జయ మొందెను. మ్యూనిసిపాలిటీలలో నామినేషనులు పూర్తిగా తీసివేసి అండలి సభ్యు లెన్నుకోబడవలెనని మైనార్టీలకు సంయుక్తనియోజకవర్గముల ఎన్నికలలోవర్గసంఖ్యాప్రాతినిధ్య మివ్వవలెనని రాజకీయ నేరస్తులు స్థానిక సంస్థలకు ఎన్నికలలో నిలువకూడ దనునిషేధము తొలగించవలెననియు స్థానిక సంస్థల అధికారములను విస్తరింపజేయవలెననియు ఎంతస్వల్పమైన పన్ను నొసగినను ఓటింగు అధికార ముండి తీరవలెననియు, మొదలగు క్లాజులతో కాళేశ్వరరావు వొక బిల్లు ప్రవేశ పెట్టెను. ఆ బిల్లులోని ప్రధానాంశము లన్నియు “ఆక్టు” రూపమున మంజూరయ్యెను. ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయముయొక్క

నవరణబిల్లులోకూడ కాళేశ్వరరావు తీవ్రముగ పనిచేసెను. కాని సి. ఆర్. రెడ్డిగారి పట్టుదలచే విశ్వవిద్యాలయము వాల్తేరునకు పోవుటయు మునుస్వామినాయుడుగారి పట్టుదలచే రాయలసీమను ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయమునుండి వేరు చేయుటయు జరిగెను. కీ. శే. రాజా రామాయణంగారు బ్రిటికియున్నంతవఱకు బెజవాడనుండి విశ్వవిద్యాలయము పోవుటగాని రాయలసీమ విడిపోవుటగాని జరుగలేదు. మద్రాసు ప్రభుత్వము నాన్ కో ఆపరేషన్ లో పాల్గొన్న రైతుల భూముల సాగునకు సీల్ కియ్యక వానిని పాడుపెట్టి యుండిరి. దాని విషయములో కాళేశ్వరరావు విశేషశ్రమ శ్రద్ధ తీసుకొని ప్రభుత్వము లొంగదీసెను. శ్రీ ఉన్నవ లక్ష్మీ నారాయణగారు రచించిన మూలపల్లెమీద ప్రభుత్వమువారు వేసిన నిషేధమును తొలగింపజేసెను. మొదటిపర్యాయము కొన్నింటిలోనికి వెళ్ళినప్పుడు చేసిన పనియిది. శ్లాఘాపాత్ర ముగ నున్నది. రైతులసమస్య, హరిజనసమస్య ఈయనను బాగుగ నాకర్షించి ఈయనదృష్టిని కేంద్రీకరింప జేసుకొని నవి. ఈ సమస్యలను సక్రమమై న్యాయసమ్మతమై, శాసన బద్ధమైన, పోరాటములతో బాగుగ పరిష్కరించుచు వచ్చెను. ప్రజలకు వలసిన యుత్సాహము, ప్రభుత్వమునకు వలసిన యొత్తిడి నొసంగుచు దేశహితైక కార్యముల జాగ్రత్తగా నొడుదుడుకు లేకుండ నొనగూర్చిన వారిలో కాళేశ్వరరావు ముఖ్యుడు.

ఈయన 1937 సం॥రమున కాంగ్రెస్సు పక్షమున మద్రాసు శాసనసభకు బెజవాడ ఇండరుట్టణముల సాధారణ

స్థానమునకుపోటీచేసెను. ఈయనతో పి.వి. నారాయణగారు జస్టిస్సుపక్షమునను, గుమ్మడిదల వెంకటసుబ్బారావుగారు ఆంధ్రస్వరాజ్యపక్షమునను, జి. రామచంద్రరావుగారుపీపిల్లు పార్టీపక్షమునను యెన్నికలకునిలిచిపోటీచేసిరి. వీరిలో అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావుకు (9,950) పి. వి. నారాయణగారికి (389) గుమ్మడిదల వెంకటసుబ్బారావుగారికి (42) జి. రామచంద్రరావుగారికి (9) మాత్రమే ఓట్లు వచ్చినవి. వీరిందరిలో జయమందినది కాళేశ్వరరావు. ఈయెన్నికలలో కాంగ్రెసు పక్షము సంపూర్ణజయమందినను వెంటనే శాసనసభలలో ప్రవేశింపలేదు. నాలుగైదు నెలలు వ్యవధివచ్చినది. కాంగ్రెసు సంస్థకును గవర్నమెంటునకును మధ్యవచ్చిన తగాదాపరిష్కారమైనదనుక శాసనసభలో ప్రవేశింపలేదు. రాజీయైనదివశాన సభాప్రవేశము కలిగినది. మద్రాసు రాష్ట్రములోగూడ కడ మరాష్ట్రములతోబాటు కాంగ్రెసుఅభ్యర్థులసంఖ్య యెక్కుడుగ నుండుటచే కాంగ్రెసు మంత్రివర్గ మేర్పాటు కాబడెను. మద్రాసురాజధానిలో కాంగ్రెసువర్గములో ప్రధాన నాయకత్వమునకు నరవలపక్షమున చక్రవర్తుల రాజగోపాలాచారిగారిమీదను ఆంధ్రులపక్షమున టంగుటూరి ప్రకాశము పంతులుగారిపై నను, శాసనసభాసభ్యుల (ఆ.రా.నేతకష్టుల) దృష్టులు కేంద్రీకరింపబడినవి. రాజగోపాలాచారి ఘోరిగ నరవసోదరుడు, మంచి రాజకీయవేత్త, దూరదృష్టి, సమయ సూక్తిగలవాడు, చాక చక్రములయనసొమ్ము. ఎట్టివానినైన ఊట్టాపట్టి కొట్టింపగల వాగ్దేవురిగల నేర్పరి. సన్యాసము తరవానిగా సమస్తమును వదలుకొని యాశ్రమ జీవితమును

గడుపుచున్న రాజగోపాలాచార్యులు దూరదృష్టిగల రాజకీయవేత్తగావున కాంగ్రెసు ఆదేశానుసారమున యెన్నికలకు నిలచి నిజము మొందెను వీరివిజయ మరవసోడరుల నాకర్షించివది. కొందరు కన్నడులను, కేరళులనుకూడ నాకర్షింపకపోలేదు. అందుచే పల్వకు వీరి యాధ్వర్యముక్రిందకు పలుకుబడిలోనికి వచ్చిరి. ఆంధ్రులగు ఖ్య అరవలసంఖ్యకంటె తక్కువ. అరవలేగాక మరికొందరు కన్నడులు, కేరళులును కూడ రాజగోపాలాచారిగారితో నుండుటచేతను రాజగోపాలాచారిగారికి వల్లభాయీపటేలు మొదలగు కాంగ్రెసునాయకుల ప్రాపు బలము కలదనుకొనుటచేతను, రాజగోపాలాచారిగారికి ప్రధాననాయకత్వపకవి మొదటనే పెద్దలు వాగ్దానము చేసి వారిని తిరిగి రాజకీయములలోనికి దింపిరి. గావున తప్పక ప్రధాన నాయకత్వము పచ్చితీరునను విశ్వాసముచేతను, చక్రవర్తుల రాజగోపాలాచారి ప్రధానామాత్యుడైన విడవకొన్ని మంత్రిపదవులు, తదితరపదవులు రాబట్టుకొనవచ్చునను నభిప్రాయముతో నాంధ్రులే కొండలు రాజగోపాలాచారిగారి పక్షమున జేరిపోయిరి. అట్టిపరిస్థితులలో ప్రకాశంగారిని ప్రధాన నాయకత్వమున కాంధ్రులపక్షమున పోటీచేయించి యోడింపించుటకంటె పోటీచేయించకుండ నుండుటే గౌరవదాయకముగ నుండుననియు ఆంధ్ర-అరవ తగాదాలు రచ్చకెక్కకుండ నుండగలవనియు కాంగ్రెస్సులో విభేదములు కలిగిన వని పదుల కెగతాళిసేయుటకు సావకాశ ముండకూడదనియు నిశ్చయించుకొని నాటి యాంధ్రనాయకు లందఱు

కలసి ప్రకాశంపంతులుగారిని మానిపించి చక్రవర్తుల రాజగోపాలాచారిగారిని ప్రధాననాయకత్వపదవికి నెన్నుకొనిరి. ప్రకాశంపంతులుగారికి నాయకత్వ పదవీవ్యామోహము లేదని లోకమునకు సూచించుటకై వారిచేతనే రాజగోపాలాచారిగారి నా యమాత్యపదవి నుపపాదించజేసిరి.

ఈరాజగోపాలాచారిగారి మంత్రివర్గములో కాశేశ్వరరావు ప్రధాన శాసనసభాకార్యదర్శి అనగా రాజగోపాలాచారిగారి కార్యదర్శిగా నెన్నుకొనబడెను. మరియు పార్టీకి చీఫ్ విహ్పుగాకూడ నెన్నుకొనబడెను.

కాశేశ్వరరావు శాసనసభలో ప్రవేశించి పనిచేయుట ప్రారంభించిన పిదప ఆంధ్రరాష్ట్రతీర్మానమున కామోదించి యా తీర్మానమును రాజగోపాలాచారిగారికి చూపిరి. ఆతీర్మానము పార్టీమీటింగులో చర్చకు వచ్చెను. రాజగోపాలాచారిగారి సలహాపై న సది యామోదించబడెను. మద్యపాననిషేధ చట్టము, సేల్సుటాక్సుచట్టము, హరిజన దేవాలయప్రవేశ చట్టము, వ్యవసాయకుల ఋణవిమోచనచట్టము మొదలగు నవి నాటి కాంగ్రెస్సు మంత్రివర్గమువారిచే నామోదించబడి చట్టములై నవి. మద్యపాననిషేధము నాగులు జిల్లాలలో ప్రవేశపెట్టబడెను. అది జయప్రదముగా సాగుచుండెను. మిగిలిన జిల్లాలలోకూడ ప్రవేశపెట్టి నాలుగుకోట్ల రూప్యములు పోగొట్టుకొనడలచిరి. ఆ ద్రవ్య మితర పన్నులవలన భర్తీకాకపోయినచో పాఠశాలలు నూనె నేయవలసియున్నది.

కావున కొత్తపన్నులు వేసి తీరివలసినయవసరము వచ్చినది. 1935 సం॥రపు గవర్నమెంటు ఆఫ్ యిండియా యాక్టును పరిశీలించి రాష్ట్ర శాసనసభలు విధించగల పన్నులేమో తెలిసికొనినపిమ్మట సేల్సుటాక్సును విధించుటకు నిశ్చయించి చట్టమును చేసి వ్యాసుచేసినారు. అట్టిపన్నులు అమెరికాలోని స్టేట్సులోను యూరపుఖండములోని దేశములలోను వేయబడుచున్నవి.

ఇక్కడ నొక్కవిషయము చెప్పవలసియున్నది. సేల్సుటాక్సు వేయుటకు గలకారణము త్రాగుడు మాన్పించుటకు—ఆబ్జాక్రీ తీయించివేయుటకుగదా! అపని పూర్తిగా నెరవేరినచో దేశమునందు లక్షలకొలది కుటుంబము లత్యానందముతో వర్ధిల్లుచు నుండవలసినదే. కాని సేల్సుటాక్సు విధించుటయైనది, త్రాగుడు నిషేధించలేకపోయిరి. కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ ముములులోనున్నచో త్రాగుడు నున్నూలించియుండియుండురు. అపని పూర్తి కాకమునుపే కాంగ్రెసు శాసనసభలలోనుండి తప్పుకొనుటయు, సేల్సుటాక్సు పూర్తిగా నమలులోనికి వచ్చుటయు, త్రాగుడు యధాప్రకారముగా దేశమంతట నిలిచిపోవుటయు జరిగినది. అందుచే ప్రజలకు త్రాగుడును మాన్పించిలాభములు చూపలేకపోవుట యటులుండగా అడనముగా సేల్సుటాక్సు తగులుటచే ప్రజలందఱి కీపన్ను బాధ మిగిలిపోయి కాంగ్రెసుసంస్థ దేశమునకు మహాపకారము చేసినదని యధార్థము తెలుసుకొనలేని సామాన్యప్రజ చెప్పుకొనుట ప్రారంభించిరి. దురదృష్టవశాత్తు సేల్సుటాక్సు ప్రస్తు

తమున్న అజ్ఞేజర్లు గవర్నమెంటు సర్వీనియోగము చేయక పోవుటయేగాక యితరజిల్లాలలో మద్యపాననిషేధమును ప్రవేశ పెట్టుటకు మారుగ నిదివఱకు ప్రవేశ పెట్టబడిన జిల్లాలలోని మద్యపాన నిషేధమును రద్దుపఱచిరి. ఇందువల్ల 1939 సం॥రములో సుమారు నాలుగుకోట్లరూప్యములు త్రాగుడు వలని ఆదాయముకాగా నేడు పన్నెండుకోట్లు ఆదాయము త్రాగుడువల్ల వచ్చుచున్నది. మరల కాంగ్రెసుప్రభుత్వ మములులోనికి వచ్చినగాని యాయవ్యాయము తొలగిపోదు. ప్రకాశంపంతులుగారి జమీందారీవిచారణసంఘమునకు తమ సంపూర్ణామోదమును తెలియపఱచుచు వచ్చిరి. 1939 సం॥మున యుద్ధప్రారంభకాలములో శాసనసభా బహిష్కారములు జరిగినప్పుడు, మద్రాసుప్రభుత్వముకూడ బహిష్కరించి వెలుపలకు పంపివేసెను. కాని 1942 సం॥రమువఱకు కాళేశ్వరరావు రాజగోపాలాచారిగారితో నేకీభవించియుండును, కాని రాజగోపాలాచారిగారు మహాత్మునితో విడివిడినప్పటినుండియు కాళేశ్వరరావు రాజగోపాలాచారిగారితో విడివిడెను. మహాత్మాగాంధీగారు 1942 మేలో టూరా బెనుగారిచే కాళేశ్వరరావుకు కబురంపగా కాళేశ్వరరావు కాంగ్రెసుతో బాటుగాంధీగారి యాజ్ఞలనే యనుసరింతునని చెప్పి ఆరీతినే రాజగోపాలాచారిగారికి తమనిశ్చితమును వెంటనే వ్రాతమూలకముగా తెలియబఱచెను. పిమ్మట 1942 ఆగష్టు 9 వ తేదీ రాత్రి డిటిన్యూగా తీసికొని పో

బడినచరిత్ర లోగడ వ్రాసియేయున్నాను. 1944 సం॥రమున విడుదలయి వచ్చినపిదప గాంధీగారిని దర్శించి ఆంధ్రజేశ రాజకీయములు మాట్లాడినట్లెను. ప్రస్తుతము విద్యార్థి కిమిటికిని ప్రచురణకాళాకమిటికిని అధ్యక్షులుగ నున్నాడు. 1945 సం॥ మార్చి 9 వ తేదీని ఆంధ్రరాయభారవర్గముతో వార్ధాకు వెళ్ళి గాంధీగారిని దర్శించి వచ్చెను. జయిలునుండి వచ్చినపిదప 1944 లో బెజవాడలో జరిగిన అఖిలభారత ఆయుర్వేదకాంగ్రెసునకు కాశీశ్వరరా వాహ్వన సంఘాధ్యక్షుడుగానుండి పనిచేసెను. 1945 లో బండరులో జరిగిన ఆంధ్రరాష్ట్రవిద్యార్థి కాంగ్రెసువిజ్ఞానమహాసభకు కాశీశ్వర రావు అధ్యక్షుడు. నెల్లూరులో జరిగిన జిల్లావిద్యార్థి కాంగ్రెసు సభకు ప్రారంభకుడు. కృష్ణజిల్లా ఎరుకలవారిసభకు అధ్యక్షుడు. ఈయన మంచివక్త—వ్యాసకర్త—గ్రంథకర్త.

గుణములు

కాశీశ్వరరావు గొప్పసంఘసంస్కర్త. హరిజనోద్ధరణాభిమాని. పీనల్ కోడ్డు 511 సెక్షనులు బాగుగ చదివినవాడు. మంచికరణము—మంచి న్యాయవాది—గాంధీగారిని పూర్తిగ నవగాహనము చేసికొనినాడు. అనవసరమైన యావేశము తెప్పించుకొనడు. ఒడుదుడుకులలో బడడు. దౌర్జన్యరాహిత్యమునందే పరిమితిగానుకలవాడు—విజ్ఞాని—సంస్కర్త.

శ్రీ భారతమాతకు జై

పథమభాగము సంస్కర్తము.

ఈ నా గ్రంథరచనకు వలయు విషయముల యీదిగువ
 నుడహరించిన పత్రికల, గ్రంథముల సహాయమున
 సమకూర్చితిని.

పత్రికలు

- 1 ఆంధ్రపత్రిక
- 2 ఆంధ్రవారపత్రికలు
- 3 ఉగాదిసంచిక
- 4 భారతి
- 5 ప్రజామిత్ర
- 6 ప్రజాపత్రిక
- 7 కృష్ణాపత్రిక
- 8 కొన్ని ప్రత్యేకసంచికలు
- 9 సుధర్మ
- 10 జనవాణి
- 11 మాతృసేవ
- 12 జయభేరి
- 13 మహారాటా

గ్రంథములు

- 1 Sedition Committee
1918 Report
- 2 Directory of the
Madras Legislatures
- 3 Men in the limelight
- 4 Constructive
Programme
- 5 ఆంధ్రమహాపురుషులు
- 6 భారతీయనాగరికత
- 7 నిర్మాణకార్యక్రమము
- 8 ప్రపంచవీరులు
- 9 Gandhi Muslim
- 10 చిలకమర్తివారి
స్వీయచరిత్ర
- 11 History of the
National Congress
- 12 పంజాబువధలు
- 13 పెమోవరుఎస్కవ్వియర్

రిపోర్టు

